

รายงานการสัมมนา

เรื่อง

การปฏิรูปกองทัพไทย :

การนำไปสู่รูปธรรมกรณีระบบกำลังสำรองและระบบส่งกำลังบำรุงร่วม

โดย

คณะกรรมการธิการการทหาร วุฒิสภา

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961156875

46017

รท

56

71

355

สิ่งพิมพ์รัฐบาล

สมบัติห้องสมุดรัฐสภา

อธิบดีกรมการจาก

ผู้ปฏิบัติงานให้สมาชิกวุฒิสภา

(พ.ศ. ๒๕๔๓ - ๒๕๔๘)

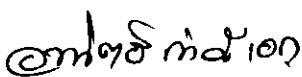
สาสน์จากประธานฯ

กรรมการธิการการทหารวุฒิสภา ได้ปฏิบัติหน้าที่ตามขอบเขตอำนาจหน้าที่มาเป็นระยะเวลายาวนาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาและติดตามประเด็นสำคัญด้านองค์กร และการบริหารจัดการด้านความมั่นคงเป็นเรื่องสำคัญ เนื่องจากปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงลักษณะของภัยคุกคาม และการเปลี่ยนแปลงในสังคมไทย ทุกกระทรวงทบวง กรม ต้องปรับตัวเองเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว

ในประเด็นการปฏิรูปโครงการองค์กรของกองทัพไทยทางกรรมการธิการได้มีการตั้งคณะอนุกรรมการขึ้นเพื่อทำการศึกษาค้นหาข้อสรุปโดยมอบหมายให้ท่านรองประธานคนที่หนึ่ง คือพลเอก ดร. ศิริ ทิวะพันธุ์ เป็นผู้รับผิดชอบดำเนินการ ซึ่งท่านได้ทำการศึกษาค้นหาข้อมูลมาจนกระทั่งจัดการสัมมนา เสนอผลงาน และได้ผลิตเป็นเอกสารข้อสรุปนี้ไว้อย่างเรียบร้อยสมบูรณ์

ในนามของกรรมการธิการการทหารวุฒิสภา ผมจึงขอขอบคุณผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา จัดให้มีการสัมมนา จนได้เอกสารฉบับนี้ออกมาเผยแพร่ต่อสาธารณชนไว้ ณ ที่นี้ด้วย โดยเฉพาะอย่างยิ่งพันธมิตรของเราคือ มูลนิธิ ฟรีดริช เนามัน ที่ได้ร่วมกระบวนการศึกษา และให้การสนับสนุนต่างๆ จนงานสำเร็จลุล่วงลงได้

หวังว่าเอกสารฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ในการสัมมนาให้กระทรวงกลาโหมได้บรรลุภารกิจในการปฏิรูปโครงสร้างองค์กร เพื่อตอบสนองความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ของยุคสมัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

พลเอก

(อาทิตย์ กำลังเอก)

ประธานกรรมการธิการการทหาร วุฒิสภา

คำนำ

ผมในฐานะผู้รับผิดชอบหลักในการดำเนินการศึกษาเรื่อง “การปฏิรูปโครงสร้างกองทัพไทย” และเป็นผู้ที่ดำเนินการลงไปศึกษาหาข้อมูลจากแหล่งข้อมูลข่าวสารทั้งในระบบราชการของประเทศไทย และในต่างประเทศ เช่น เยอรมันและออสเตรเลีย ผมอยากจะขอขอบคุณหน่วยงานองค์กรต่างๆ และบุคคลากรทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการการศึกษาในครั้งนี้จนกระทั่งภารกิจสำเร็จลุล่วงไปได้ หากปราศจากความร่วมมือของท่านเหล่านั้น การศึกษาค้างงั้นจะไม่สามารถเป็นรูปธรรมได้จึงต้องขอขอบคุณ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง มุลนิธิฟรีดิช เนมานน์ Mr. Uwe Johannen และ Dr. Wilfred Herrmann ที่ได้รับสนับสนุนการศึกษาค้างงั้น ขอขอบคุณผู้ช่วยทูตทหารของประเทศออสเตรเลียและ Mr. Greg Raymond ในส่วนการประสานงานและร่วมคณะศึกษาหาข้อมูล ณ ประเทศออสเตรเลีย

ผมคิดว่ากรรมวิธีการการทหาร วุฒิสภา ได้ทำหน้าที่ของตนอย่างสมบูรณ์แล้ว คือ ศึกษาประเด็นโครงสร้างกองทัพไทย ทำการวิเคราะห์ และเสนอแนะรัฐบาล โดยเฉพาะกระทรวงกลาโหม คือผู้ที่ จะนำข้อเสนอเหล่านี้ ไปสู่การปฏิรูปให้เป็นรูปธรรมต่อไปในอนาคต ซึ่งการเปลี่ยนแปลงใดๆ ก็ตามที่จะเกิดขึ้นกับกระทรวงกลาโหมย่อมจะต้องอาศัยความรอบคอบ จ้างหวะก้าว และแนวความคิดที่เป็นระบบ เพราะงานของกระทรวงกลาโหมจะมีผลกระทบต่อสังคมในวงกว้างได้

หวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์กับนักวิชาการ ผู้กำหนดนโยบาย และประชาชนผู้ที่สนใจโดยทั่วไป ความดีของหนังสือเล่มนี้ ขอยกให้ผู้เกี่ยวข้องกับการศึกษาและกรรมวิธีการการทหาร วุฒิสภา หากแต่ที่จะมีข้อบกพร่องอยู่บ้าง ข้าพเจ้าขอน้อมรับไว้ด้วยจิตคารวะ

พลเอก ดร.

(ศิริ ทิวะพันธุ์)

รองประธานกรรมวิธีการการทหาร วุฒิสภา

สารบัญ

หน้า

๑. สารบัญจากประธานฯ และคำนำ

พล.อ.อาทิตย์ กำลังเอก	-
พล.อ.ดร.ศิริ ทิวะพันธุ์	-

๒. พิธีเปิดการสัมมนา

Key note Speaker พล.อ.สัมพันธุ์ บุญญานันท์	๑
กล่าวเปิดการสัมมนา - พล.อ.อาทิตย์ กำลังเอก	๗
- Mr. Uwe Johannen	๘

๓. การสัมมนาภาคเช้า

พล.อ.บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์	๑๓
“กองทัพกับบทบาทการรักษาสันติภาพ”	
รศ.ดร.วิวัฒน์ชัย อัดถาการ “การบริหารทรัพยากรการ	๒๘
กระทรวงกลาโหม”	
พล.ต.มนตรี สังขทรัพย์ “ระบบกองทุนของไทย”	๔๑
พล.ร.ต.อมรเทพ ณ บางช้าง “ระบบการส่งกำลังบำรุงร่วม”	๕๕

๔. การสัมมนาภาคบ่าย

ดร.วิลฟรีด แฮร์มัน มุลนิธ FNS และดร.วอลเตอร์ เครชมาร์	๖๐
สถาบันไทย-เยอรมัน TGI “The Alternative Future Program”	

๕. คำถาม-คำตอบในการสัมมนา

๖๖

๖. บทบรรยายภาษาอังกฤษ เรื่อง

๗๑

“The Alternative Future Program”

๗. บทความวิชาการ

พล.อ.ดร.ศิริ ทิวะพันธุ์ “.....”	๘๒
รศ.ดร.สุรชาติ บำรุงสุข “.....”	๑๐๓
พล.ต.ดร.พีระพงษ์ มานะกิจ “.....”	๑๑๖

และอีกหลายๆ ท่านว่า พ.ร.บ. การจัดระเบียบของกระทรวงกลาโหม พ.ศ. ๒๕๐๓ นั้นมิได้เกิดการแก้ไขอะไร ซึ่งก็ให้ข้อสังเกตไปหลายประการจึงได้เกิดในมาตรา ๔๕ ของ พ.ร.บ. ฉบับนั้นว่าให้กระทรวงกลาโหมนั้นจัดการปรับปรุง พ.ร.บ. จัดระเบียบให้เสร็จภายใน ๒ ปี จากปี ๒๕๔๕ เพราะฉะนั้นเมื่อ พ.ร.บ. ออกมากระทรวงกลาโหมก็ต้องรับว่า ๒ ปีนั้นจะต้องทำให้เสร็จ ก็เพิ่งส่งได้เมื่อปี ๒๕๔๖ ในเดือนธันวาคม ผมขอเรียนว่าทำไมกระทรวงกลาโหมจึงไม่ปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม พร้อมกับกระทรวง ทบวง กรมอื่น ในขณะนั้นผมเป็นรองปลัดกระทรวงกลาโหม และเป็นปลัดกระทรวงกลาโหม ก็ขอเรียนว่าในปี ๒๕๔๒ ซึ่งก่อนการปฏิรูปของกระทรวง ทบวง กรม นั้น กระทรวงกลาโหมได้มีการปฏิรูปกระทรวงกลาโหมและการจัดโครงสร้างกองทัพไทยใหม่ ในปี พ.ศ. ๒๕๔๒ โดยทุกส่วนราชการของกระทรวงกลาโหม ทั้งสำนักงาน ปลัดกระทรวง กองบัญชาการทหารสูงสุด กองทัพบก กองทัพเรือ กองทัพอากาศ มีการปฏิรูปที่เป็นระยะๆ ๓ ระยะ คือ ปี ๒๕๔๓ - ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๓ - ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๓ - ๒๕๔๔ ทั้งหมดจะลดกำลังพลประมาณ ๗๐,๐๐๐ อัตรา และลดการจัด ลดอะไรกันทั้งนั้น ท่านนายกรัฐมนตรีชวน หลีกภัย ในฐานะรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมก็ทราบ แล้วก็บอกไปทางรัฐบาลว่า กระทรวงกลาโหมทำอยู่แล้วจึงไม่ต้องพิจารณากระทรวง ทบวง กรม ใน พ.ร.บ. นั้นอีก แต่ว่าทางข้อสังเกตของวุฒิสมาชิกให้ปรับปรุงเพราะว่าไม่สอดคล้องกับกฎหมายรัฐธรรมนูญ เรา ก็ปรับปรุงขึ้นมาแล้วก็เสนอไปยังรัฐบาล เสนอไปทางรัฐบาลจะต้องถึงสภาภายในเดือนตุลาคมที่ผ่านมา แต่ว่ารู้สึกว่าจะสภาจะปิด เพราะฉะนั้นกฎหมายฉบับนี้ถ้ารัฐบาลใหม่เอาขึ้นมาก็ต่อ ถ้ารัฐบาลใหม่ไม่ขึ้นมาก็ไม่ต่อ ก็ต้องปรับปรุงใหม่ รัฐบาลก็เลยจัดตั้งคณะทำงานขึ้นมาใหม่คณะหนึ่ง คณะกรรมการปรับปรุงโครงสร้างในระดับรัฐบาลก็มี ท่านพลเอกบุญสร้าง เนียมประดิษฐ์ เป็นหัวหน้าใหญ่ที่จะปรับปรุงอีก

ครั้งหนึ่งของ พ.ร.บ. จัดระเบียบ สำหรับกระทรวงกลาโหมผมเป็น
ประธานเองปรับปรุงอีกครั้งหนึ่งด้วย ข้อสังเกตจากรัฐบาลว่าเราต้อง
เปลี่ยนแปลงอะไรให้มากกว่านี้ เพราะฉะนั้นการปรับปรุงโครงสร้างจึง
ยังไม่จบ แม้แต่ส่งไปทางรัฐสภาแล้วก็อาจจะต้องตกไปแล้วก็กลับขึ้น
มาใหม่ในรัฐบาลใหม่ข้างหน้า สิ่งที่เปลี่ยนแปลงในระดับรวมการของ
รัฐบาลในระดับข้างหน้าก็เห็นจะมีข้อเสนอว่านิติบุคคลจะเหลือเพียง
ระดับกระทรวงเท่านั้น รัฐบาลใหม่รัฐบาลมีประสงค์ว่าทุกกระทรวง ทบวง
กรม จะต้องมียุติบุคคลแห่งเดียวคือที่กระทรวง สิ่งที่เปลี่ยนแปลงใหญ่
อาจจะเปลี่ยนแปลงอย่างอื่นในเรื่องของการจัด ในเรื่องของการกำหนด
และก็เปลี่ยนแปลงในเรื่องของการกำหนดผู้ทรงคุณวุฒิเพื่อให้มีอัตราที่
แน่นอนรองรับ เพราะไม่อย่างนั้นแล้ว ผู้ทรงคุณวุฒิสิ้น พวกประจำล้น
มากๆ อาจจะต้องเขียนอยู่อยู่ในกฎหมายเพราะบทเรียนได้บอกไว้ว่า
ออกกฎอย่างใดก็ไม่สามารถที่จะคอนโทรลให้เป็นไปตามกฎได้ เช่น เมื่อปี
๒๕๔๒ ได้ออกกฎไว้ว่าให้มีผู้ทรงคุณวุฒิลดลงๆ จนปี ๒๕๔๙ จะ
เหลือเพียง ๒๕ เปอร์เซนต์ เป็นมติสภากลาโหม ปฏิบัติได้ ๒ - ๓ ปี ก็
ไม่สามารถจะปฏิบัติต่อไปได้ด้วยเหตุมีแรงกดดันต่างๆ ของการต้องการ
ก้าวหน้าของกำลังพล ต้องการบริหารให้เกิดคนที่อาจจะพูดได้ว่าไว้
เนื้อเชื่อใจมาทำงานหรือเอาคนออกมาทำงานในระบบงบประมาณก็
ให้มาเป็นก้อนและมาบริหารเองจึงเกิดมีการจ่ายเงินเดือนขึ้นมาแต่ว่าอีก
๒ - ๓ ปี จะจ่ายเงินเดือนตามตำแหน่ง จ่ายเงินเดือนตามหมายเลข
เพราะฉะนั้นผู้ทรงคุณวุฒิต่อไปถ้าตั้งขึ้นมาโดยไม่มีตำแหน่งรองรับจะ
ไม่ได้เงินเดือน เพราะฉะนั้นจะเกิดการเปลี่ยนแปลงพอสมควร ก็เรียน
ว่าสำหรับการปรับปรุงโครงสร้างนั้นคงจะเกิดการเปลี่ยนแปลงภายใน
อีกประมาณไม่เกินเดือนมีนาคม กฎหมายที่เข้าสู่สภาแล้วก็อาจจะเกิด
การเปลี่ยนแปลง เป็นความตั้งใจของรัฐบาลที่จะเกิดการเปลี่ยนแปลง
ผมคิดว่าถึงยุคเวลาได้เปลี่ยนไป เพราะฉะนั้นสิ่งต่างๆ ก็เปลี่ยนไปด้วย

เรามีปัญหาพอสมควรสำหรับการบริหารการจัดการกำลังพลในกระทรวงกลาโหม สำหรับการจัดการสัมมนาโดยทางวุฒิสมาชิก ผมยังนึกในใจว่าผมก็ต้องขอขอบคุณยิ่งเลยที่นำมาช่วยคิดว่าจะทำอย่างไรเพื่อให้ผลดีที่สุด ในการปรับปรุงโครงสร้างครั้งที่แล้วผมเองเป็นปลัดกระทรวงอยู่ ตั้งคณะกรรมการถึง ๙ ชุดในการช่วยกันคิด ช่วยกันพิจารณา แต่ติดปัญหาที่ว่าหน่วยใครหน่วยมันก็ไม่ลด บางหน่วยขยายเสียอีก แต่มันก็มีประวัติในโลกนี้การปรับปรุงโครงสร้างไม่สามารถที่จะทำได้จากหน่วยของตนขึ้นมาสู่ระดับผู้มีอำนาจได้เลยที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง เพราะฉะนั้นออสเตรเลียก็ดี เบลเยียมก็ดี และหลายๆ ประเทศก็ดีขึ้นจะต้อง Top down เท่านั้น ในการปรับปรุงเพื่อให้ได้โครงสร้างที่ดีที่สุดยกเว้นอเมริกาซึ่งปรับไปปรับมาได้ตลอดเวลา สำหรับปรับปรุงโครงสร้างผมก็เรียนว่าคงจะต้องรอการจัดการสักหน่อยสำหรับกำลังสำรอง กระทรวงกลาโหมมีนโยบายหลักที่จะให้ระบบกำลังสำรองนั้นเป็นผลขึ้นมาให้ได้ เพราะว่ากำลังสำรองทำให้ประหยัดงบประมาณ ทำให้เรามีกำลัง Reserve ไว้เพื่อที่จะใช้งานในการเติมอัตราให้เต็ม ในการเติมอัตราที่สูญเสียและในการตั้งหน่วยใหม่ แต่ว่ากำลังสำรองในปัจจุบันนี้กฎระเบียบ ข้อบังคับ และกฎหมายยังไม่สามารถเกื้อกูลที่จะทำให้เกิดระบบที่ดี เพราะฉะนั้นจึงดีใจที่ได้เห็นการสัมมนาเกิดขึ้นเพราะว่าร่าง พ.ร.บ. กำลังสำรองแห่งชาติที่ร่างมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ ยังไม่จบ เคยเข้ามาหนหนึ่งลงไปใหม่ เพราะฉะนั้นในคราวนี้ผมคิดว่าท่านผู้สัมมนาซึ่งก็เป็นทหารอยู่น่าจะมีการเกี่ยวข้องบ้างๆ วันนี้ท่านผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการกำลังสำรองก็จะมาพูดสัมมนา น่าจะได้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม น่าจะมีตัวอย่างจากเยอรมนี ตัวอย่างจากอเมริกา ในระบบเดิมเราก็มีในเรื่องของกำลังสำรองที่ได้จากพลทหารกองบัญชาการไปเป็นกองหนุน ได้จากนักศึกษาวิชาทหาร แล้วก็ไปอยู่ในระบบประมาณ ๖ ปี แล้วก็จากไป แต่ว่าเราเรียก

คนมาได้ แต่มาฝึกเท่านั้น นอกเหนือจากนั้นยังทำไม่ได้ ติดกฎหมาย ตีระเบียบ เพราะฉะนั้นในการสัมมนาครั้งนี้ เมื่อเสร็จแล้วกฎหมาย กำลังสำรองน่าจะขึ้นอย่างสมบูรณ์พอสมควรแล้วไปปรับปรุงกฎหมาย ของการเกณฑ์ทหารด้วย ระบบคงจะดีขึ้นในอนาคต กองทัพพบได้ ทดลองเมื่อปีที่แล้วนี้เสร็จใหม่ๆ ที่เรียกว่าการเรียกพลตามตำแหน่ง กำลังสำรองได้รับรายงานว่าได้ผลดีเข้ากับข้าราชการประจำได้ แต่ว่า กฎระเบียบข้อบังคับ กฎหมายไม่เอื้ออำนวย เพราะฉะนั้นต้องแก้ อีก หลายตอน บ่ายวันนี้ท่านคงจะได้คุยกัน ได้ซักข้อปัญหาที่ว่ามันเกิด จากอะไร ผมหวังว่าการกำลังสำรองนี้น่าจะดีขึ้นอย่างแน่นอนในการ สัมมนาโดยท่านกรรมาธิการการทหารและก้โดยการช่วยเหลือของ มูลนิธิฝึกภาคความหวังไว้กับท่านครับ

สำหรับเรื่อง Logistics เรื่องการส่งกำลังบำรุง ในหลักการ แล้วทั้ง ๓ กองทัพยังใช้หลักการที่ใกล้เคียงกันมากหรืออาจจะหลักการ เดียวกันคือ การส่งกำลังบำรุงประกอบด้วยการส่งกำลัง การซ่อมบำรุง การขนส่ง การบริการสายแพทย์และการบริการอื่นๆ แต่ว่าถ้าทหารเรือ ก็เป็นการจัดการกับฐานทัพ ทหารอากาศก็แยกไปอีกชนิดหนึ่งแต่ใกล้ กันมาก เพราะฉะนั้นในระบบมันใกล้เคียงกันอยู่แล้ว การส่งกำลังบำรุงร่วม จึงน่าจะกระทำได้ดีการส่งกำลังบำรุงร่วมซึ่งกระผมเคยเป็นทั้งนายทหาร ส่งกำลังและนายทหารซ่อมบำรุง เมื่อตอนอยู่กับกองบินปีกหมุนต่างๆ นั้นเราใช้ Nautical sub number ของอเมริกาermanานมาก เขามีการ ส่งกำลังบำรุงร่วมมานานกว่าเรามาก แต่เขาใช้ระบบ Publications ที่ทั้ง Supply ทั้ง Logistics ที่เป็นมาตรฐานมาก่อน ผมเชื่อว่าระบบการส่งกำลัง บำรุงของสหรัฐเป็นมาตรฐานมากเท่าที่ไปเรียนมา แต่ของไทยพื้นฐาน เหมือนกันอย่างที่ผมได้กล่าวแล้ว การส่งกำลังก็เหมือนกัน ประกอบด้วย การกำหนดความต้องการ การขอมา การจัดหา การเก็บรักษา การแจกจ่าย และการจำหน่าย ใกล้เคียงกันมาก เพราะฉะนั้นการส่งกำลัง

บำรุงร่วมมือคณะกรรมการ กองบัญชาการทหารสูงสุดได้พยายามตั้งแต่ผมเป็นปลัดบัญชาการทหารตั้งแต่ปี ๒๕๓๔ ได้กำหนด Common Item ที่จะไปอยู่ร่วมกัน ได้ศึกษาไปถึงเรื่องจะใช้หมายเลขร่วมกันในสิ่งอาวุธ ยุทโธปกรณ์ที่เหมือนกัน ได้มีการประกาศออกมาประมาณ ๖ ชนิดว่าต่อไปนี้เป็นยุทธโปกรณ์ร่วม เช่น ปืนเล็กจะใช้ระบบส่งกำลังบำรุงเดียวกันในอนาคตถ้าหากว่า พ.ร.บ. การจัดระเบียบออกมาใหม่ แล้วเป็นนิติบุคคลเป็นแห่งเดียวคือที่กระทรวงกลาโหมแล้วการส่งกำลังบำรุงร่วมจะเกิดขึ้นทันที การจัดหายุทโปกรณ์แบบรวมการกำหนด การ Supply ในระดับต่างๆ ซึ่งจะเป็นส่วนที่ทำให้การส่งกำลังบำรุงร่วมนี้เป็นผลและเกิดการประหยัด เกิดความง่ายในระบบต่างๆ เพราะ Text book พวกคู่มือต่างๆ มันก็จะไปจากแหล่งเดียวที่จะใช้ร่วมกันได้ ผมคิดว่าเป็นส่วนที่ดีที่สุดเหมือนกันที่จะคิดระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมขึ้นมาให้เป็นผล เขาคิดกันมาเป็น ๑๐ ปีแล้วไม่เดินเท่าที่ควร ผมรู้ว่ามันไม่เดินเท่าที่ควรในระดับกรรมการต่างๆ แต่ว่าการสัมมนากันคราวนี้น่าจะเห็นผลได้มากขึ้น ก่อนที่ผมจะมากล่าว Key note speaker ผมได้เชิญเหล่าทัพต่างๆ มาพูดให้ผมฟังว่าระบบการส่งกำลังบำรุงร่วมเป็นอย่างไรบ้าง ปรากฏว่าเหมือนเดิมตั้งแต่ผมเป็นนายทหารซ่อมบำรุง และผมเป็นนายทหารส่งกำลังบำรุงเมื่อเด็กๆ ยังมีระบบ Take service เหมือนเดิม ยังมีระบบ Maintenance ยังมีระบบซ่อมบำรุง การปรนนิบัติบำรุง การ Organization Maintenance Fleet Maintenance และ Depot Maintenance เหมือนเดิม เพราะฉะนั้นผมหวังเป็นอย่างยิ่งว่าวิชาการใหม่ๆ หลักการใหม่ๆ ของกองทัพไทยจะเกิดขึ้นจากการสัมมนาในครั้งนี้เป็นอย่างแน่แท้ ก็ขอให้การสัมมนาในครั้งนี้ ผลที่เกิดขึ้นนั้นเป็นผลที่รูปธรรมตามความตั้งใจของท่านประธานกรรมการการทหารวุฒิสภา ท่านวุฒิสมาชิกซึ่งท่านได้ตั้งใจใช้ความรู้และประสบการณ์ของท่านแต่เดิมมาหันกลับมาช่วยกองทัพอีกนะครับ ผมในนามของกระทรวงกลาโหมก็ขอขอบคุณท่านเป็นอย่างยิ่ง ผมคงจะกล่าวเปิดการสัมมนาเพียงเท่านี้ และขอขอบพระคุณอีกครั้งหนึ่งครับ

พลตรี ดร.พีระพงษ์ มานะกิจ (พีธีกร) : ลำดับต่อไปผมขอกราบเรียนเชิญท่านประธานคณะกรรมการการทหาร วุฒิสภา ท่านพลเอก อาทิตย์ กำลังเอก ขึ้นกล่าว วัตถุประสงค์ของการจัดงาน และกล่าวเปิดงาน และกล่าวขอบคุณครับขอกราบเรียนเชิญ

พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก (ประธานคณะกรรมการการทหาร วุฒิสภา) : คณะกรรมการการทหาร วุฒิสภา ได้ดำเนินการศึกษาถึงเรื่องการปรับเปลี่ยนโครงสร้างและบทบาทของกองทัพให้สอดคล้องกับสถานการณ์ภัยคุกคามรูปแบบใหม่หลังสงครามเย็น โดยเฉพาะสภาวะโลกซึ่งได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทั้งด้านเศรษฐกิจ เทคโนโลยีการทหาร และประเด็นเครื่องมือต่างๆ ที่จะเสนอหรือริเริ่มแนวความคิดใหม่ๆ ให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงในสังคม ส่วนความเปลี่ยนแปลงในด้านการยุทธเองก็มีความเปลี่ยนแปลงที่มีในต่างๆ ของความมั่นคงคือภัยคุกคามปัจจุบันมีความหลากหลายซับซ้อนมากกว่าเพียงมิติทางทหารเช่นที่เคยเป็นมา คณะกรรมการการทหาร วุฒิสภา ได้มีความห่วงใยในประเด็นปัญหาดังกล่าว และได้ทำการศึกษาถึงปัญหาและแนวทางของกองทัพในการปรับโครงสร้างของกองทัพมาแล้วดังที่เคยได้จัดการสัมมนา และมีเอกสารรายงานการสัมมนาเรื่องการปฏิรูปของกองทัพไทยเสร็จสิ้นลงไปแล้ว และได้แจกจ่ายไปยังหน่วยงานที่เกี่ยวข้องแล้วนั้น ในปีนี้ทางคณะกรรมการ การทหาร วุฒิสภา จึงสนใจจะทำการสัมมนาเพื่อสานต่อการศึกษาในเฉพาะมิติเรื่องการทำให้ระบบกองหนุนเป็นรูปธรรมได้จริง และประเด็น การสนธิเรื่องระบบการส่งกำลังบำรุงหรือการบริหารทรัพยากรแบบรวมการ แต่ด้วยข้อจำกัดและเวลาเราคงจะเข้าไปในรายละเอียดมากกว่านี้คงจะลำบาก การศึกษาและสัมมนาในครั้งนี้จะสำเร็จลงไม่ได้ถ้าหากปราศจากมูลนิธิมูลนิธิปริติธ เนามัน ซึ่งได้เป็นผู้คิดให้การสนับสนุนการศึกษาทางการทหารมาโดยตลอด โดยเฉพาะในปีนีทางมูลนิธิจะเสนอแนวทางความร่วมมือในการทำให้ระบบกองหนุนมีความเป็นไปได้จริง

ซึ่งรายละเอียด จะรับฟังได้ในภาคบ่าย ท้ายที่สุดนี้ผมต้องขอขอบคุณ ท่านวิทยากรและผู้เข้าร่วมสัมมนาทุกท่านที่เสียสละเวลาอันมีค่ามาให้ ข้อคิดเห็นและหวังว่าทางคณะกรรมการการอาหาร วุฒิสภา จะได้นำ ข้อคิดจากการสัมมนาครั้งนี้ไปปรับปรุงและศึกษาให้บรรลุวัตถุประสงค์ เกิดประโยชน์กับการอาหารได้ต่อไป ขอขอบคุณ

พิธีกร : ลำดับต่อไปจะเป็นคำกล่าวของผู้คิดเรียกว่า Partner ที่สำคัญของเรา ท่านมีตำแหน่งเป็น Regional Director ของเซาท์อีสท์ เอเชียของมูลนิธิมูลนิธิฟรีดริช เนามัน ซึ่งเป็นพาร์ทเนอร์ที่สำคัญของเรา เพราะให้การสนับสนุนกรรมการการอาหาร วุฒิสภา ในการศึกษา การออกไปสำรวจดูงาน แล้วก็พยายามจะทำต่อไปนี่คือเสนอเรื่องที่เป็นรูปธรรมในเรื่องระบบกองทุน พบกับ มิสเตอร์อูเว โยฮันเนน (Uwe Joleannen)

Mr. อูเว โยฮันเนน : สวัสดีครับ ผมขอโทษที่พูดภาษาไทยไม่ได้ (บรรยายเป็นภาษาอังกฤษ)

พิธีกร : ผมขออนุญาตสรุปความสำคัญนะครับ เพราะว่า เป็นประเด็นที่สำคัญของเรา แล้วก็สุดท้ายที่คุณอูเวบอกแถมจะเกี่ยวน ปีหน้า ผู้ที่จะอยู่ต่อกับแกก็คือดอกเตอร์แฮร์มัน คืออย่างนี้นะครับ ข้อสรุปก็คือว่าเขาบอกว่าจริงๆ แล้วงานนี้มันสะท้อนเรื่องของความร่วมมือระหว่างรัฐไทยกับรัฐเยอรมันอย่างหนึ่ง แต่ที่มากกว่านั้นก็คือ เป็นความสัมพันธ์ของมูลนิธิ และกรรมการการอาหาร ซึ่งจริงๆ ได้ ร่วมมือกันมานาน แล้วก็พูดถึงมูลนิธิ นิเดหนึ่งว่า เป็นองค์กรที่ไม่หวังกำไรและได้รับงบประมาณจากรัฐบาลสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี ซึ่ง องค์กรของเยอรมันจะมีของทุกพรรคการเมืองแล้วก็จะรับเงินจากรัฐบาล แล้วก็ Main focus คือจุดเน้นของเรื่องจะเป็นไปตามของพรรคการเมือง ของเขาก็คือ FDP ก็คือเรื่อง Free market เรื่อง Global thinking เรื่องของ Security reform แล้วก็สนับสนุน สิ่งที่สนับสนุนของสถาบันก็คือเรื่อง

การทำให้สถาบันทางการเมืองเข้มแข็ง สนับสนุนเรื่องสื่อ สนับสนุนเรื่อง Civil Society องค์กรประชาสังคม และสุดท้ายซึ่งหายากมากในสถาบันของเยอรมันอันนี้ผมพูดเองต่อคือ สนับสนุนให้เกิดการศึกษาในเรื่องของกองทัพด้วย ซึ่งเราจะหาที่สถาบันอื่นยากมาก เพราะเขาไม่ค่อยยอมทางเยอรมันแล้วเขาก็เล่าว่า เขาตั้งมาในเมืองไทยตั้งแต่ปี ๒๕๗๕ แล้วก็ทำ Capacity Building มาก่อนในชนบท แล้วก็เห็นความสำคัญ จึงได้ย้ายสำนักงานใหญ่จากสิงคโปร์มาอยู่เมืองไทยเพื่อให้ความร่วมมือดีขึ้น เราเป็นที่ตั้งของภูมิภาค Regional Office ของ FNS แล้วก็ทำงานร่วมกับกรมการทหาร วุฒิสภา ซึ่งเริ่มต้นเป็นเรื่องของการทำ Civil Military Dialog คือเขาพยายามจะทำให้เขาเห็นว่าประเทศในประชาธิปไตยกองทัพเป็นส่วนที่มีบทบาทสำคัญ การทำให้กองทัพมีประชาธิปไตย ทำให้สถาบันกองทัพมีความเป็นประชาธิปไตย มีการปรับปรุง ทำให้มีประสิทธิภาพในการบริหารจัดการ เช่น หลีกเลียงการทำหน้าที่ซ้ำซ้อนทำให้สิ้นเปลืองงบประมาณ แล้วก็พัฒนาเรื่องวิจิตรอะไรต่างๆ ปี ๒๐๐๔ เมื่อปีที่แล้วก็ได้เริ่มทำการศึกษากับพวกเรา โดยท่าน พลเอก อาทิตย์ ได้อนุมัติ พลเอก ศิริ ทิวะพันธุ์ เริ่มไปศึกษาดูงานที่เยอรมัน แล้วมีสมาชิกหลายท่านที่นั้งอยู่ไปด้วยก็ไปศึกษาดูงาน แล้วก็ได้ผลการศึกษาออกมาเป็นเรื่องโครงสร้างในภาพรวมปีนี้น่าสานต่อแล้วที่สำคัญที่เขาอยากจะเน้นของปีนี้และปีต่อไปก็คือตอนบ่ายจะมีการพูดเรื่อง Alternative Future Project ซึ่งเป็นความร่วมมือของ ๓ สถาบันก็คือกรมการทหาร วุฒิสภา มูลนิธิ FNS แล้วก็สถาบันไทยเยอรมันจะทำการทำให้เป็นรูปธรรม คือทำกองทุนของไทยให้เป็นรูปธรรมโดยเอาผู้ที่สมัครใจจะลาออก เกษียณก่อนอายุราชการไปฝึกที่สถาบันไทยเยอรมัน ๑ ปี แล้วได้ใบรับรองคุณวุฒิจากสถาบัน เขาไม่ได้พูดนะครับ ผมแถมๆ ให้อย่าละเอียดกรุ่นาฟังตอนบ่าย ซึ่งถ้าเสร็จแล้วก็จะทำให้เราสามารถลดกำลังได้อย่างเป็นผลเพราะเตรียม

คนของเราก่อนที่จะออกไป แต่ว่าในขั้น Pilot Project คงมีจำนวนจำกัด โครงการที่จะทำอยู่ทุกวันนี้ คือทั้งการสัมมนานี้แล้วจะเกิดขึ้นแสดงถึงความร่วมมืออย่างใกล้ชิดระหว่างสถาบันต่างๆ และเขาคิดว่าการที่จะปฏิรูปกองทัพต้องใช้เวลามาก การจะทำให้เป็นจริง Implementation ยิ่งยากกว่า แล้วก็ Alternative ทางเลือกต่างๆ ที่จะเสนอมันมีหลายทางเลือก แต่ที่เขาเลือกที่จะสนับสนุนก็คงฟังตอนบ้ายว่าเพราะอะไร แล้วสุดท้ายก็เชื่อว่าความร่วมมือของสภากระทรวงกลาโหม สถาบันไทยเยอรมันเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้เกิดความสำเร็จ สุดท้ายเขาก็กล่าวลา เพราะว่าปีนี้เป็นปีสุดท้ายที่เขาจะเกษียณ ผมขออนุญาตกราบเรียนพวกเราปรบมือให้เกียรติทางสถาบันหน่อยดีไหมครับ (ปรบมือ)

พิธีเปิดการสัมมนาของภาคเช้าจบแล้วนะครับ เดี่ยวเป็นการพักเบรกเพื่อจัดสถานที่ด้วย แล้วก็เชิญท่านเข้ามาตามเวลา

พล.ต.ดร.พีระพงษ์ : ขณะนี้ได้เวลาสำหรับการสัมมนาของเราในภาคเช้าผมขออนุญาตกราบเรียนเชิญท่านวิทยากรตามรายชื่อต่อไปนี้ขึ้นบนเวที ขอเรียนเชิญ พลเอก บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์ เลขาธิการทหารฯ.ดร. วิวัฒน์ชัย อัดถากร ท่านเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร แล้วก็ พลตรี มนต์รี สังขทรัพย์ และ พลเรือตรี อมรเทพ ณ บางช้าง เชิญครับ สำหรับปีนี้จะมาเริ่มสัมมนา แล้วลงไปบรรยายละเอียดเฉพาะ ๒ เรื่อง ก็คือ เรื่องของการที่จะทำให้ระบบกองหนุนมีความสำเร็จเป็นจริงมันก็ต้องมีทางเลือกซึ่งทางเลือกที่ว่านี้ภาคบ้ายเราจะฟังต่อจากทางฝ่ายเยอรมันที่เขาสนับสนุนเราเขาจะมีข้อเสนอต่อ แต่สำหรับเราก็คือเรื่อง ๑. ระบบกองหนุน ๒. การส่งกำลังบำรุงร่วม

ที่นี่ผมขอกล่าวให้ฟังเรื่องเนื้อหาก่อน ก็คือว่าพอเราพูดเรื่องของกองทัพ เรื่องของ ๒ จุดที่เราอยากเห็นก็ต้องพูดถึงเรื่องของบทบาท เพราะว่าจริงๆ แล้วกองทัพไทยโครงสร้างจะเป็นอย่างไรก็ตามยอมรับ

ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงทั้งเรื่องโลกาภิวัตน์ทั้งเรื่องความเรียกร้องความต้องการของสังคม ทั้งเรื่องภัยคุกคามก็เปลี่ยน กองทัพจึงต้องเปลี่ยนทั้งเนื้อหาของตัวกองทัพ แต่ก่อนจะเป็นเนื้อที่ที่จริงแล้ว บทบาทมาก่อน ซึ่งบทบาทกองทัพหลังสงครามเย็นจะออกไปสู่อะไร มันจะชี้นำโครงสร้าง ซึ่งผู้ที่จะกล่าวเรื่องนี้เป็นท่านแรกก็คือท่าน พลเอก บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์ ท่านเสนาธิการทหาร พอถึงตรงนี้ ผมขออนุญาตแนะนำประวัติวิทยากรไปเลยนะครับ ท่านจบการศึกษา โรงเรียนสองพี่น้องวิทยา นักเรียนเตรียมทหาร รุ่นที่ ๖ นักเรียนนายร้อย พระจุลจอมเกล้า รุ่นที่ ๑๗ จบมหาวิทยาลัยนอร์วิชของสหรัฐ จบโรงเรียนนายร้อยสหรัฐ ได้รับปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต แล้ว ก็จบปริญญาโทวิศวกรรมเครื่องกล จาก MIT ปริญญาเอกวิศวกรรม โครงสร้างจาก Asian Institute of Technology AIT ท่านเข้ารับการศึกษา โรงเรียนเสนาธิการทหารบก ชุดที่ ๖๐ หลักสูตรป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ ๓๖ ตำแหน่งสำคัญที่เคยผ่านมาในราชการทหารก็คือ ผู้บังคับ กองพันทหารปืนใหญ่ที่ ๓๑ รักษาพระองค์ เมื่อปี ๒๕๒๖ ผู้อำนวยการ สถาบันวิจัยทางยุทธศาสตร์ ปี ๒๕๓๔ รองเจ้ากรมยุทธการทหาร ปี ๒๕๓๙ ผู้บัญชาการวิทยาลัยเสนาธิการทหาร ปี ๒๕๔๐ ผู้อำนวยการวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร ปี ๒๕๔๒ แล้วก็เจ้ากรมยุทธการทหาร ปี ๒๕๔๔ ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและแผน กระทรวงกลาโหม ปี ๒๕๔๕ พอพูดถึงเรื่องบทบาทแล้ว ในทางฝ่ายวิชาการซึ่งท่านได้ติดตามเรามาตลอด ท่านก็จะมาพูดถึงเรื่องสิ่งที่สำคัญของกระทรวง กลาโหมอันหนึ่งคือเรื่องการบริหารทรัพยากร การจะรวมการหรือ ไม่รวมการอย่างที่ท่านรัฐมนตรีว่าก็คงขึ้นอยู่กับว่าการจัดการโครงสร้าง มันรวมหรือไม่รวม โครงสร้างอย่างเดียวก็ไม่พอ มันต้องดูระบบการบริหารทรัพยากร เราก็มีประสบการณ์ไปดูมาหลายที่ ผู้ที่จะมากล่าว ในเรื่องนี้ก็คือ รองศาสตราจารย์ดอกเตอร์วิวัฒน์ชัย อัดถากร

ปัจจุบันท่านเป็นอธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร แล้วก็
นักเศรษฐศาสตร์แนวบูรณาการ ก็คือไม่ใช่ว่ามองทางมิติเศรษฐกิจ
อย่างเดียว ท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านการพัฒนาที่ยั่งยืนและการพัฒนา
ความมั่นคง แบบองค์รวม ถ้าท่านเคยเห็นก็คงได้อ่านจากในสื่อ
ในบทความ และสนใจเป็นพิเศษเรื่องปรัชญาเศรษฐกิจแบบพอเพียง
คือไม่ใช่เป็นนักเศรษฐศาสตร์กระแสหลัก ท่านเป็นอดีตรองอธิการบดี
ฝ่ายวางแผน คณะพัฒนาการเศรษฐกิจ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร
ศาสตร์ แล้วก็ผู้อำนวยการสำนักวิจัยมาก่อนที่นิด้า การศึกษาก็คือ
ท่านสำเร็จปริญญาตรีจากญี่ปุ่น และปริญญาโทและปริญญาเอกทาง
เศรษฐศาสตร์ จากสหรัฐอเมริกา ปัจจุบันก็เป็นคอลัมน์นิสต์เขียนเรื่อง
ราวลงหนังสือพิมพ์ หลายฉบับ เป็นวิทยากรรายการวิทยุ “บ้านเมือง
ของเรา” ซึ่งเป็นรายการของกรมการธิการ แต่ผมเป็นผู้ดำเนินการ
รายการอยู่บ่อยๆ และมีงานเขียนเกี่ยวกับความมั่นคงกับการพัฒนา
หนังสือเล่มล่าสุดก็คือเรื่องการค้าเสรี FTA เพื่อใคร และที่สำคัญที่เรา
น่าอ่าน น่าสนใจก็คือเรื่อง ผ่าแผนฯ ๙ สร้างบ้านไม่ตรงแบบหมายความว่า
แผนฯ ๙ ออกมาสร้างตรงไม่ตรงสภาพพัฒนาฯ ก็มาวันนี้ คงได้อ่าน
ของอาจารย์แล้วนะครับ แล้วก็วิเคราะห์ยุทธศาสตร์ของชาติและแผน
พัฒนาทุกฉบับ ในเรื่องผ่าแผน ๙ ฯ และเล่มสุดท้ายก็คือ “ยุทธศาสตร์
ใหม่ของชาติ ปี ๒๕๔๕” หลังจากที่ได้พูดเรื่องบทบาทเรื่องการบริหาร
ทรัพยากรแล้ว

ตอนนี้ก็มาสู่ ๒ จุดก็คือเรื่องของกองหนุน เรื่องกองหนุน
อีกท่านหนึ่งท่านรองผู้บัญชาการหน่วยบัญชาการกำลังสำรอง
พลตรี มนต์รี สังขทรัพย์ ท่านจะเป็นผู้ให้รายละเอียด ท่านรับราชการ
เป็นเหล่าทหารปืนใหญ่ แล้วก็จบการศึกษาจากโรงเรียนนายร้อย
พระจุลจอมเกล้า ปริญญาโทท่านก็จบจากโรงเรียนเสนาธิการทหารบก
ในสาขาสังคมศาสตร์แล้วก็จบวิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักรประเทศ

อังกฤษ เมื่อปี ๑๙๔๔ ตำแหน่งที่สำคัญในอดีตก็คือนักบังคับกองพัน กองพันปืนใหญ่ ต่อสู้อากาศยานที่ ๕ แล้วก็เป็นหัวหน้าฝ่ายยุทธการ ของศูนย์การทหารปืนใหญ่ และเคยเป็นตำแหน่งสุดท้ายคือเป็น จเรทหารบกมาก่อน สุดท้ายก็เป็นเรื่องของการส่งกำลังบำรุงร่วมและ การสื่อสารแบบรวมการ ซึ่งจะนำเสนอโดย พลเรือตรี อมรเทพ ณ บางช้าง เจ้ากรมสื่อสารทหารเรือ การศึกษาของท่าน ท่านจบโรงเรียน เตรียมทหาร เป็นนักเรียนเตรียมทหาร รุ่น ๑๓ นักเรียนนายเรือ รุ่นที่ ๗๐ โรงเรียนนายเรือสหพันธ์สาธารณรัฐเยอรมนี โรงเรียนนายทหารชั้นต้น พรพนาวิน รุ่น ๒๒ โรงเรียนเสนาธิการทหารเรือ รุ่นที่ ๔๘ วิทยาลัย การทัพเรือ รุ่นที่ ๓๐ และท่านจบบริหารธุรกิจบัณฑิตจาก มสธ. ปัจจุบันจบหลักสูตรการจัดการภาครัฐและเอกชนมหาบัณฑิต จาก สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหาร ศาสตร์ ตำแหน่งสำคัญในอดีตของท่าน คือผู้บังคับการเรือหลวงภูเก็ต หัวหน้าแผนกนโยบายและแผน กอง นโยบายและแผน กรมส่งกำลังบำรุง ทหารเรือ เพราะฉะนั้นจะมีพื้นฐาน เรื่องส่งกำลังบำรุงมาก ฝ่ายเสนาธิการประจำผู้บัญชาการทหารเรือ เคยเป็นผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารเรือประจำกรุงมาดริด ประเทศสเปน เสนาธิการกองเรือยกพลขึ้นบกเสนาธิการสถาบันวิชาการทหารเรือชั้นสูง เป็นผู้ช่วยเจ้ากรมยุทธการทหารกองบัญชาการทหารสูงสุดและเป็นผู้บัญชาการโรงเรียนเสนาธิการทหารเรือมาก่อน บัดนี้ผมคิดว่าได้เวลา แล้วนะครับ เพราะว่า แนะนำวิทยากรทั้ง ๔ ท่าน จนครบแล้ว ผมขอ อนุญาตกราบเรียนเชิญท่าน พลเอก บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์ นำเสนอเป็นท่านแรกครับ

พลเอก บุญสร้าง เนียมประดิษฐ์ : ท่านประธานคณะ กรรมการการทหาร วุฒิสภา ประธานมูลนิธิมูลนิธิฟรีดิช เนามัน Mr. อุเว โยฮันเนน แล้วก็ดอกเตอร์วิลฟรีด และท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน ผมรู้สึกมีความยินดีที่ได้รับเชิญมาพูดคุยกับทุกท่านในวันนี้ โดยเฉพาะ

ในเรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องโครงสร้างนั้น ผมในฐานะเสนาธิการทหารก็มีความรับผิดชอบโดยตรง ก็ทำกันอยู่อย่างเต็มความสามารถ แล้วทำมานานแล้วก็ยังไม่ค่อยตรงเป้าหมาย แต่ก็ทำอยู่ แล้วเรื่องที่รักษาสันติภาพในทศวรรษหน้า ซึ่งผมเองก็มีโอกาสได้มีประสบการณ์ที่ติมอร์ตะวันออกเป็นเวลาปีเศษ ที่นั่นก็มีความสนใจเป็นพิเศษในเรื่องนี้ วันนั้นก็คุยกันถึงเรื่องการรักษาสันติภาพในทศวรรษหน้า สภาพที่เป็นอยู่ในปัจจุบันของการรักษาสันติภาพและอันนี้เป็นภาพรวม แล้วก็มาพูดถึงการรักษาสันติภาพของกองทัพไทย ภาพกว้างๆ ในทศวรรษหน้านี้ครับ การรักษาสันติภาพโดยสหประชาชาติจะมีบทบาทมากขึ้น จะมากขึ้นมาก และจะมีความคงที่ มีความสม่ำเสมอมากขึ้น อย่างไทยที่ผ่านมาเราจะเห็นได้ว่าเพิ่งเริ่มกันเมื่อไม่นานมานี้ และก็ยังมีความไม่ถึงกับคุ้นเคยมาก เราทำไประยะหนึ่งจะทำอะไรใหม่บางครั้งก็มีปัญหาในทศวรรษหน้านี้อะไรก็จะมีความคุ้นเคยมากขึ้น เราจะมีกำหนัดดำเนินการอย่างคงที่สม่ำเสมอมากขึ้น และสหประชาชาติก็จะขอให้เราทำมากขึ้นเพราะเขามีงานอีกมาก ระบบการมีระบบกำลังสำรองเตรียมพร้อมเพื่อการปฏิบัติการรักษาสันติภาพที่ผ่านมา ทางสหประชาชาติเขาก็ขอให้ประเทศต่างๆ มีการจัดระบบกำลังสำรองเตรียมพร้อมเรียกว่า UNSAS คือ UN Standby Arrangement System ซึ่งของเราก็อยู่ในภาพนั้นซึ่งเป็นภาพกว้างๆ อยู่ในระดับที่เขาเรียกว่าเป็นระดับที่ ๑ คือถ้าเขาขอมาเราก็จัดไว้กว้างๆ เตรียมพอสมควรไม่ลงลึกมากไม่ได้เตรียมพร้อมที่จะเอากำลังไปสู่ที่หมายในเวลาอันสั้นคือพูดถึง ๓๐ วันเราทำไม่ได้ มันจะต้องมีขั้นตอนมากพอสมควร ทั้งในเรื่องของการขออนุมัติและเรื่องของการกำลังที่จะไปบางที่ก็ต้องมาคัดเลือกกัน ในทศวรรษหน้าเราจะต้องเตรียมพร้อมที่จะดำเนินการเรื่องพวกนี้ให้ได้ภายใน ๑๕ - ๓๐ วัน อย่างช้าภายใน ๓๐ วัน อันนี้ก็เป็นการยกระดับขึ้นเขาเรียกว่า Rapid Deployment Level 2 หรือ UNSAS Level 2 เพราะฉะนั้นการ

ดำเนินการของเราในขณะนี้ที่ผ่านมาเราเตรียมไว้ในระดับที่ ๑ เป็นระดับ
กองพัน พอเป็นระดับที่ ๒ นี่การดำเนินการเป็นกองพันคงจะยากขึ้น
และการขอบางทีหลาย ๆ การก็จะระดับกองพันอาจจะไปได้ยาก คงจะ
ต้องจำกัดลงไปเป็นชุด เตรียมชุดไว้หลาย ๆ ชุด เช่น ชุดแพทย์ ซึ่งบาง
ครั้งเราก็ทำอยู่แล้ว แล้วก็กำลังก็คงมุ่งไปในระดับกองร้อย แต่เราอาจ
จะสามารถดำเนินการรับภารกิจได้ถึง ๒-๓ ภารกิจในเวลาเดียวกัน นั่น
คือภาพกว้าง ๆ ในทศวรรษหน้า ซึ่งตอนหลังผมจะมีรายละเอียดเพิ่มขึ้น
ประเทศไทยกับสหประชาชาติเราก็มีพันธกรณีกับสหประชาชาติเพราะ
ว่าประเทศไทยได้เข้าเป็นสมาชิกสหประชาชาติตั้งแต่ปี ๒๔๘๙ วันนี้
ผมพูดคงมีทั้ง พ.ศ. และ ค.ศ. คงไม่ค่อยมีปัญหา เพียงแต่ผมเองก็ไม่ได้
จำตัวเลขพวกนี้ เราก็เทียบกับว่ามันก็ปีมาแล้ว ปี ๒๔๘๙ ผมก็คิดว่า
ແກ່ວ່າผม ๒ ปี สหประชาชาติอายุใกล้เคียงกับพวกเราหลายคนในที่นี้
ไทยเข้าเป็นสมาชิกปี ๒๔๘๙ เป็นสมาชิกลำดับต้น ๆ ซึ่งเรามีพันธ
กรณีต้องปฏิบัติตามกฎบัตรสหประชาชาติ ซึ่งกฎบัตรสหประชาชาตินี้ก็
เขียนไว้กว้างขวางเหมือนกับที่เราชอบเขียนกันให้มันคลุมทุกเรื่อง มัน
ง่ายดี เขาบอกว่าให้ประเทศสมาชิกทั้งปวงให้การช่วยเหลือทุกประการ
แก่สหประชาชาติในการดำเนินการใด ๆ ตามกฎบัตรฉบับปัจจุบัน
สรุปแล้วคืออ่อนตัวมากเขียนอย่างนี้ เราต้องช่วยทุกเรื่องในทุกกรณี
เราเองก็ได้ให้สัตยาบัน แล้วก็ได้ปฏิบัติตามสัตยาบันนั้นเรื่อยมา เรา
เริ่มต้นไปช่วยเหลือสหประชาชาติในเรื่องของรักษาสันติภาพตั้งแต่
สงครามเกาหลี ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๕๐-๑๙๕๓ ผ่านสงครามเกาหลีไป
แล้วก็ค่อนข้างจะไม่ค่อยมีอะไรในเรื่องของการรักษาสันติภาพ กลับมา
อีกครั้งที่นี้กลับมาค่อนข้าง จะยาวเลยก็คือหลังสงครามเย็น ซึ่งนัก
ยุทธศาสตร์ทั้งหลายเราก็คาดกันไว้แล้วว่าหลังสงครามเย็นจะมีเรื่อง
ของการรักษาสันติภาพมากขึ้น บทบาทของสหประชาชาติจะมีมากขึ้น
เริ่มต้นตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๙๑ เรื่อยมา การที่เราไปสนับสนุนสหประชาชาติ

โดยตรงและที่ภูมิภาคหรือพันธมิตรนานาชาติได้ขอร้อง ซึ่งอันนี้ต้องอยู่ภายใต้งานซึ่งสหประชาชาติ สนับสนุน ทั้งหมดด้วยกันตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๙๑ มาเราก็สนับสนุนทั้งสิ้นก็ ๑๑ ภารกิจ ขณะนี้ค่อนข้างน้อยผ่านมาบางช่วงมีคนอยู่เป็นพันกว่าคน แต่ขณะนี้มืออยู่ไม่กี่คน เดียวก็อาจจะมีอีกคนว่าอย่างนั้น ขณะนี้ก็เหลือเพียงผู้สังเกตการณ์ที่เชี่ยวชาญลิโอน ซึ่งเราช่วยมานานแล้ว เรื่องของการรักษาสันติภาพนี้เราก็ได้มีการระบุอยู่ในนโยบายรัฐบาลปี พ.ศ. ๒๕๔๖-๒๕๔๙ ซึ่งเขียนไว้ว่าให้การสนับสนุนการรักษาสันติภาพในภูมิภาคและในโลกได้กรอบของสหประชาชาติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวง การต่างประเทศของเรา ก็ได้แถลงต่อที่ประชุมสมัชชาใหญ่ของสหประชาชาติว่าจะสนับสนุนสหประชาชาติและระบบพหุภาคีนิยม บางท่านอาจจะงง ท่านอาจจะคุ้นเคยกับภาษาอังกฤษคือ Multi Lateralism จะสนับสนุนการจัดตั้ง Asian Community ขณะนี้เรื่องนี้กำลังดำเนินการกันอยู่ จัดตั้ง Asian Community ด้านเศรษฐกิจ ด้านความมั่นคง และด้านวัฒนธรรม จะสนับสนุนการต่อต้านการก่อการร้าย และสนับสนุนการปฏิรูปสหประชาชาติ เอกอัครราชทูตถาวรไทย ณ นครนิวยอร์ก คือคุณหญิงลักษณาจันทร เลาหะพันธุ์ ได้แถลงท่าทีของไทยว่าจะสนับสนุนการปฏิบัติการเพื่อสันติภาพ สนับสนุนพหุภาคีนิยม และสนับสนุนการจัดกำลังสำรองเตรียมพร้อมสหประชาชาติคือ UNSAS ที่วานะครับ นั่นคือพันธกรณีและนโยบายทั้งหลาย ที่นี้ในทศวรรษหน้าเรามองไปข้างหน้า แล้วเดี๋ยวเราจะกลับมาว่าเราอยู่ที่ไหนและไทยจะอย่างไร ในทศวรรษหน้าความขัดแย้งจะหลากหลายและรุนแรงเพิ่มมากขึ้น เราติดตามข่าวจะเห็นว่าหลังสงคราม เย็นอะไรต่ออะไร บางคนคิดว่าจะสบายขึ้นหลังความขัดแย้ง ในเรื่องของลัทธิการเมืองได้หมดไป ก็กลับกลายเป็นตรงกันข้าม จะมีจุดความขัดแย้งต่าง ๆ มากมาย แล้วก็รุนแรงขึ้นเรื่อย ๆ เป็นความขัดแย้งที่หลากหลาย เรื่องของเชื้อชาติ ศาสนา

ชนกลุ่มน้อย เรื่องของการแบ่งแยกดินแดน เรื่องของการแย่งชิงผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ เรื่องของสิ่งแวดล้อม เป็นความขัดแย้งที่แตกต่างออกไป เพราะฉะนั้นพลังอำนาจ ทางทหารจะยังคงมีความสำคัญ โดยเฉพาะในด้านเกี่ยวกับการรักษาสันติภาพและการถ่วงดุลอำนาจซึ่งกันและกัน คำแถลงของนายโคฟี อันนัน เลขาธิการสหประชาชาติต่อสมัชชาใหญ่ครั้งที่ ๕๙ ได้แสดงความกังวลในเรื่องนี้เป็นอย่างมาก ท่านได้กล่าวว่าโลกของเรากำลังอยู่ในอันตราย ทั้งนี้เนื่องจากความอ่อนแอในเรื่องของการบังคับใช้กฎหมายทั้งในระดับชาติของแต่ละประเทศ และทั้งในระดับโลกก็มีการฝ่าฝืนกฎหมายทั้งในระดับชาติ ระดับโลกรวมกันมากมาย ก็เป็นที่น่ากังวล คำแถลงของนายยัง มาร์คูเอนโน ซึ่งเป็นรองเลขาธิการสหประชาชาติ ท่านได้กล่าวว่าการรักษาสันติภาพ ของสหประชาชาติมีความจำกัดด้วยงบประมาณและบุคลากร ๒. สหประชาชาติต้องร่วมมือกับองค์กรระดับภูมิภาคและอนุภูมิภาคให้มากขึ้นเพื่อตอบสนองเหตุการณ์ต่าง ๆ ได้ทันทั่วทั้ง เพราะต่อไปความขัดแย้งจะมีความรุนแรง สหประชาชาติต้องเข้าไปรวดเร็วมากขึ้น สหประชาชาติจะต้องเร่งระดมเงินและบุคลากรให้สอดคล้องกับภารกิจที่มากขึ้น สหประชาชาติจะต้องเตรียมความพร้อมของระบบสนับสนุนเบื้องต้นให้พร้อมให้เร็วที่สุด สหประชาชาติจะต้องเตรียมเผชิญกับสถานการณ์ Close Conflict คือภายหลังการขัดแย้งซึ่งจะมีความสลับซับซ้อนมากหลังการขัดแย้ง อย่างเช่นเราเห็นใช้กำลังขนาดใหญ่ผ่านไปแล้วไม่ว่าจะทั้งที่ติมอร์ตะวันออกหรืออิรักขณะนี้จะมีความซับซ้อนทางด้านการเมือง แม้แต่การช่วยเหลือด้านมนุษยธรรมก็ไม่ง่าย การพัฒนาเรื่องสิทธิมนุษยชน เรื่องความมั่นคงหลาย ๆ เรื่องจะซับซ้อนมากก็就会有ความท้าทายมากในเรื่องนี้ แล้วสหประชาชาติจะต้องปรับระบบงานในเรื่องของการกำลังสำรอง นั่นคือมองไปข้างหน้า เรื่องการรักษาสันติภาพมีความเข้มข้นกว้างขวาง

ซับซ้อนมากขึ้น มีความท้าทายมากขึ้น ในปัจจุบันนี้การรักษา
สันติภาพผ่านมา UN ก็ครบรอบ ๕๐ ปีไปเมื่อไม่กี่ปีมานี้ เรื่องของการ
รักษาสันติภาพนั้นเป็นเรื่องสำคัญที่ผ่านมาสหประชาชาติได้ตั้งนายลัดดา
บราฮิมี่ เป็นหัวหน้าคณะทำงานเพื่อจะได้ทำการปรับปรุงระบบของ
การรักษาสันติภาพให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งมุ่งหวังเพื่อให้เกิดผล
ในทศวรรษหน้า อันนี้ก็หมายความว่าทศวรรษหน้าของเขาก็หมายถึงปี
ค.ศ. ๒๐๐๐ - ๒๐๑๐ รายงานที่ได้ออกมาเป็นรายงานที่เรียกว่า
บราฮิมี่ รีพอร์ท เป็นที่รู้จักกันดี คน UN ถ้าไม่รู้จัก บราฮิมี่ รีพอร์ท ก็
เขยเต็มที เพราะว่าเป็นรายงานที่ได้รับความเชื่อถือสูงมาก จะไป
ทำงานอะไรถ้าเราอ้างบราฮิมี่ รีพอร์ท เราจะทำตามนั้นเราจะได้รับการ
สนับสนุนสูง เลขาธิการสหประชาชาติบอกว่าต้องนำบราฮิมี่ รีพอร์ท นี้
ไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรมเพื่อให้สหประชาชาติได้รับความเชื่อถือ อันนี้
จะมีรายละเอียดตั้งแต่เรื่องของหลักนิยม เรื่องของยุทธศาสตร์ เรื่อง
ของการประชาสัมพันธ์ รวมถึงการปฏิบัติต่างๆ ในรายละเอียดในการ
รักษาสันติภาพสหประชาชาติได้ส่งกำลังในการรักษาสันติภาพตั้งแต่ปีค.ศ.
๑๙๔๘ เป็นต้นมา ขณะนี้ก็ ๕๖ ปีมาแล้ว จนกระทั่งบัดนี้ ๕๗ ภารกิจ
ด้วยกัน ในขณะนี้แล้วมีประมาณ ๑๔ ภารกิจ ที่พูดว่าประมาณนี้บาง
เอกสารก็จะบอก ๑๕ ๑๖ ๑๗ บางภารกิจมันค่อนข้างเล็ก ๆ ไม่ค่อย
ใหญ่โต จะยุบหายหรือเพิ่มขึ้นง่าย อันนี้ก็ ๑๔ ภารกิจ ๘๐ เปอร์เซนต์
จะอยู่ในแอฟริกาและตะวันออกกลาง ใช้ทหาร ดำรงไว้ในภารกิจเหล่านี้
๕๓,๕๐๐ คน จาก ๘๖ ประเทศใช้งบประมาณ ในการรักษาสันติภาพ
๑๔ ภารกิจนี้ ๒.๘๒ พันล้านเหรียญสหรัฐ ประมาณเท่ากับ ๒ เท่าของ
งบประมาณกระทรวงกลาโหมของเราซึ่งดูแล้วก็ไม่มากมายระดับโลก
ใช้งบประมาณขนาดนี้ แต่ใน ๑๔ ภารกิจ อันนี้ก็จะเพิ่มขึ้น แม้แต่ในปี
หน้านี้เองกำลังของสหประชาชาติในกองโก จะเพิ่มขึ้น ๒ เท่าตัว
กำลังพลเดิมขณะนี้ มี ๕๓,๕๐๐ จะเพิ่มขึ้นอีก ๓๐,๐๐๐ คนเกือบจะ

Double มาก แสดงว่ามันอยู่ในเกณฑ์ขึ้น และถ้าเขียนเป็นกราฟออก มันจะขึ้น เพราะฉะนั้นในทศวรรษหน้าไม่ทราบว่าจะไปไกลแค่ไหน ขนาดปีหน้าปีเดียวก็จะขึ้นมากแล้ว สุดท้ายก็พูดถึงแล้วเมืองไทยจะเตรียมการเราจะทำอย่างไรในเรื่องของการรักษาสันติภาพ ผมเองเมื่อได้มีโอกาสไปทำงานในระยะสั้นๆ ที่ผมเห็น ตอนแรกผมไปได้สักเดือน ๒ เดือน ผมก็พูดคุยกับคนใกล้ชิดว่าในสหประชาชาติ โดยเฉพาะใน ส่วนที่ทหารต้องปฏิบัติคือรักษาสันติภาพ ทหารไทยมีความเหมาะสม ที่จะทำงานด้านนี้ มากกว่าประเทศอื่น ๆ โดยทั่วไป มันมีธรรมชาติ ของความเป็นคนไทยและของความเป็นทหารไทยที่เอื้ออำนวยอยู่มาก ความเป็นคนไทยก็คือคนไทยจะไม่รังเกียจ คนที่ต่างสีผิว ต่างศาสนา ประเทศในโลกนี้มีน้อย โดยมากเขาก็จะไม่ชอบคนศาสนาแตกต่างกัน ไม่ชอบคนสีผิวอื่น บางทีก็สีผิวเดียวกัน ฐานะเดียวกัน แต่คนละ ประเทศก็ไม่ค่อยชอบกันแล้ว เขามักจะดูความแตกต่าง ของเราเรา ชอบไปหมด สีอะไรมาอยู่ที่นี้ก็เป็นดารานั่งได้หมด เราค่อนข้างจะ ชอบคนต่างชาติและเราอาจจะดูแลเขา ผมคุยกับฝรั่งว่าคนไทยดูแล พวกท่านได้ดีกว่าดูแลพวกเราตนเอง อันนี้เราจะเห็นถ้าใครไปอ่านใน จดหมายเหตุหรือในเรื่องเก่า ๆ ที่ฝรั่งเขาเขียนไว้ เขาจะบอกว่ากษัตริย์ ไทยในสมัยกรุงศรีอยุธยาอย่างที่ผมอ่านฉบับนี้ก็ ๔๐๐ กว่าปีมาแล้ว องค์หนึ่งก็คือพระนเรศวรและองค์อื่น ๆ อีก ๒-๓ องค์ที่เขาเขียนระบุไว้ ว่ากษัตริย์องค์นี้จะดูแลชาวต่างประเทศดีเป็นพิเศษ อีกอันหนึ่งก็บอกว่ากษัตริย์องค์นี้ดูแลดีทุกประเทศ แต่จะดูแลดีเป็นพิเศษคือชาวต่างชาติ คือตัวเขาเอง แล้วก็เหตุผลที่กษัตริย์องค์หนึ่งให้ไว้สอนคนไทยว่าเราจะต้องดูแลชาวต่างประเทศอย่างดีเพราะเขามีประสบการณ์ที่แตกต่าง จากเรา เราเรียนรู้จากเขาได้มาก แต่เราเรียนรู้จากพวกเราเองได้น้อย เพราะของเรามีประสบการณ์เหมือนกัน เพราะฉะนั้นการดูแลแขกบ้าน แขกเมืองชาวต่างประเทศเรามีประเพณีมาหลายร้อยปีแล้วพวกเราคง

เข้าใจดี แต่ถ้าเราไม่ดูต่างประเทศเราจะไม่ทราบหรือกว่าของเราเป็น พิเศษ เพราะเราชินกับการดูแลเรามีความสุขที่จะพูดคุยกับชาวต่างประเทศ บางประเทศก็ไม่ใช่อย่างนั้นมีปัญหามาก ๆ เลย ถ้าไปอยู่ด้วยกันหลาย ๆ ประเทศจะเห็นว่ามีปัญหามาก ๆ บางครั้งรุนแรง นั่นคือความเป็นคนไทย ๒. ความเป็นทหารไทย ทหารไทยเราเนื่องจากพระเจ้าอยู่หัวท่านมีโครงการพระราชดำริต่าง ๆ ทหารไทยจะมีความสุขกับการไปช่วยเหลือประชาชน มีประสบการณ์ในการช่วยเหลือประชาชน การช่วยเหลือเราจะไปดูว่าเขาต้องการอะไร ไม่ใช่ไปยึดเยียด อันนี้เป็นปรัชญาซึ่งเราเรียนรู้กันมาจากในหลวงมากมายมหาศาล เราชอบใกล้ชิดประชาชน และทำที่สุด คือเราช่วยด้วยความจริงใจ ด้วยจิตใจ อันนี้ไม่ใช่ฝึกกันง่าย ๆ ๒ ข้อนี้เราก็กินขาด ข้อด้อยก็มี ผมจะเขียนรายงานมาตอนผมจะจบภารกิจว่าทหารไทยดีทุกเรื่อง ยกเว้นภาษาอังกฤษถ้าเข้าแถวอยู่ด้วยกัน ๓๐ กว่าประเทศที่ติมอร์ เราอยู่ ๓๐ กว่า ไม่ทราบว่าสุดท้ายหรือเปล่า คือเป็นปัญหาพอสมควร แต่อันนี้มันเป็นปัญหาซึ่งแก้ได้ มันไม่ใช่เป็นปัญหาที่จิตใจ มันไม่ยาก แล้วก็หลังจากประสบการณ์ติมอร์ตั้งแต่ต้น ๆ ซึ่งผมก็เขียนรายงานเน้นมาเรื่อย ผมว่าเราพัฒนาไปมาก เรื่องภาษาอังกฤษ อีกอันหนึ่งคือความเข้าใจในระบบของ UN ซึ่งเดี๋ยวนี้พัฒนาไปมากเลย เพราะเราไปที่นั่นเป็นครั้งแรก ๆ เราจะไม่ทราบว่า UN เขาทำงานกันอย่างไร เราก็ใช้ระบบของเราไปเรื่อย ๆ บางทีก็เป็นปัญหาพอสมควร การรายงานข่าวสารของเราก็มักจะรายงานจากลูกแถวรายงานถึงผู้หมู่ ผู้หมู่ถึงผู้หมวด ผู้หมวดถึงผู้กองร้อย ถึงผู้พัน ผู้พันต้องรายงานถึง Sector Commander เป็นนายทหารไทยจาก Sector Commander มาถึงผม ในขณะนี้ลูกแถวชาติอื่นเขาติดต่อโดยตรงมาที่ บก.ใหญ่ที่ผมอยู่

ผมได้อนุมัติการตั้งกองปฏิบัติการเพื่อสันติภาพที่กรมยุทธการทหาร ซึ่งอันนี้เป็นกองที่เกิดขึ้นใหม่ ทำงานอย่างเข้มแข็ง เราได้คนดี ๆ

สมบัติห้องสมุดศรีสุภา

มาอยู่เยอะนะครับ แล้วกองบัญชาการทหารสูงสุดก็ได้อนุมัติการจัดตั้งสำนักงานที่ปรึกษาทางทหารที่คณะทูตถาวร ที่นครนิวยอร์กก็มีนายทหารยศพันเอก (พิเศษ) ๑ คน แล้วก็ยังมีจำอีกคนหนึ่ง แค่นั้นแต่ทำงานได้มากมายเพราะว่ามีความสำคัญและมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่งไม่อย่างนั้นแต่ก่อนอย่างที่ติมอร์จะติดต่อกะไร ไม่มีคนคนนี้อยู่แล้วยุงยากพอสมควร มักจะไม่ทันประเทศอื่น ๆ ประเทศอื่น ๆ เขามีอยู่แล้วของเราต้องไปผ่านทางสายทูตถาวรซึ่งท่านก็ไม่เข้าใจเรื่องเกี่ยวกับการทหาร ก็ต้องติดต่อกลับไปถามมาทำให้ยุ่งยากมาก ที่นี้เรามีพันเอก ศักดา ไปอยู่ที่นั่นก็เป็นคนเก่งนะครับ ช่วยได้มาก แล้วกว่าจะคัดตัวได้แข่งกันมากมาย จะเห็นได้ว่าศูนย์ที่เราตั้งขึ้น กองปฏิบัติการสันติภาพที่ตั้งขึ้นกำลังที่เราส่งไปในการรักษาสันติภาพบางทีก็หลายร้อย บางทีก็เป็นพันและนายทหารที่ไปประจำที่สำนักงานใหญ่ของสหประชาชาติที่นิวยอร์ก คนไทยตอนหลังก็ได้มีโอกาสไป จะต้องสอบแข่งขันกันกับหลายประเทศ จะเห็นได้ว่ามีความสนใจจากนายทหารรุ่นน้อง ๆ มากมาย แข่งกันมาก สอบแข่งขันภาษาอังกฤษ ความรู้ทั่วไปอะไรเยอะเยะ มีความสนใจมากก็เป็นนิมิตหมายที่ดี เราได้คนดี ๆ มาเยอะนะครับ กองบัญชาการทหารสูงสุดถือว่างานการรักษาสันติภาพเป็นงานสำคัญเราได้ทำการฝึกอบรมคนของเราเอง แล้วตอนหลังเราทำการฝึกอบรมให้ชาวต่างประเทศด้วยบางที่มาสัสมนา มาฝึกอบรมเราเปิดหลักสูตรสั้นเพื่อฝึกอบรมคนเหล่านี้จากหลาย ๆ สิบประเทศ เพื่อเขาจบแล้วเขาจะได้ประกาศนียบัตรจากเราที่เราฝึกอบรมให้เขา เพราะฉะนั้นงานของกองปฏิบัติการสันติภาพทำไปได้อย่างรวดเร็ว อย่างมีประสิทธิภาพเพราะทำอย่างนั้นได้เพราะว่าคนที่มาอยู่ที่กองนี้เราคัดเลือกมาอย่างดี เราคัดเลือกได้เพราะคนอยากไปมาอยู่เยอะ เราก็เลยคัดเลือกได้ กรมอื่นๆ คอยไปขโมยหลังจากเขาอยู่นี้ได้พอสมควร คอยขโมยเอามาใช้ เราก็ recruit มาใหม่ หมุนออกไป ปัญหาของกองบัญชาการทหารสูงสุด นอกเรื่อง

3961156875

ชนิดหนึ่ง เกี่ยวกับโครงสร้าง ที่นิวซีแลนด์เหมือนกัน นิวซีแลนด์ บก. สูงสุดมีความจำเป็น ถึงแม้บางที่จะดูเซยดูอะไรบ้าง แต่มีความจำเป็น มีแต่คนเขาส่งเข้ามาใหม่ให้มี บก. สูงสุด มีแล้วก็ทำให้เข้มแข็งขึ้น ไม่มีใครเขาลดลงหรือครับ นิวซีแลนด์เพิ่มมี บก. สูงสุดได้ ๒ - ๓ ปี เขาส่งอำนาจขึ้น ผมถามว่าเป็นอย่างไรบ้าง เขาบอกมีปัญหาอยู่ อย่างหนึ่ง ปัญหาใหม่ ๆ ของเขาเหมือนปัญหาเก่า ๆ ของเรา เขาบอกว่าเหล่าทัพชอบส่งคนแยะ ๆ มา ของเราไม่เป็นอย่างนั้น ได้คนดีมาบ้าง แล้วเขาบอกว่าคนที่พอได้มาบ้างมาอยู่ บก. สูงสุดได้แป๊บเดียว บก. สูงสุดดูแลเรื่องการส่งคนไปปฏิบัติการเพื่อสันติภาพเหมือนของเราเลย คนดี ๆ ไปปฏิบัติการเพื่อสันติภาพหมดที่ บก. ก็เหลือแต่คนอย่างว่า คล้าย ๆ กัน ก็ต้องแก้ไขกันต่อไปนะครับ หน่วยของเราที่ดูแลเรื่องการปฏิบัติการเพื่อสันติภาพได้รับความเชื่อถือสูงจากประเทศต่าง ๆ ในอนาคตเราก็ต้องพัฒนางานด้านนี้ให้เข้มข้น รองรับกับภารกิจที่จะมากขึ้นของสหประชาชาติต่อไป จะต้องพัฒนาประสิทธิภาพกันไปเรื่อย ๆ ในโครงสร้างใหม่เราจะมีศูนย์สันติภาพซึ่งถ้าได้รับอนุมัติแต่เชื่อว่าข้อนี้ คงไม่มีปัญหา ขณะนี้มีกำลังพลแค่ ๓๐ - ๔๐ คน ต่อไปจะเป็นศูนย์ ก็มี ๑๐๐ กว่าคนแล้ว หัวหน้าหน่วยจะเป็นพลตรี อาคารศูนย์สันติภาพนี้ เราได้สร้างขึ้นแล้วเกือบเสร็จแล้ว ความจริงผมนึกว่าเสร็จ ผมไม่ได้ดูรายละเอียดพอ ผมบอกดูเสร็จมานานแล้วทำไมไม่เปิดเสียที ให้ ผบ. ทานเปิด ไล่ ๆ ดูปรากฏว่าเสร็จแต่ข้างนอก ข้างในยังไม่เสร็จระบบ โยงใยไฟฟ้ายังไม่เสร็จ ต้องใช้เวลาอีกประมาณสัก ๖ เดือน เงินอีก ๑๐ กว่าล้านบาทเดี๋ยวก็เสร็จอันนี้จะรองรับศูนย์สันติภาพที่น่าจะเกิดขึ้นใหม่ ถ้าเขาไม่ให้อีกยังใช้ประโยชน์ได้อย่างดี เป็นที่จัดประชุมเป็นศูนย์ฝึกอบรม อะไรต่าง ๆ สำหรับชาวต่างชาติด้วย

โดยสรุป ผมขออนุญาตสรุปความเกี่ยวพันที่เราเข้าไปเกี่ยวพัน เรื่องของการรักษาสันติภาพตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๙๑ คือ พ.ศ. ๒๕๓๔

เป็นต้นมา เริ่มยุคหลังในปี ๒๕๔๑ เราเข้าร่วมเป็นประเทศที่มีกำลัง
สำรองเตรียมพร้อม ในปี ๒๕๔๓ อย่างที่กล่าวแล้ว จัดตั้งองค์กรต่าง ๆ
เราได้ร่วมในการกิจมากมาย การกิจแรกที่เราได้ร่วมคือ UNGCI คือ
ภารกิจป้องกันชาวเคิร์กในอิรักหลังสงครามอ่าวเปอร์เซีย เพราะถ้าไม่
ไปช่วยชาวเคิร์กอาจจะสูญพันธุ์ อันนี้ดำเนินการในห้วงปี ๒๕๓๔ -
๒๕๓๗ ไทยได้ส่งคนไปร่วม ๑๐๐ นายด้วยกัน ถ้าตัวเลขน้อย ๆ อย่าง
นี้หมายความว่าเราทยอย ๑๐๐ นายไม่ได้ส่งทีเดียวด้วยส่งทีละ ๕ คน
๑๐ คน ประมาณนั้น เป็นเรื่องไปสังเกตการณ์ ซึ่งคนที่ไปเป็น
ผู้สังเกตการณ์จะได้ประสบการณ์มากกว่าตัวกำลังที่ไปอยู่เป็นหมวดหมู่
อยู่ภายใต้กองพันมากมาย ขึ้นต้นก็คือพลทหาร นายสิบที่ไปอยู่ที่
กองพันไปกันโดยไม่ได้ทดสอบอะไรทั้งสิ้น เพราะเราส่งไปเป็นหน่วย
ผู้สังเกตการณ์จะต้องมาสอบแข่งขัน ภาษาอังกฤษต้องดี จะต้อง
สามารถปฏิบัติงานโดยอิสระตัวคนเดียวได้ ไม่พกอาวุธ จะต้องเป็น
ตัวกลางคอยให้ความยุติธรรมไปสังเกตการณ์ ไปรายงานการปฏิบัติว่า
ชาตินี้เจ้าของประเทศบอกจะอย่างนั้นอย่างนี้แล้วทำตามข้อตกลงหรือ
เปล่า แล้วจะรายงาน เพราะฉะนั้นต้องช่วยเหลือตัวเองได้ ต้องทำงาน
ช่วยเหลือหน่วย ช่วยภารกิจได้ ไม่ใช่เอาตัวเองไม่รอด ต่อไปคือ
ยูนิคอมคืออิรัก คูเวต ปี ๒๕๓๔ - ๒๕๓๖ กำลัง ๖๒ นาย ก็เช่นเดียวกัน
ผู้สังเกตการณ์ต่อไปอันแทในกัมพูชา ปี ๒๕๓๕-๒๕๓๖ กำลัง ๑,๔๑๐
นายเราส่งเป็นกองพัน ๒ กองพันทหารช่าง สร้างถนนหนทาง ต่อไป
อินเตอร์เฟต ตมอร์ตะวันออกในช่วงต้นตั้งแต่กองกำลังรักษาสันติภาพ
ยังไม่เข้า อันนี้ไปร่วมใน Coalition Force ซึ่งนำโดยออสเตรเลีย UN
โดยกำลังทหารยังไม่เข้าไป แต่เป็นเรื่องที่อยู่ใต้การสนับสนุนของ UN
๑,๕๘๑ นาย ปี ๒๕๔๒-๒๕๔๓ ต่อมาเมื่ออินเตอร์เฟตเข้าไปเตรียม
การเรียบร้อย UN ใช้เวลาน้อยก็เข้าไปในฐานะเป็น Peace Keeping
เรียกว่า UNTAET คือ United Nation Transactional Administration in

East-Timor ปี ๒๕๔๓-๒๕๔๕ กำลัง ๔,๗๐๐ นาย ที่ผมได้มีโอกาสไป
ทำในช่วงนี้ บางทีทำอะไรก็ไม่แตกต่างกันมากมาย แต่ทาง UN ที่
นิวยอร์กเห็นว่าตอนนี้ภารกิจ จะต้องปรับเป็นมีการเมืองมากขึ้น เรื่อง
การทหารลดลงแล้ว จัดการ ตัวร้าย ๆทั้งหลายได้เรียบร้อยแล้ว เขา
ก็เปลี่ยนชื่อเป็น UNMIST United Nation Mission in Support of East-
Timor ปี ๒๕๔๕ - ๒๕๔๗ ทหารไทย ที่เข้าไปร่วมรวมทั้งสิ้นแล้วใน
ห้วงเวลานั้น ๑,๐๕๐ นาย ต่อมาเป็นภารกิจที่อาजेห์ ปี ๒๕๔๕ - ๒๕๔๖
รวม ๙๖ นายด้วยกัน กำลังน้อยแต่มีงานสำคัญและรู้สึกจะเสี่ยงภัย
พอสมควรที่อาजेห์ ต้องกลับมาก่อนกำหนดเพราะสถานการณ์รุนแรง
ขึ้น ภารกิจ OEF ในอัฟกานิสถาน เดือนมีนาคม - กันยายน ๒๕๔๖ ไม่
ถึงปี ไป ๖ เดือน กองร้อยทหารช่าง ๑๓๐ นาย ไปซ่อมสนามบินที่
เมืองบากรัมภารกิจ OIF ในอิรัก ปี ๒๕๔๖-๒๕๔๗ จำนวน ๘๙๔ นาย
๑ กองพัน ๒ ฝูงบิน พันเอก บุญชู เกิดโชค พันเอก มนต์รี อุมาริ ต่อไป
ที่อิหร่าน อันนี้ระยะสั้น ๆ ที่อิหร่านมีแผ่นดินไหวแต่ UN สนับสนุน
เหมือนกัน เดือนธันวาคม ๒๕๔๖ ถึงมกราคม ๒๕๔๗ กำลัง ๖๔
นายด้วยกัน ภารกิจยูนิมเซิล ภารกิจนี้เป็นภารกิจใหญ่ ขณะที่เราไป
ติมอร์มาก ๆ ภารกิจที่ใหญ่กว่าติมอร์มีอันเดียวในโลกคือเซียร์รา ลีโอน
คือยูนิมเซิล ซึ่งเราไม่ได้ส่งกำลังขนาดใหญ่ เข้าไป เราส่งผู้สังเกตการณ์
เข้าไปตั้งแต่ปี ๒๕๔๓ จนถึงปัจจุบัน สนับสนุนกำลังรวมทั้งสิ้น ๓๓
นายด้วยกัน หมายความว่าผู้สังเกตการณ์ จำนวนน้อยมาก อาจจะ
ครั้งละ ๒ คน ภารกิจต่าง ๆ ก็คงหมดแค่นั้น ขณะนี้เรามีเซียร์รา ลีโอน
ยังเหลือผู้สังเกตการณ์อยู่ งานด้านนี้ผ่านมาเราก็ทำได้ด้วยดี ได้รับคำ
ชมเชย แทบจะไม่มีปัญหาเลย การสูญเสียเราก็มีบ้างเป็นธรรมดา
เทียบกับทั่ว ๆ ไปแล้วนับว่าน้อย ประเทศไทยเป็นที่ชื่นชอบของ
สหประชาชาติ เดียวนี้ผมว่า UN รู้จักเมืองไทยและรู้จักว่าทหารไทย
ทำงานได้ดี เป็นที่เชื่อถือ เขาจะขอเรามารื้อย ที่นี้บางครั้งเราตอบสนอง

ไม่ทันท่วงที ระบบของเรายังค่อนข้างช้าไปหน่อย เดี่ยวเราจะปรับให้เร็วขึ้น การไปร่วม UN นั้นเป็นเรื่องที่ดี ทหารของเราจะได้ประสบการณ์สูง โลกกว้างได้เงินเข้าประเทศไทยก็พอสมควร ผมว่า รวม ๆ ก็หลาย พันล้าน UN บางประเทศเขาส่งทหารไปเหมือน ๆ ส่งสินค้าออก แล้วรายได้ที่ทหารได้รับของเราคืนทหารเกือบหมดนอกจาก จำเป็น อาจจะมีบางส่วนเล็กน้อยที่ใช้จำเป็น แต่ว่าคืนไปเกือบหมด บาง ประเทศรัฐบาลเขามอบมิบไว้พอสมควร อย่างเช่นที่พิจิตรทหารของเขาจะ ไปอยู่ในภารกิจรักษาสันติภาพ ๑ ใน ๓ ตลอดเวลา นั่นก็คือหมายความว่า ทหาร ๑ คน ใน ๙ ปี เขาจะอยู่ในภารกิจอย่างนี้ ๓ ปี นั่นก็ หมายความว่าไป ๓ ครั้ง ครั้งละประมาณ ๑ ปี หรือ ๖ เดือนก็แล้วแต่ ผมเคยไปพบผู้บังคับกองร้อย ผมถามว่าคุณมาภารกิจรักษาสันติภาพ เป็นครั้งที่เท่าไรแล้ว บอกครั้งที่ ๙ เสียขวัญ ผมไปเยี่ยมพิจิ โดยเฉพาะกองร้อยนี้เขา Brief ให้ฟังว่าสินค้าออกลำดับที่ ๑ ของเขาคืออันนี้ ทองเที่ยว อะไรก็แล้วแต่ ลำดับที่ ๔ หรือที่ ๕ ผมจำไม่ได้แล้ว คือ การส่งทหารไปร่วมกับการรักษาสันติภาพทำเงินให้ประมาณลำดับที่ ๕ ของประเทศ ของเราไม่มืบบิบบี้ ในขณะนี้เรามีกำลังรักษาสันติภาพน้อยที่สุด ขณะนี้ได้มีการทาบตาม อันนี้ท่านก็คงจะได้รับทราบ ได้รับข่าวต่อไป ให้ไปร่วมในภารกิจ ONUB ในบรูไน อันนี้ก็จะ เป็นประสบการณ์ใหม่ ไปร่วมในแอฟริกา ถ้าเราไปจะส่งกำลังเป็นปีกแผ่นพอสมควรจะได้อะไรใหม่ ๆ และเราดูแล้วขณะนี้ก็ประเมินว่าไม่ใช่จุด อันตราย เป็น ๑ กองร้อยทหารช่างผสม กำลัง ๑๗๕ นาย ๑ หมวด ปฏิบัติการตามลำน้ำ ๖๕ นาย ผู้สังเกตการณ์อีก ๓ นาย อันนี้ไม่ได้ หมายความว่าเราจะไป เขาทาบตามมา ทางกระทรวงการต่างประเทศ รู้สึกจะค่อนข้างบวกอยู่แล้ว ทางทหารกำลังประชุมกัน เตรียมการกันอยู่ ประชุมไปหลายครั้งแล้ว ภารกิจอีกอันหนึ่งที่ได้รับการทาบตามคือ UNMEE คือภารกิจในเอริเทรีย และเอธิโอเปีย เอริเทรียกับเอธิโอเปีย

อยู่ติดกัน เรามีปัญหากัน อันนี้ก็จะเข้าไปช่วยเราเข้าไปช่วยโดยเขาขอ
ชุดสำรวจแผนที่เพื่อการปักเขตแดนเพียง ๓ นาย แต่เป็นภารกิจ
สำคัญอย่างมาก และเราทำได้เราควรไปช่วยเขา หลายประเทศเขา
ไม่มีเทคโนโลยีด้านการทำแผนที่สูงเท่ากับกรมการแผนที่ทหาร
ของกองทัพไทยซึ่งมีบทบาทสูง มีคนเก่ง ๆ อยู่เยอะถ้าเรามีคนดี ๆ
อย่างนี้ไปทำแผนที่ให้ในนาม UN เราจะหลีกเลี่ยงการรบราฆ่าฟันกับ ๒
ประเทศเหล่านี้ระหว่างกันมากมาย ความขัดแย้งต่าง ๆ ก็จะไม่มี
เพราะเราได้บทเรียนที่เจ็บแสบมากที่ประเทศที่เขามาดูแล้ว ๆ นี้
ประเทศอาณานิคม เขาได้ส่งคนของเขา来做แผนที่ ถ้าใครอ่าน
ประวัติศาสตร์เรื่องหมาปากกับลูกแกะ มีนายออร์กุส ตาวิ ชาวฝรั่งเศส
ร้อยเอกเก่า มาทำแผนที่เดินรอบประเทศไทย ติดต่อดลาว เขมร เขาทำ
ไว้หมดเพราะฉะนั้นเขาก็ทำแผนที่ที่ทำให้ประเทศไทยเสียเปรียบแต่ไทย
ก็ไม่ค่อยชอบยอมรับอันนี้ เราก็มียแผนที่ของเราเอง เพราะเดี๋ยวนี้คือ
ปัญหาเขตแดนทั้งสิ้นที่มีปัญหามากมาย แล้วไม่ว่าอีกนานเท่าไรจะ
แก้ได้ เพราะเราถือแผนที่คนละฉบับ อันนี้ไม่มีใครยอมเสียดินแดน ๑
ตารางนิ้วก็ไม่ยอม เพราะฉะนั้นเราไม่อยากให้ประเทศน้อยใหม่มี
ปัญหาเราก็น่าจะยินดีไปช่วยเขา แต่งานที่มากอีกอันหนึ่งก็คือปรับ
กำลังเตรียมพร้อมของเราจากระดับที่ ๑ เป็นระดับที่ ๒ ที่กล่าวแล้ว
เป็นแบบพิถีพิลวยเมนต์ สามารถไปถึงที่ตั้งที่เราต้องการจะไปใน ๑๕
วัน หรือ ๓๐ วันเป็นอย่างช้า พร้อมวางกำลังได้ใน ๓๐ วัน ก็ต้องปรับ
กันพอสมควรผมก็มีที่จะเรียนท่านเพียงเท่านี้ก่อนนะครับ ขอ
ขอบพระคุณอีกครั้งที่ได้จัดให้มีการพูดคุยกันเรื่องเหล่านี้ในเรื่อง
โครงสร้างวันนี้ เพราะว่าจะจะเป็นประโยชน์กับงานของกองทัพอย่างมาก
ขอบคุณทาง Friedrich Naumann Foundation และทุก ๆ ท่านช่วยให้
เกิดการ Conference ในวันนี้ขึ้นมา ขอขอบคุณครับ

พลตรี ดร.พีระพงษ์ มานะกิจ : ท่านบุญสร้าง ท่านเป็นเสนาธิการทหารคือมีทั้งความรู้และประสบการณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องที่ท่านพูดท่านรู้จริง เนื่องจากว่าท่านไปเป็นผู้บัญชาการกองกำลังที่ติมอร์สมั้ยินเตอร์เฟต แล้วสิ่งที่สะท้อนมาที่เกี่ยวกับโครงสร้าง ที่จริงท่านพูดเกินกว่าโครงสร้าง ท่านพูดไปถึงบทบาทของกองทัพ ที่หลังสงครามเย็นดูเหมือนจะเป็นความเห็นพ้องต้องกันของโลก เพราะว่าเราไปดูงานที่ต่างประเทศเราจะเห็นว่าโลกเวลาบูรณาการมันบูรณาการทุกภาคส่วน อย่างสมมุติเรื่องของกลาโหมก็ไม่ได้อยู่แต่กลาโหมวันนี้ผู้แทนกระทรวงการต่างประเทศก็มา อย่างที่ออสเตรเลียเวลาเราไปคุยกับกรรมการของเขาเราจะพบว่า ถ้าเรื่องความมั่นคงเขาจะมา ๔ กรรมการรวมกัน ต่างประเทศ กลาโหม มหาดไทยและมีอีกอันหนึ่งสิทธิมนุษยชนหรืออะไรทำนองนี้ซึ่งเป็นเรื่องที่ดีมาก คือไม่ใช่บูรณาการแค่ในกองทัพ สภาเองเขายังบูรณาการ นี่ขั้นต้นนะครับ วันนี้พอดีพูดเรื่องบูรณาการ ผมขอแนะนำนิดหนึ่งครับว่าเราก็บูรณาการนะครับ กรรมการอื่นเราก็เชิญ แต่ท่านที่ Active มากและท่านมากับเราตลอดก็คือประธานคณะกรรมการทหารของสภาผู้แทนราษฎร พลเรือโท วิชาญ วิชาญภูมิประเทศ ท่านนั่งอยู่ตรงนี้ จะเห็นว่ากรรมการทั้งสภาผู้แทนราษฎรกับวุฒิสภาเราติดต่อสัมพันธ์กันประจำนะครับ ท่านมาช่วยเหลือเราตลอด ที่นี้ในเรื่องโครงสร้างถ้าเราพูดถึงในความเป็นนานาชาติคือทหาร โดยเฉพาะท่านเป็นเสนาธิการทหาร และท่านมีประสบการณ์ตรงท่านก็คิดว่าบทบาทต้องออกไปข้างนอก แล้วก็จะสอดคล้องกับความต้องการภายใน ทั้งกระทรวงการต่างประเทศ ทั้งอะไรด้วย แล้วสิ่งที่สะท้อนออกมาคือเราคงต้องปรับของเราเอง เมื่อมีบทบาทอย่างนี้เราก็ต้องปรับทั้งโครงสร้าง ทั้งความพร้อมของบุคคลากร บุคลากรน่าจะต้องไปเกี่ยวกับระบบการศึกษา วันนี้ผอ.วิทยุเราไม่ได้คุย เช่นยกตัวอย่างเฉพาะเรื่องภาษาระบบของไทยทั้งหมดผมว่าจะมีปัญหา

เป็นส่วนใหญ่ ข้าราชการไทยทุกกระทรวง สมมุตินึกถึงไม่เฉพาะกระทรวงการต่างประเทศซึ่งเป็นกระทรวงที่ Expert อยู่แล้ว อย่างเช่นกระทรวงเกษตรฯ หรืออะไรที่จะมีเจ้าหน้าที่ไปเจรจาเรื่องลิขสิทธิ์ทางปัญญา หรือจะไปดูเรื่อง GMOs พวกกรมที่คุ้มครองปัญญาถ้าพูดภาษาไม่คล่องก็จะมีปัญหาเหมือนของเราเหมือนกัน เพราะฉะนั้นต้องปรับทุกภาคส่วน นี่เป็นผลสะท้อนของประเทศเลยนะครับ ไม่ใช่เฉพาะสังคมไทย ที่นี้เรื่องของความร่วมมือจะเป็นสากล ผมว่าเวลาไปเชื่อมกับ UN ต้องเร็ว จะไปเชื่อมกับเขาอย่างไรก็มีคำถามอีกเขาใช้ระบบการสื่อสารอะไร นี่จะเป็นคำตอบสำหรับท่านพลเรือนที่เข้ามานั่งร่วมฟังบางที่ท่านคงสงสัยว่าทำไมเราต้องให้อุปกรณ์ที่เป็นมาตรฐาน เราไม่ใช้มาตรฐานก็ได้ถ้าเราปิดประเทศ ที่นี้ถ้าเราสัมพันธ์แล้วไปเปิดประเทศต้องเป็นอุปกรณ์มาตรฐานและได้รับการสนธิหรือไปเชื่อมต่อแล้วใช้กันได้ อะไรทำนองนี้ ไม่ได้อยู่ที่ปริมาณ แต่อยู่ที่ระดับที่ท่านจะต้องไปเชื่อมกับเขาอย่างไรทั้งคน ทั้งบุคลากร ทั้งความร่วมมือ ทั้งระบบ แล้วจะต้องฝึกวิสัยทัศน์ความคิดของเจ้าหน้าที่ฝ่ายทหารให้ยอมรับในกลไกต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในโลก เช่น เรื่องของข้อตกลงต่าง ๆ เรื่องของเกณฑ์ในการพิจารณาว่าอะไรคือระดับไหน อย่างไร

ที่นี้กลับมาฟังวิทยากรท่านที่ ๒ ที่จะเชื่อมต่อ รศ.ดร.วิวัฒน์ชัย อุตถากร เริ่มต้นท่านเป็นนักเศรษฐศาสตร์ เป็นอาจารย์เก่าผมที่นิด้า ท่านเคยอยู่ที่คณะผม แล้วท่านก็ตามสนับสนุนกรรมวิธีการทหารจนหลัง ๆ ท่านเขียนบทความเกี่ยวกับความมั่นคงมากขึ้น ท่านจะมองในฐานะนักเศรษฐศาสตร์ที่บูรณาการไม่ใช่เพียงกระแสหลัก คือไม่ได้ต้องการทำเศรษฐกิจให้เจริญเติบโต แต่ท่านมามองเรื่องความยั่งยืน ความยั่งยืนคงมาสะท้อนที่ท่านบุญสร้างพูดไปนิดหนึ่ง เมื่อสักครู่ที่ผมไม่ได้สรุป ก็คือที่สำคัญของบทบาททหารไทยมีบทบาทออกไปนอกจากการใช้อาวุธมานานแล้ว คือใช้เรื่องที่ไม่ใช่สงคราม ใช้เรื่องการพัฒนา

มาบูรณาการแล้วเป็นวัฒนธรรมไทย ที่นี้ในการพัฒนาในยุคปัจจุบัน ไม่ได้ต้องการให้คนมีปัจจัย ๔ หรือมี จปฐ. แล้วจบ เหตุการณ์ทางภาคได้ เป็นเรื่องที่พิสูจน์ได้ว่าเราต้องการสิ่งที่เป็นนามธรรมด้วย เช่น เรื่อง การพัฒนาเชิงความมั่นคงของมนุษย์ ก็คือเรื่องเสรีภาพ เรื่องความเท่าเทียมกัน ความเสมอภาค อยากรู้ข่าวอะไรจากผมอย่ามาใช้วิธีการที่นอกระบบ ต้องเข้ามาด้วยความเป็นมิตร อะไรทำนองนี้ อาจารย์จะพูดเรื่องนั้นะครับว่าแล้วตกลงบทบาททหารไทยเป็นได้เป็นไม่ได้เรื่องหนึ่ง แต่สิ่งที่สะท้อนในเรื่องการจัดการทรัพยากรจะไปผนวกกับโครงสร้างว่าถ้าจะต้องออกไปข้างนอกด้วยข้างในต้องเข้มแข็งด้วยเราจัดทรัพยากรกันอย่างไร เชิญรับฟังจากท่านอธิการบดีของมหาวิทยาลัยศิลปากร รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์วิวัฒน์ชัย อัตถการ ครับ

รองศาสตราจารย์ ดอกเตอร์วิวัฒน์ชัย อัตถการ : ท่านประธาน คณะกรรมการธิการการทหาร วุฒิสภา ท่านรองประธานคณะกรรมการธิการการทหารสภาผู้แทนราษฎร ท่านรองประธานคณะกรรมการธิการการทหาร วุฒิสภา ท่านประธานภาคพื้นเอเชียแปซิฟิกของมูลนิธิเอฟเอ็มเอส ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่านครับ เมื่อสักครู่นี้ที่ได้รับฟังการนำเสนอของท่านพลเอก บุญสร้าง ก็แสดงถึงประเด็นสำคัญอันหนึ่งครับว่า ขณะนี้บทบาทของทหารทั้งในระดับชาติ และในระดับโลกได้มีการปรับเปลี่ยนบทบาทในหลาย ๆ เรื่องจากสถานะแวดล้อมที่แปรเปลี่ยนไปในยุคหลัง โดยเฉพาะทศวรรษที่ผ่านมา ไม่ว่าจะเป็นแนวความคิดขององค์การสหประชาชาติ UN ก็ดี ไม่ว่าจะเป็นกระแสความคิดโลกที่มีต่อการสร้างแนวทางใหม่ ๆ ในกระบวนการพัฒนาโลกใบนี้ และรวมทั้งประเทศไทยเองก็กำลังขับเคลื่อนตามทิศทางใหม่ ๆ ดังกล่าวเช่นเดียวกันกับกองทัพ เพราะฉะนั้นประเด็นขององค์การสหประชาชาติที่พูดถึงบทบาทการพัฒนาสันติภาพก็ดี บทบาทของทหารในยุคใหม่ก็ดีนั้น เป็นเรื่องที่ดีกับทั้งชุมชนโลกและชุมชนไทยว่า กองทัพนั้นเป็นที่พึงกับ

ประชาชนและมวลมนุษยชาติได้ในหลากหลายบทบาทอยู่เสมอ ดังนั้นเมื่อสถานการณ์เปลี่ยนแปลงใหม่อันเกิดขึ้นจากแนวคิดที่ดี อันเกิดขึ้นสภาวะแวดล้อม จากโลกาภิวัตน์ที่แปรเปลี่ยนก็ดี ซึ่งมีทั้งด้านบวกและด้านลบ รวมทั้งเป็นภัยคุกคามนั้นคล้าย ๆ มี โจทย์ใหม่เกิดขึ้นคำถามสำคัญก็คือเราจะตอบโจทย์ใหม่นี้ได้อย่างไร ผมว่าทุก ๆ องค์การในระบบเศรษฐกิจไทย สังคมไทยก็ตื่นครับ และโดยเฉพาะพุ่งตรงไปที่กองทัพ เมื่อเผชิญโจทย์ใหม่ก็ต้องตั้งวิธีคิดใหม่ ต้องมีการปรับกระบวนการใหม่ ปรับยุทธศาสตร์ ยุทธวิธีบ้าง ที่ผมจะกราบเรียนท่านทั้งหลายอาจจะเน้นไปในแง่ของการจัดแจงภายในบ้านได้อย่างไร ก็พูดง่าย ๆ คือตัวกองทัพที่จะให้สอดคล้องรับกับสถานการณ์ใหม่หรือตอบโจทย์ใหม่ให้ได้อย่างดี ที่จะปฏิบัติภารกิจในทุก ๆ ด้าน ทั้งการดูแลรักษาความมั่นคงในทุกรูปแบบได้เพื่อจะเป็นที่พึ่งของประเทศชาติที่พึ่งของประชาชนได้อย่างแท้จริง นับว่าเป็นนิมิตรหมายที่ดี ที่ทางคณะกรรมการธิการการทหาร วุฒิสภา ได้ตระหนักและเล็งเห็นในความสำคัญเรื่องการเปลี่ยนแปลงหรือพยายามจะตอบโจทย์ใหม่นี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผมได้มีส่วนร่วมในกระบวนการนี้บ้าง ครั้งที่แล้วจำได้มีการจัดสัมมนาทางวิชาการว่าด้วยการปฏิรูปโครงสร้างกองทัพ ซึ่งจริง ๆ แล้วที่ทางคณะกรรมการธิการการทหารได้ทำ ผมว่าเหมือนคล้าย ๆ พยายามที่จะเปิดพื้นที่ทางความคิดใหม่ พยายามที่จะตั้งคำถามใหม่ ๆ ไม่ใช่เพียงแค่ว่าท่านบุคลากรที่เป็นผู้บริหารในกองทัพเท่านั้น ไม่ใช่แค่ท่านผู้บริหารความมั่นคงของชาติระดับประเทศเท่านั้น แต่รวมทั้งสังคมไทยโดยรวมว่าขณะนี้เราจะต้องมีการปรับตัวครั้งใหญ่พอสมควรเพื่อที่จะทำให้การขับเคลื่อนไปในทิศทางที่มั่นคงมากขึ้น ดังนั้นที่ดำเนินการมานั้นผมคิดว่าก็เท่ากับยอมรับกลาย ๆ ว่ากองทัพไทยจะต้องเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับความเป็นจริงของยุคสมัยและโลกอนาคต ซึ่งเวลาที่จะต้องทบทวนอย่างจริงจังครับว่า ทิศทางข้างหน้า

ในกระแสโลกาภิวัตน์ที่ถาโถมเข้ามานั้นเราจะอยู่ในท่ามกลางตรงนี้ได้
อย่างไร เราจะกำหนดจุดของตัวเองที่ยืนอยู่ในโลกใบนี้ได้อย่างไร ดังนั้น
จากมหากระดืบใหญ่มาสู่ระดับย่อยจนไปสู่ระดับที่ผมบอกว่าจะ
จัดปรับภายในบ้าน ภายในกองทัพอย่างไร จึงเป็นเรื่องที่ค่อนข้างสำคัญ
ดังนั้นชัดเจนครับว่าความจำเป็นที่จะต้องปฏิรูปการบริหารทรัพยากร
ต่าง ๆ ในกองทัพมีความจำเป็นอย่างยิ่ง แต่ยุคนี้ พ.ศ.นี้ เราคงจะทำ
แบบเดิมๆ ไม่ได้แล้ว การบริหารทรัพยากรคงจำเป็นจะต้องทำในรูป
แบบและเนื้อหาใหม่ ๆ จะทำตามตำรา ทฤษฎี หลักการบริหารสมัยใหม่
แบบตะวันตกทั้งหมดก็คงไม่ได้อีกเช่นกัน จะเอาความคิดฝรั่งมาทำโดย
ไม่ประยุกต์ ไม่จำแนกก็คงไม่สอดคล้องกับความเป็นจริงตามวัฒนธรรม
องค์กรที่สั่งสมมายาวนานแห่งกองทัพ ดังนั้นตรงจุดนี้ผมคิดว่าจะพัฒนา
แบบคล้าย ๆ องค์กรภาครัฐหรือองค์กรภาคธุรกิจเอกชนคงไม่ได้เพราะ
มีลักษณะพิเศษ เพราะการบริหารนั้นเป็นการบริหารที่เกี่ยวข้องกับ
ความเป็นความตายของชาติด้วยซ้ำในหลายสถานการณ์ พุดง่าย ๆ ก็
คือองค์กรเยี่ยงกองทัพจะผิดพลาดไม่ได้หรือจะต้องมีความเสี่ยงน้อยที่สุด
ดังนั้นนักบริหารทั้งหลายตอนหลังมักจะพูดว่าการกระจายอำนาจ
ท่านทั้งหลายจะได้ยินคำว่า กระจายอำนาจ และรู้สึกจะเป็นคำที่มีนัยใน
ทางบวก หรือนัยในทางดี ๆ เวลาพูดว่า กระจายอำนาจ แต่เราคงต้อง
คิดตามมาครับว่าการกระจายอำนาจนั้นหมายถึงกระจายเม็ดเงินงบ
ประมาณ กระจายคน กระจายเครื่องมือ เครื่องมือ รวมทั้งทรัพยากรใน
องค์กรนั้น ๆ ด้วย ถ้าเรามองลึกลงไปครับว่า การกระจายอำนาจขององค์กร
เยี่ยงกองทัพไม่สามารถจะกระจายคน กระจายเงิน กระจายยุทธโศปกรณ์
อุปกรณ์อื่น ๆ ตลอดกำลังรบให้เต็มที่ได้ในลักษณะอย่างที่มีมักจะพูดกันว่า
กระจายอำนาจ ในความหมายของการบริหารได้เต็มที่ เพราะอาวุธ
ยุทธโศปกรณ์หลายอัน ไม่ใช่เป็นเรือนหมื่นเรือนแสน แต่อาจจะเป็น
เรือนร้อยล้านพันล้านก็ได้ ดังนั้นทำอย่างไรจะใช้อย่างคุ้มค่า จึงต้อง

ช่วยกันคิดพิจารณาว่าจะต้องใช้ประโยชน์สิ่งเหล่านี้ให้คุ้มค่าได้อย่างไร จะสร้างประสิทธิภาพ ประสิทธิผลในการจัดการได้อย่างไร และอีกประการหนึ่งก็พบขีดจำกัดว่าทรัพยากรการคลังหรืองบประมาณแผ่นดิน ของชาติก็อย่างที่ท่านทราบก็คล้าย ๆ มีลูกหลายคน ดังนั้นรัฐก็คงจะต้องดูแลลูกหลาย ๆ คน ไปพร้อม ๆ กัน จะจัดแบ่งอย่างไรจึงจะทำให้ การพัฒนาของประเทศในทุก ๆ ด้าน รวมทั้งความมั่นคงทางทหารไปได้

อีกประการหนึ่ง ซึ่งผมคิดว่าท่านที่อยู่ในแวดวงความมั่นคง ตระหนักดีอยู่แล้วครับว่าสถานการณ์ของโลกยุคหลังสงครามเย็นได้ แปรเปลี่ยนไปมาก การทำสงครามก็แปรเปลี่ยนทั้งรูปแบบและเนื้อหา แตกต่างจากอดีตมาก ไม่ว่าปัจจุบันจะเป็นสงครามกดปุ่ม แบบ ไฮเบอร์วอร์ แบบสงครามจิตวิทยา หรือรบผ่านจรวดคอมพิวเตอร์ ระบบ ระบบสงครามเชื้อโรคหรืออื่น ๆ ซึ่งอาจจะไม่จำเป็นจะต้องใช้อาวุธ ประชิดตัวเหมือนอย่างในอดีต หรืออย่างที่เรียนเมื่อสักครู่ที่ว่ากระแส โลกปัจจุบันคล้าย ๆ พุดกระแสมนุษย์นิยมมากขึ้น สันติภาพนิยมมากขึ้น ผมใช้คำว่า เป็นไปได้หรืออาจจะ ในทศวรรษหน้าหรือ ๑๐ - ๒๐ ปี ข้างหน้า งบประมาณจำนวนมหาศาลที่เราเคยใช้อาจจะค่อย ๆ ลดลง โดยคงศักยภาพหรือเพิ่มพูนศักยภาพเพิ่มขึ้นก็ได้ถ้ามียุทธวิธี มีกลยุทธ์ การบริหารที่ถูกต้องเข้าใจและเชื่อมโยงเป็นระบบแบบบูรณาการพอสมควร ที่นี้หันมาถามประเด็นว่า รวมการ ซึ่งศัพท์คำนี้คงจะใช้ใน กองทัพพอสมควร ถ้าบริหารทั่วไปอาจจะบอก รวมศูนย์การจัดการ รวมศูนย์ทรัพยากรและอื่น ๆ พุดกันตรง ๆ การรวมศูนย์หลักเศรษฐกิจ ศาสตร์หรือหลักการบริหารสมัยใหม่ก็มีข้อดีเหมือนกัน แต่ต้องรู้ว่าเรา จะรวมอะไร ผมยกตัวอย่างครับอย่างมหาวิทยาลัยที่ผมบริหารอยู่มี หลายที่ เพราะเรามีที่เพชรบุรี เรามีนครปฐม เรามีที่กรุงเทพฯ อย่างนี้ แบบรวมการมีปัญหา ยาก ยกตัวอย่างเราจะมีรถ ๓ คันของเราที่หนึ่ง ใช้ร่วมกันก็ทำไม่ได้แล้ว ที่หนึ่งต้องมี ๓ คัน กลายเป็น ๙ คัน

งบประมาณเราจะตั้งอย่างไรคนขับรถก็ต้องมากขึ้น คนหนึ่งอยู่เพชรบุรี คนหนึ่งอยู่นครปฐม เพราะฉะนั้นคำว่า รวมการบางที่ก็ต้องดูความเป็นจริงว่าทำได้แค่ไหน แต่เราอาจจะรวมการภายใต้โครงสร้างย่อยในนั้นก็ได้ ถ้าโครงสร้างใหญ่มี ๓ - ๔ แห่งทำไม่ได้ ยกตัวอย่าง การดำเนินการแบบรวมการเพื่อประหยัดมากขึ้น เพื่อใช้เครื่องมือเครื่องมือร่วมกัน แต่สามารถรักษาศักยภาพ หรือสามารถทำให้ขีดความสามารถในการทำภารกิจได้ดีเท่าเดิมเป็นอย่างน้อย หรือดีมากขึ้นซึ่งตรงนี้อาจจะจัดการยากขึ้นก็จริงอยู่ แต่ถ้าเราดูแล้วทรัพยากรเครื่องมือเครื่องมืออาวุธยุทโธปกรณ์บางส่วนอาจจะแบบรวมการได้เต็มที่ บางส่วนอาจจะกระจายได้พอสมควร หรืออาจจะกึ่งรวมการ กึ่งกระจาย ซึ่งตรงนี้อาจจะต้องมานั่งคุยและต้องมาดูทั้งหมดว่าจะทำอย่างไร เช่น การปฏิบัติการร่วมแบบใช้เฮลิคอปเตอร์ร่วมกันระหว่างกองทัพเรือกับกองทัพอากาศ แทนที่จะซื้อเฮลิคอปเตอร์ ๒ ลำ อาจจะเป็นลำเดียวใช้ร่วมกัน ซึ่งอังกฤษก็ดี กองทัพอังกฤษ กองทัพเยอรมัน หรือกองทัพประเทศอื่นที่เขาปฏิรูปก็พูดถึง Joint operation ในความหมายนี้มากขึ้น แต่งสิ่งที่ตามมาก็ต้องถามว่าค่าบำรุงรักษา Maintenance cost จะจัดการอย่างไร ใครจะเป็นดูแล เราจะใช้หลักพื้นฐานของคัมค่าประโยชน์ สูงประหยัดสุดได้อย่างไร ซึ่งผมขออนุญาตนำเสนอ อาจจะเป็นสิ่งที่ท่านเผชิญอยู่บ้างแล้วแต่ถ้าเราจัดลำดับต่อไปนี้อาจจะเห็นภาพว่าเราจะดูแบบรวมการ กึ่งรวมการได้อย่างไร

ขั้นตอนประการแรก ผมมีความเห็นว่าคุณต้องหารือกันตั้งแต่ผู้ใช้ทรัพยากรและกระบวนการจัดสรรทั้งระบบ พูดย่างๆ ก็คือว่าจะต้องสำรวจความต้องการ ขออนุญาตใช้ภาษาอังกฤษว่า Demand identification คือต้องสำรวจด้านความต้องการว่าข้างของเครื่องใช้เรามีเท่าไร ยังใช้งานได้หรือเปล่า ควรตีค่าหรือมี Asset evaluatex คือใช้หลักธุรกิจเข้าไปในการที่จะประเมินแล้วดูผลที่เกิดขึ้น มูลค่าเท่าไรรวมถึง

เครื่องบินรถ เรือดำน้ำและอื่นๆ พร้อมทั้งจะใช้ได้ ไม่ได้ขนาดไหน อันนี้เป็นการ ดูด้าน Demand และด้าน Supply ด้วยกัน

ขั้นตอนประการที่ ๒ วัสดุ ยุทโธปกรณ์จะใช้อะไร อย่างไรจึงจะเหมาะสมกับงานชนิดใดบ้าง ลำหลัง ตกรุ่น เสื่อมสภาพหรือสมควรต้องขึ้นหิ้งหรือไม่ อันนี้ก็คงต้องใช้หลัก Inventory management สินค้าคงคลัง บริหารคงคลังในแบบการจัดการบริหารสมัยใหม่เข้ามาประกอบ เพื่อที่จะเอามาประยุกต์ดูว่าตรงนี้เราจะสำรวจอย่างไร

ขั้นตอนประการที่ ๓ ด้านของความคิด ด้านของการยกระดับ คือควรจัดอบรมผู้ให้ทั้งหมดให้ใช้งานเป็น ถูกต้องและคล่องตัวด้วย แบ่งสรรการใช้ระหว่างหน่วยงานต่างๆ ทั้งในภาวะปกติและไม่ปกติ ทั้งในยามสงบศึกและในยามศึกสงคราม

ขั้นตอนประการที่ ๔ การต่อยอดความคิด คือเนื่องจากว่าเราพัฒนาจากความเป็นจริง ผมว่ากองทัพก็เหมือนกับองค์กรภาคราชการ อื่นๆ หรือองค์กรธุรกิจขนาดกลาง ขนาดย่อยอื่นๆ ที่ต้องพึ่งตนเอง คำว่า การต่อยอด หมายความว่าเราคิดจากสิ่งที่มีอยู่ เราพัฒนา ปรับปรุง ผลิดขึ้นมาใช้เองได้ มีการวิจัย พัฒนา หรือสามารถดัดแปลงพัฒนาขึ้นมา นำเอาของสิ่งนั้นต่อยอดขึ้นมา คล้ายๆ เรามีอยู่แล้วเราต่อยอดเราก็ประหยัดได้ เราก็ใช้คุ้มค่า เป็นการเรียนรู้ด้วยตนเอง เกิดจากประสบการณ์ตรง ทำให้ตรงนี้กองทัพไทยกลายเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เป็น Learning organization ถ้าเราพัฒนาสู่จุดนี้คำว่า เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ เรียนรู้จากเพื่อนร่วมงาน จากเครื่องบิน จากระถังจากเรือรบ อย่างผมได้ยินมาเมื่อเร็วๆ นี้กองทัพไทยสามารถพัฒนารถจี๊ปถ้าผมฟังไม่ผิดรถจี๊ปสามารถบุกเข้าไปในพงหนาม อะไรทำนองนี้ ฟังดูก็รู้สึกดีกว่าดึกว่า เก่งกว่าที่ฝรั่งคิดคล้ายๆ ต่อยอดขึ้นมา ดังนั้นทรัพยากรตรงนี้จะช่วยทำให้เราได้ประโยชน์ขึ้น ประหยัดจากการใช้ทรัพยากรตรงนี้ เพราะถ้าเราดูแล้วขณะนี้การพัฒนาสมัยใหม่

หลายอันกลายเป็นขยะก็มาก ท่านจะเห็นคอมพิวเตอร์เดี๋ยวก็ตกรุ่นแล้ว
ไม่กี่ปีก็ตกรุ่น คนขายคอมพิวเตอร์ก็ขายได้ดี เดี๋ยวก้อออกมาแล้ว
สักพักอันเก่าเราก็โยนทิ้ง ขณะนี้ขยะคอมพิวเตอร์เต็มโลกเต็มประเทศ
ไทย ถ้าสมมุติว่านักวิทยาศาสตร์ทางการทหาร หรือนักวิทยาศาสตร์
ที่มหาวิทยาลัยต่างๆ เริ่มคิดในเชิง R&D ที่เชื่อมโยงกับความเป็นจริง
ของประเทศจะพัฒนาสิ่งเหล่านี้ให้เกิดประโยชน์ได้อย่างไรแทนที่จะทิ้งไป
อันนี้คงเป็นความสามารถที่ผมจะพูดถึง แต่ว่าเราคิดสิ่งเหล่านี้บางที
อาจจะเป็นการต้อยอดในความหมายนั้น แล้วก็จะช่วยทำให้ทรัพยากร
ของเราถูกบริหารจัดการได้อย่างถูกต้อง และประหยัดงบประมาณ

ขั้นตอนประการที่ ๕ เรื่องของ Logistic ซึ่งผมคิดว่าเรื่องนี้
บรรดาท่านที่อยู่ในกองทัพ ท่านบริหารความมั่นคงก็จะตระหนักแน่นอน
เลยครับเราต้องปฏิรูประบบส่งกำลังบำรุง ระบบการจัดหาทรัพยากร
ยุทธโปกรณ์ โดยมีเป้าหมายชัดเจนว่ามุ่งจัดหารวดเร็วขึ้น ตรงความ
ต้องการ ใช้งานได้จริง ราคาถูกลง มูลค่าและคุณภาพเป็นไปได้ดีที่สุด
อยู่บนระบบใหม่ที่พัฒนาขึ้น ระบบการจัดการ ระบบการตัดสินใจที่
อาศัยองค์ความรู้สมัยใหม่หลายด้าน ด้านเศรษฐกิจ ด้านเศรษฐศาสตร์
ด้านการบริหารสมัยใหม่ ด้านการประเมินโครงการ ด้านอื่น ๆ ซึ่งตรงนี้
ต่อไปเราจะมี การวัดว่าเราใช้จ่ายอย่างไร มีต้นทุนอย่างไร มี Outcome
มี Output อย่างไร มีผลผลิต ผลลัพธ์ที่เกิดขึ้นอย่างไร เราประเมินได้
ชัดเจนตีค่าเป็นตัวเลขได้ อธิบายให้ตัวเองได้ชัดเจน อธิบายต่อสังคมได้
อธิบายต่อรัฐได้ ซึ่งผมว่าตรงนี้กำลังจะเข้ามาครับท่านทั้งหลาย โดยเฉพาะ
แนวความคิดของสำนักงานงบประมาณกำลังจะใช้แนวคิดเหล่านี้ที่
จะเอามาใช้กับกรม กองต่าง ๆ ทุกกระทรวง ทบวง กรม เป็นเรื่อง
ค่อนข้างใหม่แต่ว่ากำลังจะขับเคลื่อนเข้ามาเป็นลำดับตั้งแต่งบประมาณ
ปี ๒๕๔๗ ปี ๒๕๔๘ ปี ๒๕๔๙ กำลังจะขับเคลื่อนตรงนี้มากขึ้น

ขั้นตอนประการที่ ๖ เรื่องทรัพยากรทางการทหารจะถูกใช้อย่างเหมาะสมตามหลักประสิทธิภาพต้นทุนหรือ Cost effectiveness ได้อย่างไร ตรงนี้ก็ต่อเนื่องจากที่ผมกราบเรียนเมื่อสักครู่นี้ครับว่าเราจะมีการใช้หลักมูลค่า หลักประหยัดอย่างรู้คุณค่า เราดู ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งเราดูบ้านเราเอง เราดูความมั่นคง ความมั่นคงมีทั้งการทหารและไม่ใช้ทหาร และขณะเดียวกันเราก็เชื่อมโยงกับทรัพยากรที่รัฐจะแจกจ่ายให้กับลูกหลาย ๆ คน ที่ผมกราบเรียน แล้วเราดูในระดับย่อยที่เชื่อมกับระดับใหญ่ แล้วจากนั้นเราก็จะเห็นว่า เราสามารถจะเชื่อมภาพตรงนี้ได้แน่นอนครับการจัดสรรทรัพยากรจะต้องเกิดดุลยภาพระหว่างความมั่นคงทางการทหารกับดุลยภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจทางทรัพยากรการพัฒนามนุษย์ หรือความมั่นคงทางด้านการศึกษาความมั่นคงด้านการเกษตร ซึ่งส่วนมากผมสังเกตดูจะไม่ค่อยคุยกันระดับมหภาคแบบนี้จะพูดแบบแยกส่วนซึ่งถ้าหากว่าเราพูดมหภาคแล้วเรามีการจัดทรัพยากรให้สอดคล้องกับเป้าหมาย แนวทางยุทธศาสตร์อนาคตของชาติเราจะมีการดูแลได้ทั่วถึงลูกหลาย ๆ คน ได้อย่างไร ได้อย่างใกล้เคียงกับภารกิจที่ควรจะเป็น

สุดท้ายผมอยากเรียนถึงทิศทางของงบประมาณแนวทางใหม่ ผมเรียนท่านเลย ท่านอยู่ในแวดวงความมั่นคงท่านไม่ต้องไปกังวลเพราะเท่าที่ลำดับรับฟังมาคนแม้กระทั่งในกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ แม้กระทั่งผู้บริหารระดับสูงยังเข้าใจกันบ้าง ไม่เข้าใจกันบ้างว่าแนวทางการจัดสรรงบประมาณหรือจัดการรายจ่ายภาครัฐแนวใหม่ ทำอย่างไร ผมขอย่อนิดหนึ่งเพื่อให้เป็นแนวที่ท่านทั้งหลายอาจจะติดตาม หรือท่านอาจจะมีข้อคิดตรงนี้อยู่แล้ว หรือมีข้อมูลตรงนี้อยู่บ้างแล้ว เขาเรียกว่าเป็น Public Expenditure Management คือ PEM เขาเรียกว่าการจัดการรายจ่ายภาครัฐบาลแนวใหม่ การจัดการรายจ่ายภาครัฐบาลแนวใหม่มีวัตถุประสงค์หลัก ๆ ข้อ ๑ มุ่งรักษาวินัยทางการคลัง หรือ

เรียกว่า Sustainable fiscal discipline ข้อ ๒ มุ่งประสิทธิภาพในการจัดสรรงบประมาณ ข้อ ๓ มุ่งประสิทธิภาพในการจัดการ จาก ๓ ข้อนี้ก็คือมุ่งเน้นผลลัพธ์ Outcome และผลผลิต Output คล้าย ๆ ว่าจะเราจะทำอย่างนี้ไปเราต้องคิดก่อนครับว่าเราจะได้ผลผลิตเท่าไร คล้าย ๆ ตั้งเป้าไว้ถ้าเราจะซื้อรถถึง เราจะซื้อเครื่องบินรบ หรือเราจะซื้อเรือดำน้ำ เรานึกถึง Output แต่ไม่ง่ายอย่างนั้นในแง่ความมั่นคงทางการเมือง เพราะอาจจะวัดเป็นตัวเลขไม่ได้ หรือวัดตัวเลขยากแตกต่างกับเชิงธุรกิจ หรืออื่น ๆ แต่เราจะประยุกต์ตรงนี้อย่างไร จากนั้นในแนวทางจัดสรรงบประมาณแนวใหม่ของสำนักงานงบประมาณพอหลังจากกำหนดอันนี้แล้วก็จะวางแผนเชิงกลยุทธ์ คือมีเป้าหมายชัดเจน มีแนวทางชัดเจนว่าข้างหน้าหลาย ๆ ปีจะมีการทำอะไรบ้าง ดังนั้นการตั้งงบประมาณ ปีนี้ก็คือการมองไปอีกปี ๒ หรือ ๓ หรืออาจจะที่ ๔ ที่ ๕ ถ้าหากว่าเป็นงบประมาณที่ผูกพัน โดยเขาจะมีการพัฒนาตัวแปรและตัวชี้วัดทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพเพื่อติดตามได้อย่างชัดเจน ถ้าเป็นเช่นนี้ผู้บริหารไม่ใช่แค่แหวดงกองทัพบกความมั่นคงอื่น ๆ รวมทั้งภาคราชการทุกกระทรวง ทบวง กรม จึงต้องมีการปฏิรูปวิธีคิดใหม่ ต้องมีการปรับเปลี่ยนความคิดเพื่อให้สอดคล้องกับทิศทางใหม่ ๆ นี่นั่นก็หมายความว่าผู้บริหารทุกภาคส่วนซึ่งมีลักษณะพลวัตมากขึ้น เป็นลักษณะหยุดนิ่งตายตัวไม่ได้ ต้องพร้อมจะเผชิญรับกับสิ่งใหม่ ๆ โจทย์ใหม่ ๆ ที่จะแก้ปัญหาต่างๆ ซึ่งความพยายามของสำนักงานงบประมาณได้มีการเขียนในเอกสารว่าอยากจะแก้ไขปัญหาการรักษาวินัยทางการคลังระยะยาว ท่านก็มีการเขียนไว้ ท่านบอกว่าสาเหตุที่เกิดขึ้นในหน่วยราชการต่างๆ คงทั่วไป เช่น งบประมาณไม่สมจริง ตัวเลขสูงกว่าที่รัฐจะสามารถสนับสนุนได้ ยกตัวอย่าง งบประมาณแบบช้อนเงิน งบประมาณเน้นการสร้างภาพ งบประมาณซ้ำซ้อน หรือปัญหาการไม่สามารถจัดสรรทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพก็มีสาเหตุมาจากการจัดทำงานงบประมาณ

ปีต่อปีไม่มองความเชื่อมโยงไปข้างหน้าดูจุดเดียวแล้วปีหน้าค่อยคิดใหม่ ไม่มีลักษณะพลวัตการวางแผนที่เป็นการสร้างภาพ เช่น อาจจะสร้างภาระในอนาคต เพราะคิดว่าวันนี้ดีแล้วอธิบายได้ไม่ขัดนัก ก็ดำเนินการไป ตัดสินใจไป ก็เท่ากับแย่งชิงทรัพยากรที่สำคัญกว่า หรืออาจจะเหมาะกว่าในอนาคต อย่างนี้เป็นต้น หรือว่าการจัดลำดับความสำคัญที่บิดเบือนสิ่งที่เป็นรองกลายมาเป็นหลัก หลักเป็นรอง หรือการปิดกั้นงบประมาณ เช่น อาศัยเม็ดเงินสนับสนุนจากองค์การระหว่างประเทศ แต่ปรากฏว่าอาจจะสอดคล้องกับเจตจำนงของผู้ให้เงินสนับสนุนมากกว่าความจำเป็นขององค์กรของเรา ก็อาจจะเกิดขึ้นได้ หรือปัญหาการขาดประสิทธิภาพในการบริหารจัดการงบประมาณที่มีสาเหตุมาจากผลิตภาพที่เสื่อมถอย เช่น จากการขาดการปรับปรุง พัฒนาฝีมือของบุคลากรภาครัฐ ความไม่แน่นอนของงบประมาณ หรืออาจจะเน้นการควบคุมรายละเอียดมากเกินไป ขาดความคล่องตัวและความไม่โปร่งใสอื่น ๆ ดังนั้นจะมีรายละเอียด มีอะไรที่เป็นโจทย์ ใหม่ ๆ มากขึ้น ดังนั้นการบริหารทรัพยากรกองทัพจะเป็นรวมการหรือกึ่งรวมการจึงจำเป็นที่จะต้องติดตามสิ่งเหล่านี้

กระผมใคร่กราบเรียนตรงนี้ว่าการบริหารทรัพยากรกองทัพไม่ใช่เป็นการบริหารทรัพยากรแบบองค์กรธุรกิจสมัยใหม่ ดังนั้นถ้าจะใช้ความรู้สมัยใหม่ทั้งหมดที่นักวิชาการไม่น้อยที่ติดยึดเป็นสัจจะผมคิดว่ามีโอกาสพลาดสูง ต้องใช้อย่างประยุกต์และต้องใช้อย่างเข้าใจ แล้วต้องปรึกษาร่วมกับท่านผู้บริหารกองทัพที่มีความเชี่ยวชาญ มีความชำนาญ มีความคร่ำหวอดกับเรื่องนั้นมาช้านาน ที่ผมกราบเรียนมาทั้งหมดนั้นผมมีสมมุติฐานว่าประเทศชาติได้มีการปฏิรูปโครงสร้าง ความมั่นคงใหม่ เพราะที่พูดมานี้เปรียบเสมือนว่าเราจัดระเบียบบ้านให้สอดคล้องกับสิ่งนั้น ซึ่งการสัมมนาเมื่อปีที่แล้วเราได้พูดเรื่องนี้กันพอสมควรและมีเอกสารแจกจ่ายไป เราคงจำเป็นจะต้องปฏิรูปความคิด

ผมอาจจะมีความคิดคล้ายกับอาจารย์สุรชาติบ้าง แต่อาจจะต่างจาก
อาจารย์สุรชาติ บำรุงสุข ผมจำได้ว่าท่านเขียน วันนี้นับเถิดท่านไม่ได้มา
ท่านบอกว่าจะปฏิรูปโครงสร้างความมั่นคงต้องจัดแจง Re-organization
ก่อน คือการปฏิรูปขององค์กรเพราะการปฏิรูปองค์กรดูเหมือนว่าจะ
ทำให้วัฒนธรรมองค์กร คือความคิดได้มีการเปลี่ยนตามนั้น แต่ผมอาจ
จะต่างอยู่บ้างนิดหน่อยว่าการเปลี่ยนแปลงอะไรก็ตามน่าจะมีการ
เปลี่ยนที่ความคิดก่อน ต้อง Mobilize ความคิด ต้องเคลื่อนไหวทาง
ความคิด คงไม่ต่างกันมากเพราะฉะนั้นอาจจะทำพร้อมกันไปได้ว่า
เปลี่ยนวัฒนธรรมองค์กรก็คือการเปลี่ยนความคิดปฏิรูปความคิดของ
บรรดาท่านผู้บริหารระดับสูง รวมทั้งกระบวนการทั้งหมด แล้วจากนั้น
ก็ทำด้วยกันไปเลย คือ Re-organization ถ้าเป็นเช่นนั้นหมายความว่าเรา
จะต้องมีสถาบันศึกษายุทธศาสตร์แห่งชาติ ระยะยาวหรือไม่ ซึ่งตรงนี้
ผมคิดว่าจะสอดคล้องกับที่ท่านพลเอก บุญสร้างได้พูดถึงกระแสใหม่ ๆ
ของ UN ของอะไรต่าง ๆ ว่า แน่นอครับผมคิดว่าการทหารป้องกัน
ประเทศ แต่ความมั่นคงก็มีหลายรูปแบบ และผมว่าเป็นที่ตระหนักว่า
สันติภาพระดับโลกผมคิดว่าทุกฝ่ายก็ อยากจะให้ปลอดภัยหรือปราศจาก
ภาวะสงคราม เพราะฉะนั้นการตัดสินใจทางสงครามหรือทหารคงจะ
เป็นการตัดสินใจทางเลือกสุดท้าย เพราะเราคงจะต้องการองค์ความรู้
ใหม่ ๆ มากขึ้นในความรู้แบบ สหสาขาวิชาการแบบบูรณาการศาสตร์
แบบจริยศาสตร์ แบบการ ต่างประเทศ แบบเชิงการทูต แบบการ
เจรจาระหว่างประเทศ แล้วที่สำคัญคงจะวางประเทศไทยอยู่ตรงไหน
ในระบบโลกาภิวัตน์ ซึ่งตรงนี้นผมว่าเป็นยุทธศาสตร์ประเทศไทยที่
เชื่อมโยงกับระบบโลก ซึ่งผมคิดว่าการพัฒนาแบบองค์รวมแบบนี้
ต้องการองค์ความรู้ทั้งศาสตร์และศิลป์ ซึ่งกองทัพไทยควรมุ่งพัฒนา
ตามแนวทางพึ่งตนเองให้ได้ มีขีดความสามารถสูง ช่วยเสริมสร้าง
สันติภาพและสร้างสรรค์ความก้าวหน้าของประเทศชาติให้มั่นคงใน
กรอบการพัฒนาที่ยั่งยืนในอนาคตครับ

พลตรี ดร.พีระพงษ์ มานะกิจ : ขอบคุณท่านอาจารย์มากครับ ผมจะใช้เวลาน้อย เพราะผมฟังอาจารย์แล้วได้ความคิดมากจริง ๆ คือที่จริงแล้วการที่จะมองว่ากระจายอำนาจหรือรวมศูนย์ทรัพยากรอย่างไรที่เราชอบพูดกันอยู่ที่ความจำเป็นและอยู่ที่บริบทหลายอย่าง อย่างน้อยการจัดการภาครัฐทั้งหมดอาจารย์พูดคือรวมของประเทศไทยราชการเราแบ่งงานกันตามความชำนาญเฉพาะด้านเป็น Function specialization มาก่อนการบริหารทรัพยากรไม่ได้ใช้วิธีใหม่ แต่วันนี้ภาครัฐเริ่มเปลี่ยนแล้วแม้จะยังไม่ไปถึงแต่ว่าสิ่งที่อาจารย์เน้นก็คือเรื่องของการจัดการแบบ Cost effectiveness คือดูต้นทุนกับผลลัพธ์ออกมาทางด้านความมั่นคงจะต้องระวัง เพราะว่าเรื่องความมั่นคงทางการทหารกับเรื่องความมั่นคงทางเศรษฐกิจมีอิทธิพลส่งผลซึ่งกันและกัน แล้วในยุคของสงครามเย็นรัฐไทยทำมาแล้ว รัฐไทยทั้งรัฐผมเน้น ราชการ สภาพัฒนาฯ ที่ไหน ๆ มองว่าถ้าเราจะลงทุนเพื่อการทหารโดยไม่ให้เสียการพัฒนาเศรษฐกิจเราต้องใช้ระบบคุ้มกันด้วยกันทั้ง ๒ เป้าหมายคู่ เช่นว่าจะลดกำลังกองทัพต้องลดแบบมีแบบแผน ก็คือใช้กองหนุน ใช้กำลังกึ่งทหารไปแทนทำเส้นทางเพื่อความมั่นคง อะไรเขียนไว้ในแผนฯ ๕ เราจะมองว่าทหารต้องทำมิตการทหารและดูการพัฒนาด้านอื่นคู่ไปด้วย จนกระทั่งเรามีบทบาทที่ไม่ใช้อาวุธในการเข้ามาแก้ปัญหาสงครามเย็นจนเป็นบทบาทของทหารที่ไปทำงานด้านการพัฒนานี้ตัวอย่างที่ ๑

ส่วนเรื่องที่ ๒ เวลาเราจะบริหารงบประมาณจะไปคิดถึงอะไรที่เป็นกำไรสุดยอด อะไรสุดยอดก็คงลำบากมาก ถ้าดูแต่ต้นทุนก็คงไม่ได้ เช่น เอานกไปโปรยถ้าท่านคิดค่าน้ำมันท่านคิดเป้าหมายเดียวคือความคุ้มค่าทางเศรษฐกิจเท่าไร บอกไม่คุ้มที่เอานกไปโปรย แต่ถ้าเราคิดในเชิงความมั่นคงแบบบูรณาการและมองยังยืนบางครั้งไปก่อให้เกิดผลกระทบที่ดีทางจิตใจกับคนซึ่งวัดค่าไม่ได้ก็โปรยไปเถอะ นี่คือวิธีที่อาจารย์ท่านว่าไว้ ท่านไม่ได้ยกตัวอย่างนี้ ผมยกเอง ที่นี้เราฟังแล้วมีข้อให้คิดมาก เสียเวลาเล็กน้อย

ที่นี้ผมขอไปในเรื่องที่ส่วนหนึ่งคือถ้าเราจะลดกำลังหลักเรา ต้องมั่นใจได้ว่าการกำลังที่ลดลงไปมีคนมาทำหน้าที่แทน ในสมัยแผนฯ ๕ เราก็มีกำลังกลุ่มทหารแล้วเราให้ประชาชนป้องกันชายแดนเป็นหมู่บ้าน ป้องกันตนเองตามแนวชายแดนซึ่งวันนี้ค่อย ๆ หายไปนิดหนึ่ง แล้วมีระบบอื่นมาแทน วันนี้ทางผู้รับผิดชอบโดยตรงท่านจะมาบอกเราว่าตกลงทางด้านกำลังสำรองทั้งระบบ หน่วยบัญชาการกำลังสำรองโดยท่านรองฯ พลตรี มนต์รี สังขทรัพย์ ท่านคงจะให้ความเห็นกับเราว่าจะมีการบริหารจัดการอย่างไร มีทิศทางอย่างไรที่จะทำให้ไปสู่ความเป็นจริงได้ครับ

พลตรี มนต์รี สังขทรัพย์ : เรียนท่านประธานคณะกรรมการอาหาร วุฒิสภา และท่านผู้มีเกียรติที่เคารพทุกท่านนะครับ ก่อนอื่นต้องขอขอบคุณทางคณะกรรมการอาหาร วุฒิสภา ที่ได้ให้เกียรติเชิญหน่วยบัญชาการกำลังสำรองมาเป็นวิทยากรในการบรรยายในหัวข้อการปรับระบบกองหนุนให้เป็นจริง และขอขอบคุณที่ได้จัดให้มีการสัมมนาในครั้งนี้ เนื่องจากเนื้อหาของการสัมมนาในครั้งนี้จะเกี่ยวข้องกับงานของหน่วยบัญชาการกำลังสำรอง ซึ่งในอดีตก็คือกรมการรักษาดินแดนกับกรมการกำลังสำรองทหารบก รวม ๒ หน่วยเข้าด้วยกัน ในขณะที่การปรับโครงสร้างของกองทัพนั้นยังไปไม่ได้เท่าที่ควร แต่งานในระบบกิจการกำลังสำรองนั้นเราได้พัฒนาไปแล้ว โดยได้รวมงานของ ๒ หน่วยงานที่มีงานเกี่ยวข้องกันเอาไว้ด้วยกัน ซึ่งเดิมในระบบกำลังสำรองนั้นจะมีระบบที่เกี่ยวข้อง ๕ ระบบ คือระบบในการผลิตเป็นหน้าที่ของกรมการรักษาดินแดนและในหน้าที่อีก ๔ หน้าที่ คือเมื่อผลิตออกมาแล้วเอาไปควบคุม เอาไปบรรจุใช้ เอาไปฝึกศึกษาแล้วเอามาเรียกพลไปอยู่กับอีกกรมหนึ่ง คือกรมการกำลังสำรองทหารบก เพราะฉะนั้นในอดีตก็โยนกันไป โทะกันไปโทะกันมาว่าในการที่กิจการกำลังสำรองไม่เป็นผลเนื่องจากว่า รด. หรือกรมการรักษาดินแดนผลิตออกมาไม่ดี

ทางกรมการรักษาดินแดนก็โทษว่ากรมการกำลังสำรองทหารบกเมื่อผลิตเอาไปให้แล้วควบคุมไม่ได้ เอาไปฝึกศึกษาไม่ดี เอาไปบรรจุใช้ไม่ได้ เช่นนี้เป็นต้น แต่ตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ เป็นต้นมาซึ่งได้รวม ๒ หน่วยเข้าด้วยกันเป็นหน่วยบัญชาการกำลังสำรองนั้น ต่อไปนี้จะโทษใครไม่ได้แล้ว เพราะทั้ง ๕ ระบบของระบบกำลังสำรองนั้นหน่วยบัญชาการกำลังสำรองรับผิดชอบทั้งหมด ในวันนี้ทางคณะกรรมการได้เชิญท่านผู้บัญชาการคือ พลโทวิมล ไชรัศมี มาบรรยาย แต่เนื่องจากวันนี้เป็นวันสำคัญ ซึ่งทุกวันที่ ๘ ธันวาคม จะเป็นวันซึ่งนักศึกษาวิชาทหารทั่วประเทศจะทำการสวนสนาม ซึ่งในความคิดของผมก็นับว่าเป็นนิมิตหมายดีเป็นอย่างยิ่ง ในวันนี้ซึ่งคิดว่าจะเป็นจุดเริ่มต้นที่ทำให้ระบบกำลังสำรองเป็นจริงขึ้นมาได้ ซึ่งลำพังกองทัพแต่เพียงฝ่ายเดียวไม่มีทางที่จะทำให้ระบบกำลังสำรองเป็นผลได้เลย ต้องได้รับความร่วมมือ ร่วมใจจากทุกฝ่ายจึงจะสำเร็จได้ ซึ่งผมบรรยายให้ท่านได้ทราบต่อไป สำหรับระบบกำลังสำรองเป็นกิจการที่กว้างขวาง เกี่ยวข้องกับประชาชน พลเรือน องค์กรและส่วนราชการภายนอกกองทัพ อีกทั้งการปฏิบัติจะต้องเกี่ยวข้องกับกฎหมายซึ่งมีรายละเอียดมากและซับซ้อน ซึ่งอย่างไรก็ตามผมจะกล่าวถึงประเด็นสำคัญ ๆ ที่กองทัพดำเนินอยู่ขณะนี้และมีแนวความคิดที่จะพัฒนาต่อไปตามหัวข้อการบรรยายดังต่อไปนี้ครับ

เรื่องแรก คือระบบ ๑๑๑๓ คือระบบที่ใช้อยู่ในปัจจุบัน ในปี ๒๕๔๗ เป็นปีแรก กำลังทดลองอยู่

เรื่องที่ ๒ คือโครงการนำร่องระบบจัดตั้งหน่วย และระบบกำลังสำรองของกองทัพบก ซึ่งได้ดำเนินการไปแล้วในปี ๒๕๔๖ ปี ๒๕๔๗ เพิ่งเสร็จเมื่อเดือนสิงหาคมนี้เช่นกัน

เรื่องสุดท้ายที่สำคัญที่สุดก็คือตัวที่จะทำให้ระบบกำลังสำรองหรือการที่จะทำให้กองหนุนเป็นจริงนั้นคือร่างพระราชบัญญัติกำลังสำรองแห่งชาติ ซึ่งผมจะพูดทีหลังว่าตัวนี้มีความสำคัญอย่างไร

สำหรับการพัฒนาระบบกำลังสำรองได้พัฒนามาอย่างเป็นลำดับตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๑๖ ต่อเนื่องมาจนกระทั่งเป็นรูปเป็นร่างขึ้นมาในปี พ.ศ. ๒๕๓๔ ได้มีระบบการฝึก ๓๓๔ เกิดขึ้น ซึ่งกำลังสำรองจะต้องอยู่ในระบบถึง ๑๐ ปี โดยในปีแรกของระบบ ๓ ตัวแรกคือกำลังสำรองจะต้องเข้ามาฝึกภาคหมู่ตอนหมวด ในเวลา ๒๑ วัน ในปีที่ ๒ ฝึกภาคกองร้อย ๒๑ วัน ในปีที่ ๓ ฝึกภาคกองพัน ๒๑ วัน เมื่อฝึกครบ ๓ ปีแรกแล้ว ก็จะมีความพร้อมที่จะเป็นกำลังสำรองพร้อมรบ ก็มาอยู่ในระบบ ๓ ปี มีความพร้อมรบ ๓ ปี สุดท้ายเมื่อพร้อมรบ ๓ ปี ใน ๔ ปีสุดท้ายก็เป็นกำลังสำรองทั่วไป นั่นคือระบบที่ได้ทดลองมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๔-๒๕๔๔ แล้วได้ทำการสรุปและสัมมนากันเพื่อจะแก้ปัญหาต่าง ๆ ให้ระบบกำลังสำรองนั้นเป็นผลึกเอามาแก้ปัญหาที่เกิดในระบบ ๓๓๔ ในปี ๒๕๔๕ แล้วสรุปออกมาว่าต้องปรับเป็นระบบ ๑๑๑๓ ซึ่งเริ่มใช้ในปี ๒๕๔๗ เป็นต้นมา ซึ่งในระบบ ๑๑๑๓ กำลังสำรองจะอยู่ในระบบลดจาก ๑๐ ปี บ่นว่าอยู่นานเกินไป เหลือเพียง ๖ ปี ลดจากเดิมที่เคยฝึกถึง ๓ ปี ปีแรกฝึกภาคหมู่ตอนหมวด ปีที่ ๒ ฝึกภาคกองร้อย ปีที่ ๓ ฝึกภาคกองพัน ซึ่งต้องฝึกถึงปีละ ๒๑ วัน เสียการเสียงาน บางคนเสียโอกาสความก้าวหน้าในการรับราชการ เพื่อน ๒ คนจบจากมหาวิทยาลัย พร้อมกันไปรับราชการ หรือไปทำงานบริษัท ครึ่งหนึ่งถูกเรียกมาทำการ ฝึก อีกคนหนึ่งไม่ได้ถูกเรียกมาทำการฝึก คนที่ถูกเรียกมาฝึกนอกจากจะต้องมาเหนื่อย มาเสียสละเพื่อชาติแล้ว ในขณะที่อีกคนหนึ่งไม่ได้ถูกเรียกมาฝึกกลับได้รับการ Promote จากนายจ้าง ได้รับการ Promote จากหน่วยงานได้ดีกว่าเพื่อนที่ต้องเสียสละมาฝึก เพราะคนนี้ทำงานไม่ครบปี ในขณะที่ทำงานให้หน่วยตลอดหรืออยู่บริษัทก็จะเสียเรื่องการผลิต เพราะฉะนั้นก็เลยลดเวลาจากการฝึก ๓ ปี เหลือแค่ ๑ ปี ซึ่งใน ๑ ปีจะฝึกในวันเสาร์ วันอาทิตย์ ๕ ครั้ง รวม ๑๐ วัน รวมทั้งหมด ๘๐ ชั่วโมง แล้วฝึกเป็นหน่วยกองร้อย ๑๐ วัน ฝึกเป็น

หน่วยกองพัน ๑๐ วัน เพราะฉะนั้นจะเสียเวลาฝึกเพียง ๑ ปี พอเสร็จแล้วจะมาเป็นกำลังสำรอง พร้อมรบ ๑ ปี ในปีถัดไปเป็นกำลังสำรองเตรียมพร้อม ใน ๓ ปีสุดท้ายเป็นกำลังสำรองทั่วไป ซึ่งใน ๕ ปีหลังจากที่ทำการฝึกเสร็จเรียบร้อยแล้ว ใน ๕ ปีหลังจะเสียเวลามาทำการฝึกวิชาทหาร มาพัฒนาสัมพันธ์มาทำการทดสอบความพร้อมรบเป็นระยะเวลาไม่เกิน ๓ วัน เพราะฉะนั้นพุดง่าย ๆ ก็คือ รบจนเข้าน้อยมาก ซึ่งงบประมาณที่จะต้องใช้ในระบบ ๑๑๑๓ ตามโครงการพัฒนาระบบกำลังสำรองมีความต้องการใช้งบประมาณปี ๒๕๔๗-๒๕๕๒ รวมทั้งสิ้น ๗๗๕ ล้านบาท ซึ่งปรากฏว่าในปี ๒๕๔๗ ได้เสนอของบประมาณไปทั้งหมด ๑๑๔ ล้านบาท แต่ปรากฏว่าได้รับงบประมาณเพียง ๒๐ ล้านบาท ในปี ๒๕๔๘ ที่จะถึงนี้เสนอของบประมาณไป ๑๒๐ ล้านบาท เพื่อให้โครงการนี้เป็นผล ในการที่จะพัฒนาระบบกำลังสำรองจำนวน ๑๐ กองพันทหารราบ แล้วทดลองระบบอาสาสมัครกองทัพบาคละ ๑ กองร้อย รวม ๔ กองร้อย ขอไป ๑๒๐ ล้านบาท ได้มา ๓๐ ล้านบาท ซึ่งพอได้รับมาแค่นี้เราก็ต้องปรับลดจำนวนหน่วย ปรับลดจำนวนกำลังพลสำรองที่จะเข้าสู่ระบบให้สอดคล้อง กับงบประมาณที่เราได้รับ ซึ่งผลการดำเนินการในรอบ ๑/๒๕๔๗ ที่ดำเนินการผ่านมามาตามตัวเลขที่ท่านเห็นบนจอภาพ ท่านดูภาพข้างหลัง ในการเรียกครั้งแรก ในการฝึกชกท. ครั้งที่ ๑ เรียกมา ๑๐๐ เปอร์เซนต์ แต่ปรากฏว่ามาทั้งหมด ๗๙ เปอร์เซนต์ พอฝึกครั้งที่ ๒ จะลดลงเหลือเพียง ๖๖ เปอร์เซนต์ ในครั้งที่ ๓ เหลือ ๕๕ เปอร์เซนต์ ในการฝึกภาคกองร้อยที่ผ่านมาเหลือเพียง ๕๕ เปอร์เซนต์ ซึ่งปัญหานี้เป็นปัญหาเดิม ๆ จากที่เคยเป็นมาในอดีต ซึ่งจากการดำเนินการดังกล่าวจะเห็นได้ว่ามีปัญหาหลายประการ ไม่ว่าจะเป็นปัญหางบประมาณที่ผมกล่าวแล้ว ข้อจำกัดในเรื่องกฎหมายที่ไม่สามารถลงโทษผู้ที่หลีกเลี่ยงการฝึกได้อย่างจริงจัง ที่สำคัญที่สุดก็คือขาดการสนับสนุนจากหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่จะ

สนับสนุนให้กำลังพลสำรองซึ่งเป็นลูกจ้างหรือพนักงานของตนมาเข้ารับการศึกษา ซึ่งก็น่าเห็นใจเพราะว่าไม่มีอะไรที่ได้ฟรีแล้วในปัจจุบัน เพราะฉะนั้นเมื่อจะใช้หรือจะทำให้ระบบนี้เป็นผลได้ก็ต้องใช้งบประมาณ ซึ่งถ้าเรามองให้เป็นธรรม ถ้าเราจะลดกำลังหลักลง งบประมาณที่ลดลงนั้นเมื่อมาเปรียบเทียบกับกำลังสำรองที่จะผลิตขึ้นมาหรือสร้างขึ้น มาทดแทนนั้นจะลดได้อย่างมหาศาล เมื่อดูตัวเลขเฉพาะจุดหรือเฉพาะที่อย่างที่เราเมื่อสักครู่นี้ ๗๗๕ ล้านบาทดูเหมือนมาก แต่เมื่อเทียบกำลังบุคลากรที่จะลดลงไป และกำลังสำรองที่จะมาทดแทน ซึ่งจะได้สำรองกำลังที่หนุ่มอยู่เสมอ แล้วพวกนี้จะตัดในเรื่องบำเหน็จ บำนาญ เรื่องงบประมาณในการผลิตเทียบกันไม่ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในอนาคตที่ตอนปลายทางมูลนิธิจะพูด ที่จะเป็นการรองรับกำลังสำรองที่จะเข้ามาสู่ระบบ ๓ ปี หรือ ๕ ปี แล้วเมื่อเขาปลดปล่อยออกไป เขาไปเรียนหรือเขาไปอบรมกับมูลนิธินี้แล้ว มีงานรองรับ ระบบกำลังสำรองนี้ก็จะเป็นผล แม้กระทั่งการ Early Retire ก็เหมือนกัน ทุกวันนี้ที่ไม่เป็นผลเพราะอะไร เพราะว่าออกไปแล้วไม่รู้จะทำอะไร แต่ถ้าเราออกไปแล้วมีงานรองรับแบบที่มูลนิธิจะมาทำ จะมาฝึกงานให้ เมื่อฝึกงานเสร็จมีประกาศนียบัตรอย่างที่ดีออกเตอร์ใจว่าแล้วมีงานทำมีงานรองรับเหมือนอย่างที่เราทำ ฝรั่งไม่เดือดร้อน ยืนของเขาก็ยืนของเขา เขาทำตามข้อตกลง เพราะว่าเขาจบมาแล้วเขา Happy สิ่งที่เขาสัญญาไว้เลยว่าพอรับราชการถึงอายุเท่านั้นออก ๔๕ ปีเขาออก เป็นพันโท พันเอกเขาออกมาแล้ว ได้เงินมาก่อนหนึ่ง ๑๐ ล้านบาท มาอยู่เมืองไทย มีภรรยาเป็นคนไทย ชื่อที่อยู่ Happy ในขณะที่เรา Early ไปแล้วได้อะไรเพราะฉะนั้นถ้า Early แล้วมีงานรองรับ มีเงินเพียงพอ ผมคิดว่าหลายคนที่จะออกเพราะฉะนั้นในปี ๒๕๔๔ เราจะทำการแก้ปัญหาจากปี ๒๕๔๗ ที่ผ่านมามีปัญหาอะไรบ้าง อย่างไร จะแก้ปัญหาดังนั้น ๗ เท่าที่แก้ แล้วเราจะประเมินผล เราจะทำอีกครั้งหนึ่งในปี

๒๕๔๔ ที่จะถึงนี้แล้วจะมาประเมินผลว่าระบบ ๑๑๑๓ ยังจะใช้ได้หรือไม่ แต่ที่สำคัญจากที่ผมศึกษาในเรื่องนี้มีระบบกำลังสำรองจะเป็นผลได้ พระราชบัญญัติกำลังสำรองแห่งชาติต้องออกมาให้ได้ ซึ่งผมจะพูดในตอนหลังของการบรรยายว่าพระราชบัญญัติกำลังสำรองที่ผมบอกว่าออกมาแล้วจะแก้ปัญหาดังกล่าวทั้งหมดแก้ได้อย่างไร

ผมจะพูดถึงตัวสำคัญอีกตัวหนึ่ง ซึ่งทางเสนาธิการทหารบก ท่านที่แล้ว พลเอก วีระชัย ท่านได้เอาระบบของต่างประเทศที่ได้ใช้มาเป็นผลเอามา Apply ให้กับกองทัพของเรา ซึ่งในปี พ.ศ. ๒๕๔๖ ที่ผ่านมากองทัพบกได้มีแนวความคิดในการที่จะปฏิรูประบบการผลิตกำลังพล ระบบการฝึกวิชาทหารและระบบกำลังสำรอง ซึ่งมีความจำเป็นที่จะต้องปรับปรุงแก้ไขกฎหมายและระเบียบข้อบังคับที่เกี่ยวข้องบางฉบับ ดังนั้นเพื่อเป็นการศึกษาความเป็นไปได้และเพื่อประเมินผลการปฏิบัติในการนำกำลังพลสำรองมาปฏิบัติงานร่วมกับกำลังประจำการของกองทัพบก กองทัพบกจึงได้จัดทำโครงการนำร่องจัดตั้งหน่วยในระบบกำลังสำรองของกองทัพบกขึ้น ซึ่งได้ดำเนินการมาตั้งแต่

ซึ่งประกอบไปด้วย นายทหาร ๑๒ นาย แล้วนายสิบอีก ๑๑๓ นาย ทำการเรียกพลเพื่อรับการฝึกตามหลักสูตรการฝึกของกองทัพบก ซึ่งเป็นไปตามข้อบังคับของกระทรวงกลาโหมว่าด้วยการเตรียมพล พุทธศักราช ๒๕๑๕ ได้ดำเนินการตามโครงการนั้นตั้งแต่ ๑ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๖ แล้วก็สิ้นสุดโครงการไปเมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม ๒๕๔๗ ที่ผ่านมา ซึ่งผลที่ได้รับจากโครงการนั้นกองทัพบกได้จัดตั้งคณะกรรมการทำการประเมินผลทั้งในด้านการปฏิบัติของกำลังพลสำรองทั้งเป็นบุคคล และทั้งเป็นหน่วย ตลอดจนมีการสำรวจทัศนคติของกำลังพลสำรองและประชาชนทั่วไปที่มีต่อโครงการ โดยภาพรวมเราก็สรุปได้ว่ากำลังพลสำรองสามารถปฏิบัติงานร่วมกับกำลังประจำการได้อยู่ในเกณฑ์ดี การดำเนินการตามแนวความคิดการปฏิรูปมี

ความเป็นไปได้แต่อย่างไรก็ตามเพื่อให้การดำเนินการตามแนวความคิดดังกล่าวนี้เป็นไปด้วยความรอบคอบ กองทัพบกจึงได้มีการจัดการสัมมนาขึ้นทั้งในระดับกองทัพบกในระดับกระทรวงกลาโหม กองบัญชาการทหารสูงสุดและเหล่าทัพ เมื่อวันที่ ๒๔-๒๖ พฤศจิกายนที่ผ่านมา สด ๆ ร้อน ๆ นี่เอง เพื่อที่จะกำหนดแนวทางในการขยายผลของโครงการ แล้วก็นำกำลังพลสำรองมาปฏิบัติงานทดแทนกำลังประจำการตั้งแต่ยามปกติ ซึ่งมีความเป็นไปได้มากที่สุด ทั้งนี้กองทัพบกจะได้สรุปผลการสัมมนาเพื่อกำหนดแนวทางการดำเนินการที่เหมาะสมและใช้เป็นข้อมูลในการทบทวนร่างพระราชบัญญัติกำลังสำรองแห่งชาติตามมติกระทรวงกลาโหมต่อไป

สำหรับในประเด็นต่อไป ผมจะพูดถึงเรื่องเกี่ยวกับพระราชบัญญัติกำลังสำรองนั้น เราจะเอาผลจากการที่ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมท่านได้กล่าวว่า พระราชบัญญัติฉบับนี้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี ๒๕๓๕ จนกระทั่งปัจจุบันนี้ก็ยิ่งขึ้น ๆ ลง ๆ ไป ๆ กลับ ๆ หลายครั้งจนสุดท้ายเกือบจะลงนามเรียบร้อยแล้วปรากฏว่าได้มีโครงการนี้ขึ้นมา โครงการนำร่องนี้ขึ้นมาทางคณะกรรมการที่เกี่ยวข้องก็เลยบอกවාให้โครงการนี้เสร็จเรียบร้อยก่อนจะได้รู้ว่ามีปัญหาอะไรอย่างไร จะได้แก้กฎหมาย หรือแก้เรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องลงไปในพระราชบัญญัติกำลังสำรองเสียคราวเดียว เพราะฉะนั้นจากการสัมมนาในวันที่ ๒๕ ที่ผ่านมาก็จะได้ดำเนินการต่อไปในการที่จะเอาปัญหาต่าง ๆ มาใส่ในพระราชบัญญัติกำลังสำรอง เมื่อตรงนี้เป็นผลออกมาก็จะได้แก้ปัญหาต่าง ๆ ได้ทั้งหมด สำหรับแนวความคิดการที่จะนำอย่างโครงการนำร่องที่เสร็จเรียบร้อยแล้วมีแนวความคิดที่จะเอากำลังพลสำรอง ส่วนหนึ่งเข้ามาปฏิบัติงานในกองทัพบก แล้วก็ทดแทนกำลังประจำการในหัวงระยะเวลาประมาณ ๒ ปี ซึ่งจะประหยัดงบประมาณในการบรรจุที่จะเกษียณอายุราชการถึง ๖๐ ปี แล้วก็เมื่อ

กำลังส่วนนี้พันราชการเราไปแล้วจะเป็นกำลังสำรองที่มีประสิทธิภาพ โดยที่กองทัพไม่ต้องใช้งบประมาณจำนวนมากในการเรียกพลเข้ามาฝึกเพิ่มเติมอีก ซึ่งเป็นข้อจำกัดที่ผมได้กล่าวแล้วในปัจจุบัน คือพอผลิตตรงนี้ออกมาก็จะเอามาใช้ ๒ - ๓ ปี ร่วมกับกำลังประจำการแล้วก็รีไทร์ออกไปจะประหยัดงบประมาณต่าง ๆ ได้อย่างมากมายกล่าวโดยสรุปก็คือจากแนวความคิดที่กล่าวมาแล้ว หากดำเนินการดังที่กล่าวมาแล้วก็จะสามารถแก้ปัญหาได้ทั้งด้านกำลังพล และการพัฒนาระบบกำลังสำรองให้มีผลการปฏิบัติได้ภายในเวลาเดียวกันพร้อม ๆ กัน

สำหรับตัวหัวใจที่ผมได้กล่าวแล้วในขั้นต้นที่ผมจะกล่าวต่อไป จะชี้ให้ท่านเห็นว่าพระราชบัญญัติกำลังพลสำรองนี้แก้ปัญหาระบบกำลังสำรองที่เป็นปัญหาอยู่ทุกวันนี้ได้อย่างไร ทุกวันนี้ระบบกำลังสำรองที่เป็นปัญหาอยู่ที่เพราะว่ากองทัพเล่นโดยลำพัง คือทำโดยแต่กองทัพแต่ฝ่ายเดียว คนอื่นไม่ได้มารับรู้ด้วยมีปัญหาอะไรต่าง ๆ ไม่ได้รับการแก้ไข หรือคนอื่นไม่รับทราบ นายจ้างไม่รู้เลยว่าลูกน้องตัวเองมาทำอะไร มีเรื่องตลกบางครั้งพอเรียนนักศึกษาวิชาทหารปีที่ ๕ แล้วจบไปก็จะได้ว่าที่ร้อยตรีมาฝึกวิชาทหารเพิ่มเติมก็จะได้เลื่อนยศไปเรื่อยเป็น ว่าที่ร้อยโท ว่าที่ร้อยเอก จนกระทั่ง ว่าที่พันตรี ซึ่งหลาย ๆ คนไม่ทราบ ก็คิดว่า มีเฉพาะ ว่าที่ร้อยตรี คือจบนักศึกษาวิชาทหารปี ๕ แล้วก็มีความรู้พื้นฐานอนุปริญญาขึ้นมา จะได้เป็น ว่าที่ร้อยตรี เวลาเขาเขียนหรือเวลาพิมพ์นามบัตรหรือเวลาพิมพ์ชื่อที่เกี่ยวข้องเป็นว่าที่พันตรี ก็ไปให้ลูกน้องแก้ว่าพิมพ์ผิด เพราะเท่าที่ตัวเองทราบก็คือว่ามีแค่ ว่าที่ร้อยตรีเท่านั้นก็ให้ลูกน้องแก้จาก พันตรี เป็น ร้อยตรี เป็นต้น คือทุกคนไม่รู้เลยว่าลูกน้องตัวเองที่เขาเรียกมาเสียสละเพื่อชาติ มาเตรียมการเพื่อความมั่นคงของชาติ พวกนี้ควรจะได้รับคำชมเชยหรือได้รับการโปรโมตด้วยซ้ำไป ในทางตรงกันข้ามกลับมามองว่าพวกนี้ไม่ได้ทำงานเต็มปี อู้งานอย่างที่ผมได้กล่าวแล้ว พอโปรโมตเพื่อนกลับได้รับ

ความดีไป จะเห็นว่าในพระราชบัญญัติกำลังสำรอง ตัวแรกสุดตัว
ประธานคณะกรรมการกำลังสำรองแห่งชาติ นายกรัฐมนตรีท่านเป็น
ประธาน มีรัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมเป็นรองประธาน มีปลัด
กระทรวงกลาโหมเป็นกรรมการและเลขานุการ แล้วมีปลัดกระทรวง
ทบวง กรม ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอยู่ในนี้หมด ยกตัวอย่างเช่น ถ้ามีปลัด
กระทรวงยุติธรรมอยู่ในนี้ด้วย ถ้ามีปัญหาเรื่องกฎหมายท่านก็พร้อมที่
จะแก้ไข มีปลัดกระทรวงการคลังอยู่ด้วยมีปัญหาเรื่องงบประมาณ
ท่านก็ช่วยปรึกษาและช่วยแก้ไข แต่ที่สำคัญที่สุดก็คือตัวนายกรัฐมนตรีท่านเป็นประธานเอง เพราะฉะนั้นปัญหาทั้งสิ้นทั้งปวงเมื่อ
นายกฯ ท่านสั่งหรือท่านมองเห็นแล้ว กระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ก็
พร้อมที่จะช่วย แต่ทุกวันนี้ไม่ใช่ อย่างที่ผมเรียนให้ทราบแล้ว กองทัพ
เล่นโดยลำพังถึงมีปัญหายุ่งยากวันนี้

ข้อที่ ๒ เมื่อเรียกพลมาฝึกวิชาทหารแล้วจะเห็นว่าครั้งแรก
เรียกมา ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ก็มา ๗๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ มาครั้งที่ ๒ ลดลง
เหลือ ๖๖ เปอร์เซ็นต์ ครั้งที่ ๓ เหลือ ๖๐ เปอร์เซ็นต์ ครั้งที่ ๔ เหลือ ๕๐
กว่าเปอร์เซ็นต์ ด้วยเหตุผลที่ว่าไม่มีตัวกฎหมายหรือ ตัววินัยบังคับ
คุณจะขาด คุณจะหนี คุณจะอะไรต่าง ๆ ก็พุดง่าย ๆ ไม่มีกฎหมาย
ที่จะไปบังคับเขาเพราะฉะนั้นในพระราชบัญญัตินี้ออกมาใครที่หลีกเลี่ยง
ใครที่ขัดขืน ใครที่หนีก็จะมีโทษทางวินัยเหมือนกับทหารประจำการ นี่
คือทางโทษ คือคนเราจะต้องมีทั้งโทษทั้งคุณ

ข้อที่ ๓ ความมีเอกภาพ ปัจจุบันนี้เราเวลาจะเรียกอะไร
ต่าง ๆ ก็จะมอบให้กับทางมณฑลจังหวัด หรือทางอำเภอเป็นคนเรียก
แล้วแต่ว่าประเภทไหนอย่างไร แต่ถ้ามี พระราชบัญญัติกำลังสำรองฯ
ออกมาในกำลังพลในส่วนที่บรรจุในหน่วยทหารทางกลาโหมจะเป็น
ผู้เนิกรเรียกแล้วก็ส่งทหารเฉพาะกำลังสำรองที่บรรจุในหน่วยทหาร
ซึ่งจะทำให้เกิดความคล่องตัวและมีเอกภาพในการปฏิบัติดีกว่าเดิม

นี้พูดถึงความเป็นเอกภาพเวลาเรียกพลและอย่างที่ผมบอกเมื่อคืนนี้ในข้อที่ ๒ คือโทษ และที่จะพูดต่อไปคือ คุณ จากปัญหาต่าง ๆ ที่ผ่านมาในระบบ ๓๓๔ ก็ดี ในระบบ ๑๑๑๓ ในปีแรกที่ผ่านมาก็ดี การที่จะให้คนเขาเข้ามาอยู่ในระบบสิ่งแรกก็คือจะต้องมีความสมัครใจ คนเราจะสมัครใจเข้ามาได้จะต้องมีสิ่งจูงใจ อย่างที่ผมเรียนให้ทราบแล้วว่าไม่มีอะไรที่ฟรีแล้วในโลกนี้ การที่เขาจะมาอยู่กับเรา เราจะต้องมีสิทธิให้กับเขา เพราะฉะนั้นเขาจะต้องได้รับสิทธิประโยชน์ และในมาตรา ๓๐ ก็จะมีสิทธิประโยชน์ให้กับกำลังพลสำรอง ไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ไม่ว่าจะเป็นบำเหน็จความดีความชอบ เช่น เหรียญตราต่าง ๆ แล้วก็ในมาตรา ๓๑ นายจ้างหรือเจ้าของบริษัท ที่ได้ให้ลูกน้องเข้ามา ช่วยชาติในระบบกำลังพลสำรอง ความจริงลูกน้องเขามาเขาต้องเสียผลผลิตอะไรต่าง ๆ แต่ถ้าเขาได้รับสิทธิ คืออาจจะได้รับเกียรติ หรืออาจจะได้รับเกี่ยวกับเรื่องการลดภาษี เช่น ช่วยลูกน้องเข้ามาอยู่ในระบบเท่านั้นเท่านั้นคนอะไรต่าง ๆ เขาได้รับการลดหย่อนภาษี เป็นต้น พูดง่าย ๆ คือให้ประโยชน์กับเขาบ้างทุกคนรักชาติทั้งนั้น แต่ถ้าเรามีประโยชน์อะไรให้กับเขาบ้าง ก็จะเป็นการเพิ่มหรือดึงดูดใจให้เขาพร้อมที่จะให้มาช่วยชาติในเรื่องนี้คือพร้อมที่จะให้ลูกน้องหรือลูกจ้างเขามาทำการฝึก หรืออยู่ในระบบกำลังสำรอง เป็นต้น ที่ผมได้พูดมาแล้วจะเห็นได้ว่าพระราชบัญญัติฉบับนี้เมื่อได้รับอนุมัติแล้วจะสามารถแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่ผ่านมามาได้ทีละกล่าวนำแล้วทั้งสิ้น คือมีคณะกรรมการที่มาจากกระทรวง ทบวง กรมต่าง ๆ มีตัวคุณให้คือสิ่งจูงใจในมาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มีสิ่งจูงใจให้กับนายจ้างแล้วก็มีมาตรการในการลงโทษนี่ก็เป็นเรื่องที่ผมจะเรียนให้ทราบ ในเรื่องการพัฒนาในระบบกำลังสำรอง แล้วในปี ๒๕๔๔ ที่จะเพิ่มเติมอีกอันเป็นประการสุดท้าย ก็คือการทดลองเอากำลังพลสำรองที่เราผลิตไปจาก นักศึกษาวิชาทหารมาทดลองใช้ เนื่องจากปัจจุบันนี้นายกรัฐมนตรีท่านให้ฝึกนักศึกษา วิชาทหารเพิ่มขึ้นจากเดิมซึ่งเรา

ทำการฝึก ได้ปีหนึ่งทุกชั้นปีนักศึกษาวิชาทหารทั้ง ๕ ชั้นปี จะมีทั้งหมด ๒๓๑,๐๐๐ คน ท่านนายกรัฐมนตรีท่านเล็งเห็นความสำคัญในการฝึกนักศึกษาวิชาทหาร เพราะท่านได้เล็งเห็นว่าเด็กหรือเยาวชนที่มาฝึกนักศึกษาวิชาทหารแล้วจะเป็น เยาวชนที่มีระเบียบ วินัย มีความรักชาติ ท่านจึงให้กระทรวงศึกษาฯ มอบงบประมาณให้กับ กระทรวงกลาโหมเพิ่มขึ้นอีกจำนวนหนึ่งทำการฝึกนักศึกษาวิชาทหารเพิ่มขึ้น ซึ่งปัจจุบันนี้นักศึกษาวิชาทหารในส่วนที่กระทรวงศึกษาฯ ได้เพิ่มขึ้น ๓ ปีที่ผ่านมาทั้งหมด ๗๐,๐๐๐ กว่าคน เพราะฉะนั้นในขณะนี้กองทัพก็มีนักศึกษาวิชาทหารทั้ง ๕ ชั้นปีทั้งหมด ประมาณ ๓๐๐,๐๐๐ คน เพราะฉะนั้นจะเห็นว่าในส่วนของครูฝึก เครื่องช่วยฝึกต่าง ๆ ซึ่งเดิมเตรียมไว้สำหรับคน ๒๓๑,๐๐๐ คน ก็มีข้อจำกัดได้ เราจึงมีความคิดที่จะเอานักศึกษาวิชาทหารที่เราผลิตออกไปนั้นเอากลับมาใช้ในระบบกำลังสำรอง คือจะบรรจุมาใช้ทำหน้าที่ช่วยเป็นผู้ช่วยครูฝึกวิชาทหารจำนวนหนึ่ง แล้วก็อีกส่วนหนึ่งที่จบคอมพิวเตอร์ เราก็จะเอามาบรรจุในส่วนของมณฑลจังหวัดทำหน้าที่เกี่ยวกับในการควบคุม มาทำคอมพิวเตอร์เกี่ยวกับ การควบคุมกำลังสำรอง เป็นต้น นี่ก็เป็นตัวอย่างของการที่จะพัฒนาระบบกำลังสำรองให้ท่านได้ทราบปัจจุบันนี้เราทำอะไรบ้างและในอนาคตเราจะทำอะไรบ้าง อันนี้คือสิ่งที่ผมเตรียมมามีสิ่งหนึ่งที่ผมไม่ได้เตรียมมาคือก่อนที่จะเข้าห้องสัมมนาได้พบกับอาจารย์ท่านหนึ่ง คือพันเอก พิทักษ์ ขออนุญาตเอ่ยนามตรงนี้ คือท่านพูดในสิ่งที่ตรงใจอันหนึ่งในที่มีการคิดกันหลายครั้งแล้วแต่ยังไม่ได้ทำซึ่งจะมีส่วนเกี่ยวข้องกับกำลังสำรองพอดีคือการทำที่จะให้โรงเรียนนายร้อยรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นปัจจุบันนี้โรงเรียนนายร้อยมีขีดความสามารถที่จะผลิต คล้าย ๆ ว่านักศึกษาได้จำนวนมากจากการที่ลดไปสมมุติจากปัจจุบันนี้จะรับได้ประมาณ ๑๐๐ - ๒๐๐ กว่าคน แต่ความจริงแล้วสามารถสอนนักศึกษาได้ถึง ๓๐๐ - ๕๐๐ คน สอนคน ๑๐๐

กว่าคน กับสอนคน ๔๐๐ กว่าคนก็ลงทุนเท่ากัน อาจารย์เท่ากัน เพราะฉะนั้นในการที่โรงเรียนนายร้อยรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งก็จะเป็นทหาร อีกส่วนหนึ่งก็จะไปทำงานในภาคเอกชนจะไปเป็นนักธุรกิจ สิ่งที่ได้ตามมา สิ่ง que เห็น ๆ ประโยชน์ประการแรกคือ ๑. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้กับชาติแทนที่จะเสียไปเปล่า ๆ ก็ช่วยประเทศชาติผลิตคน ออกมาจำนวนหนึ่ง เพราะฉะนั้นในส่วนเกิน ๑๐๐ กว่าคนนี้ก็ จะไปอยู่ตามองค์กรต่าง ๆ เพราะฉะนั้นพูดตรง ๆ ทหารก็จะมีพวกเพิ่มขึ้นคนหนึ่งอาจจะไปเป็นนักธุรกิจ อีกคนหนึ่ง อาจจะเป็ นรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นจะมีส่วนที่เข้าใจทหาร เมื่อพูดอะไรหรือทำอะไรต่าง ๆ พวกนี้ก็จะมีส่วนที่จะส่งเสริมเหมือนกับในความเป็นจริงเราก็รับรู้ ว่าต้องมีสี เช่นว่าไปอยู่สายมหาดไทย เราจะเห็นว่ามีสิ่งสีแดง สิ่งดำ แต่ในขณะนี้ทหารพูดง่าย ๆ คือแทบไม่มีพวกเลยเมื่อเสนอะไรขึ้นไป หรืออะไรขึ้นไปก็จะถูกคัดค้านหรือตัดทอนตลอด เพราะฉะนั้นเมื่อพูดไปถึงตรงนี้ในส่วนพวกนี้น่าจะได้ประโยชน์กับประเทศชาติแล้วคือผลิตคนให้กับประเทศชาติแล้ว ในแง่กลับกันเมื่อเวลามีเหตุการณ์ที่จำเป็น หรือต้องการอะไรต่าง ๆ พวกนี้ก็เป็นกำลังสำรองที่มีประสิทธิภาพมากที่สุด เพราะพวกนี้ได้รับการเรียน การฝึก จากโรงเรียนทหาร พวกนี้สามารถเรียกมาใช้ได้ทันทีและที่แน่ ๆ คือเขาจะต้องมีวินัยมีความรักชาติ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะเป็ นตัวสำคัญที่สุด ผมขออนุญาตเอาไอเดียของ พันเอก พิทักษ์ ซึ่งได้คุยกันหน้าห้องเอามาพูดตรงนี้ แล้วสุดท้าย ในฐานะที่เป็นอดีตเจ้ากรมจเรทหารบก มีหน้าที่ตรวจราชการ สืบสวน สอบสวน ที่แน่ ๆ คือผมได้เดินทางไปตรวจหน่วยทหาร ๑๔ ปี ผมอยู่หน่วยนี้ ๑๔ ปี ไม่มีใครอยู่นานเท่าผม แล้วมาโดยสมัครใจ ผมขอบอก ก่อนว่าผมมาโดยสมัครใจ ส่วนใหญ่คนที่ไปอยู่หน่วยนี้จะถูกจะถูกส่งมา แต่ผมมาอยู่หน่วยนี้ด้วยความสมัครใจ จนกระทั่งขึ้นเป็นเจ้ากรมจเรทหารบก ผมได้มีโอกาสเดินทางไปตรวจราชการทั่วประเทศ สิ่งที่ผม

ห่วงใยมากที่สุดก็คือ ในขณะที่เราพูดถึงกำลังพลสำรองหรือกำลังสำรองว่ามีประสิทธิภาพหรือยัง ผมอยากจะฝากความห่วงใยไปว่าในความคิดของผมอยากจะถามว่า กำลังประจำการขณะนี้ว่ามีความพร้อมหรือยัง เพราะว่าในอดีตนั้นกองทัพเคยได้รับงบประมาณถึง ๒ เพอร์เซ็นต์ของจีดีพี ปัจจุบันนี้กองทัพถูกลดลง ๆ ในขณะที่อาวุธยุทโธปกรณ์ยังเท่าเดิมอยู่ ตอนนี้เหลือ ๑.๔ เพอร์เซ็นต์ของจีดีพี ผมเคยเป็นผู้พัน ปต. ๑๕๐๐ ซึ่งเป็นกองพันที่ทันสมัยที่สุด ตั้งขึ้นปี พุทธศักราช ๒๕๒๕ เป็นกองพันที่สมบูรณ์ที่สุดแล้วมีอาวุธที่ทันสมัยที่สุด มีอาวุธเป็นพัน ๆ ล้าน ที่ผมเอามาใส่ในประวัติของผมมีความภาคภูมิใจตรงนั้นมาก ในขณะนี้ ณ วันนี้ปี ๒๕๔๗ ผมกลับไปดูหน่วยผม ผมจะไม่พูดหน่วยผมขณะนี้เป็นอย่างไร ไม่ใช่ว่าคนในปัจจุบันนี้ไม่ดี ยกตัวอย่าง เช่น รถสายพรวนซึ่งบรรทุก พตอ...อัตราจะจะต้องวิ่งวอร์มอาทิตย์ละ ๑ ครั้งเป็นอย่างน้อย เพื่อให้ระบบไฮดรอลิกทำงาน ปืนจะต้องวอร์มทุกวันในระบบไฮดรอลิกข้างบน ปัจจุบันนี้น้ำมันมีไหม เมื่อน้ำมันไม่มีหรือมีไม่เพียงพอ เมื่อรถไม่ได้วิ่งเป็นอย่างไรท่านก็คงทราบดี เมื่อปืนไม่ได้วอร์มหรือไฮดรอลิกไม่ได้ทำงานเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นผมอยากจะฝากตรงนี้สำหรับท่านที่เกี่ยวข้องทั้งหลายโดยเฉพาะที่ไม่ใช่ทหารให้เข้าใจตรงนี้ว่า ในการเตรียมทหารให้พร้อมเขาบอกว่าเตรียมทหารเสียงบประมาณไปถึง ๑๐ ปี เพื่อรบชนะเพียงวันเดียวก็คุ้มแล้ว เพราะการพ่ายแพ้ในการรบเพียงวันเดียวสูญเสียขนาดไหน อาจจะสูญเสียถึงเอกราช เพราะฉะนั้นอยากจะฝากพวกท่านไว้ถึงตรงนี้ว่าไม่ใช่อย่างที่เขາบอกว่า เสรีจนฆ่าโคถึก เสรีจี่ศึก แล้วก็ฆ่าทหารสิ่งที่สำคัญที่สุดเมื่อก่อนนี้ในอดีตผมเป็นทหาร ผมจบมาอาจจะโชคดีหรือไม่ดีไม่รู้จบมาปี ๒๕๑๖ ผมได้ขึ้นชายแดน สิ่งดีของทหารคือได้ฝึกในสนามรบจริง แล้วที่สำคัญคือบฝึกมีอยู่เต็ม เรากับลูกน้องได้ฝึกมีความผูกพันกันทหารต้องมีใจ เพราะส่งให้ไปตายอย่างน้อยไม่ได้รับ

ในเวลารบจะเห็นว่านายพร้อมที่จะนำลูกน้องจะผูกใจตั้งแต่ยามปกติ ในเวลาฝึกจะผูกใจกันจะรักกันพร้อมที่จะสั่งให้ไปตายได้ แต่ปัจจุบันนี้ งบฝึกก็แทบไม่มีแล้วคอมมิวนิสต์ก็จบไปแล้วนั่นคือสนามรบหรือสนาม ฝึกจริง ๆ ผมไม่แน่ใจว่าในอนาคตเมื่อมีเหตุการณ์เหมือนกับที่ร่มเกล้า ผมจะมีความภาคภูมิใจในกำลังของ พล ม. ๑ ที่ว่าสั่งให้ขึ้นไปบินเนน ๑๔๒๘ ขึ้นไปตายแท้ ๆ แต่ลูกน้องยอมขึ้นไป แต่ผมไม่แน่ใจว่าจากความผูกพัน หรือความสัมพันธ์กันในปัจจุบันนี้ที่ไม่มีการฝึกในอนาคต ถ้ามีการรบสั่งให้ลูกน้องไปจะไปไหม เพราะชีวิตใครใคร่รัก พวกรัฐมนตรี ขึ้นเครื่องบินปีหนึ่งอาจจะ ๑ - ๒ วันเครื่องบินทหารบอกว่าขึ้นไปแล้วเสี่ยง เพราะปัจจุบันนี้ ฮ. ทหารบางลำตั้งแต่ปี ๑๙๖๐ ยังใช้อยู่ ท่านบ่นแต่ ท่านไม่นึกว่าทหารนั่งทุกวันแล้วใครอยากได้ของเก่าก็อยากได้ของใหม่ เหมือนกันแต่ท่านนั่งเพียงแค่ ๑ - ๒ วัน ท่านบ่นว่าเสี่ยงเหลือเกิน แต่อยากจะฝากไว้ว่าของตั้งแต่ ๑๙๖๐ ทุกวันนี้ยังใช้อยู่ต้องขอขอบคุณที่ ให้เวลา และขอบคุณที่เชิญมาในวันนี้ แล้วก็ขอโทษที่พูดไปนอกเรื่อง เกินเวลา ขอขอบคุณมากครับ

พลตรี ดร.พีระพงษ์ มานะกิจ : ผมจะถึงคิวของท่านสุดท้าย แล้วหลังจากท่านสุดท้ายจะให้พลธำม คือการสัมมนาไม่มีทางจะ ทำให้เวลาลงตัว แต่คิดว่าควรจะใช้เวลาพอท่านสุดท้ายพูดแล้วถามไป เลย มิฉะนั้นปัญหาจะค้างคา ผมคงไม่สรุปอะไรมาก ที่ท่านพูดมาผม คิดเองไม่ได้สรุปของท่านว่าปัญหาของบ้านเราทั้งหมดคล้าย ๆ กับเราไม่ Strategic planning ระดับชาติมองกิจการกำลังสำรอง เมื่อก่อนก็มองว่า นี่คือของกระทรวงกลาโหมแล้ววางแผนเป็น ปี ๆ พอมาถึงใน กระทรวงกลาโหมก็มองว่ากิจการกำลังสำรองเป็นของกองทัพบกหรือ เป็นของอะไร เพราะฉะนั้นอยู่ถึงหน่วยเขาก็พูดด้านหนึ่งก็คือว่าพูด เฉพาะกำลังสำรอง แต่ไม่ได้มองภาพโดยรวมเพราะว่าองค์กรไม่ เอื้ออำนวยให้ท่านทำอย่างนั้น เพราะเวลาพูดระบบจริงต้องบอกว่า

ท่านจะลดกำลังได้เท่าไรถึงจะต้องมีกองทุนมาเสริมเท่าไร ที่จริงต้องมองภาพรวมนั้นแล้วก็บางเรื่องพลเรือนอาจจะบอกว่ามีความคิดที่สลับซับซ้อนอย่างเวลาเราไปดูโรงเรียนทหารเมืองนอกจะบอกว่าวิธีคือลดการสอนลงแต่ปล่อยให้ทหารไป Socialize กับพลเรือน นั่นก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่ง แต่ของที่ท่านเสนอว่าให้เราผลิตให้กับข้างนอกเยอะ อันนี้ก็แล้วแต่เป็น Alternative มีทั้งข้อดีข้อเสียทั้งคู่ แต่ผมหมายความว่า การสัมมนาดีจะได้ความคิดที่หลากหลาย เพราะฉะนั้นเชิญท่านที่ ๔ ท่านพลเรือตรี อมรเทพ ณ บางช้าง

พลเรือตรี อมรเทพ ณ บางช้าง : เรียนท่านประธานคณะกรรมการการทหารสภาผู้แทนราษฎร และท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน ต้องพูดเรื่องการส่งกำลังบำรุงในเวลา ๑๒.๑๐ น. ใกล้เวลาท่านต้องส่งกำลังบำรุงตัวเองเป็นเรื่องยาก ขอประท้วงหน่อยนะครับ ท่านอื่นพูดตั้งกลัองพอผมพูดกลัองเก็บเลย ผมไม่ยอม ส่งกำลังบำรุงร่วมมืออยู่ ๒ ส่วน ส่วนหนึ่งคือส่งกำลังบำรุงอีกส่วนหนึ่งคือร่วม พูดถึงส่งกำลังบำรุงโดยจิตวิญญาณของทหารทั่ว ๆ ไป ไม่มีใครอยากทำหน้าที่นี้ ไม่มีทุกคนอยากเป็นทหารราบ อยากเป็นทหารปืนใหญ่ อยากเป็นนายทหารพรคนาวินยิงจรวด ไม่มีใครอยากเป็นนายทหารส่งกำลังบำรุง เพราะเหมือนปิดทองหลังพระ ทั้ง ๆ ที่เป็นเรื่องที่สำคัญ เมื่อ ๒๕ ปีที่แล้วผมออกเรือไปยังจรวด มีนายทหารชั้นผู้ใหญ่ รวมทั้งผู้บัญชาการทหารเรือขึ้นไปบนเรือทุกคนก็ไปดูแท่นจรวด ดูลูกจรวด ดูระบบพอยิงกันจรวดถูกเป้าทุกคนแฮกกันใหญ่เลย พอเฮ้บิหวข้าว มีพลทหารอยู่คนบนเรือทำข้าวมันไก่ไป วังขึ้นวังลงส่งข้าวมันไก่ให้บรรดานายทหารชั้นผู้ใหญ่แล้วก็แขกที่ไปชมยิงจรวดพอเรือเทียบเสร็จพวกนั้นดีใจกองทัพอเรือขีดความสามารถสูงยิงจรวด ลงไปหมดปีบ ผมเห็นพลทหารนั่งอยู่คอดกถามว่า นี่เป็นอะไรบอกผมหน่อยครับ บอกทำไมถึงเหนื่อย บอกทำข้าวมันไก่ตั้ง ๔๐ กลัอง คนเดียวเพื่อให้พวกนั้นกิน ผมบอกเอ็งเหนื่อย

แต่รู้ใหม่ว่า ถ้าพวกเขาไม่มีข้าวมันไก่กินการยิงจรวดถือว่าล้มเหลวเลย ถูกเป้าไม่ถูกเป้าโมโหหัวโกลีตึงเหมือนกับที่ผมต้องพูด ๑๒.๑๐ น. เพราะฉะนั้นต้องรีบพูดอีกประเด็นหนึ่งคือ ร่วม หมายถึงอะไร ส่ง กำลังบำรุงร่วมผมไปบรรยายที่วิทยาลัยเซธ. ทหาร มีนายทหารท่านหนึ่งถามว่า ท่านผู้บรรยายบอกว่าร่วมในสิ่งที่ควรร่วม สิ่งไม่ควรร่วมไม่ต้องร่วมผู้บังคับบัญชาสั่งผมบอกว่าเดี๋ยวนี้ต้องยุคร่วมทำอะไรต้องทำร่วม บก เรือ อากาศ ต้องร่วม ท่านบอกว่าผมไม่ต้องไป ผมก็แยะ เวลา นายมาตรวจ ทำไมมึงไม่ไปร่วม บอกให้ไปร่วมทำไมไม่ไปร่วม ผมก็เลยบอกว่า ร่วมในสิ่งที่ควรร่วม สิ่งที่ไม่ควรร่วมอย่าไปร่วม ผมยกตัวอย่างเช่นทหารเรือจะไปยึดเกาะ ทหารบกไม่ต้องมา มาทำไม ผมอาจจะโทรศัพท์ถึงทหารอากาศบอกช่วยมาโจมตีเกาะนี้หน่อย แล้วเดี๋ยวผมจะเอากำลังขึ้นไปบนเกาะนี้ยึดเกาะเสร็จปั๊บ ทหารบกค่อยมาหรือทหารบกเขาจะไปโจมตีที่หมายบนแผ่นดิน ทหารเรือไม่ต้องไป ไปทำไม เหมือนกับสมัย ๒๔๙๔ ทหารเรือยึดอำนาจ ผมว่าเกิดทหารบกแข็งข้อที่เชียงใหม่ว่าจะเอาเรือไปได้อย่างไร ไปไม่ได้ ฉะนั้นอะไรที่ควรร่วมก็ร่วมอะไรที่ไม่ควรร่วมก็ไม่ต้องร่วม แต่ปัญหาปัจจุบันคือไม่มีใครบอกว่าตรงไหนจะต้องร่วมตรงไหนไม่ต้องร่วม ไม่มี ถ้ามานโยบายมาจากไหน เอาละ พอพูดถึงเรื่องนี้ก็เดือดร้อนไปถึงกระทรวงกลาโหม ขออนุญาตด้วยความบริสุทธิ์ใจ คราวที่แล้วเชิญผมมาพูดเดือนกรกฎาคมสวัสดิภาพไม่ค่อยดีเลย แต่คราวนี้ต้นเดือนธันวาคมพอได้เดือดร้อนไปถึงกระทรวงกลาโหมว่าหน่วยงานไหนในกระทรวงกลาโหมที่มีหน้าที่รับผิดชอบกำหนดนโยบายด้านการส่งกำลังบำรุงท่านทราบไหม มีไหมครับ ท่านนพดลท่านทราบไหม หน่วยงานไหนก็ไม่ทราบ ไม่มี มีนโยบายรัฐมนตรีสั่งมาเรื่องนี้เรื่องนั้น แต่หน่วยที่จะไปกำกับดูแลติดตาม ผมก็ยังไม่ทราบว่าหน่วยงานไหนแน่ที่มี จะเป็น สนผ. กท. หรือเป็นอะไร ไม่แน่ใจ พอมาถึง บก. ทหารสูงสุด กบ.ทหารมีหน้าที่

กำกับดูแลอำนวยการ แต่เวลาฝึกซ้อม ก็ดูแลเฉพาะในส่วนของ กองบัญชาการทหารสูงสุด เหล่าทัพมีกรมส่งกำลังบำรุงทหารบก ทหารเรือ ทหารอากาศ ต่างคนต่างก็ดูแลตัวเองไป คำว่า ร่วม เกิดขึ้น ตรงไหน ไม่เกิดก็เพราะว่าไม่มีแนวคิดหรือไม่มีนโยบายที่จะให้ร่วมยัง ไม่มีการแบ่งระดับว่าตรงไหนจะต้องร่วมพูดกันอยู่เสมอว่ากระทรวง กลาโหมยุทธศาสตร์ บก. ยุทธการ เหล่าทัพยุทธวิธี แต่ในทางปฏิบัติ ต่างคนต่างอยู่ ต่างคนต่างทำ อ้างว่ายุทธโรปกรณ์ไม่เหมือนกัน ส่งกำลัง บำรุงร่วมกันไม่ได้ก็ผมถึงบอกว่าบางอย่างที่ควรร่วมก็ร่วมบางอย่างไม่ ควรร่วมก็ไม่ต้องร่วมแต่ขณะนี้ขาดตรงนี้กรอบแนวคิดที่จะบอกว่าเอาละ อันนี้เราไม่นะ อันนี้เราไม่ร่วม ผมยกตัวอย่างเมื่อปีที่แล้ว ทร. ขาดลูกปืนฝึก ลูกปืนเอ็ม ๑๖ ช้อแล้วไม่มาส่งไม่มีลูกปืนจะฝึก ก็แล้ว ทำไม่ยืม ทบ. ไม่ได้ ยืมอากาศโยธินเขาบ้างไม่ได้อาจจะยืมได้แต่ บังเอิญต่างคนต่างทำ แต่คนต่างชื่อพอของไม่มา ไม่ต้องฝึกไปเลยยิงปืน เป็นอย่างไรไม่รู้แรงสะท้อนเป็นอย่างไรไม่รู้ เพราะไม่มีลูกปืนจะยิง นี่คือปัญหาของการส่งกำลังบำรุงทำอะไรถึงจะมีคนที่กำหนดกรอบ แนวคิดที่เราจะร่วมกันตรงไหนและเราไม่ร่วมกันตรงไหน อย่าร่วมกัน หมด หรืออย่าต่างคนต่างทำแบบที่เป็นอยู่ทุกวันนี้ ฉะนั้นผมขอเรียกร้องว่าในระดับสูงถ้ามีการกำหนดกรอบแนวความคิดว่าจะให้ใครทำอะไรในระดับไหน แล้วลงมาถึง บก. ทหารสูงสุด บก. ทหารสูงสุดผม เห็นว่าสำคัญมากควรที่จะต้องกำหนดแนวคิดในการประสานการ ส่งกำลังบำรุงระหว่าง ๓ เหล่าทัพให้ได้ กองบัญชาการทหารสูงสุดจึง ให้สำคัญในด้านการส่งกำลังบำรุงระดับเหล่าทัพ เช่นกองทัพอากาศ

ด้วยทรัพยากรที่ผมมีอยู่แค่นี้ ถ้าผมถูกถาม ณ วินาทีนี้ ผมก็จะบอกอย่างนี้ กรมสื่อสารทหารเรือเป็นอย่างไร ณ วินาทีนี้ ผมก็จะบอกว่าเป็นอย่างนี้ ถ้าท่านเห็นพวกผมทำได้ต้องให้ผมทำต่อ ถ้าผมทำไม่ได้ท่านก็คงเอาผมไป แต่ผมคงไม่ถึงขั้นที่จะไปทำทนายว่าแท้จริงมาพรั่ง

นี่ไม่เป็นก็ได้เงินหายไป ๒๖,๐๐๐ บาท ผมก็ชวยนะครับ ฉะนั้นผมถึงบอกกับเด็กๆ รุ่นหลังเสมอว่าทหารต้องมีความกล้าตัวชีวิตของทหารทหารพูดเองได้หรือไม่ ถ้ากระทรวงเกษตรฯ รับงบประมาณ ๑๐ ล้านไปชุดคลอง ๓ คลอง งบประมาณ ๑๐ ล้านได้ไปแล้วคลอง ๓ คลองเสร็จ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ทหารนี่ซื้อลูกปืนไปทำไม ซื้อเรือ ซื้อเครื่องบินไปทำไม ไม่เห็นมีศึกสงครามอะไร ไม่คุ้มค่า ไม่มีความจำเป็นกับบอกเขาไปสิครับว่า ถ้าเข้าศึกเข้ามาไม่ได้แม้แต่ก้าวเดียว ผมจะแนบเต็มแล้วบอกเขาไปมีความกล้าแค่นี้ก็พอแล้วแล้วใครจะมาขึ้นนำจะมาสั่งจะมาทำอะไรเราก็ชี้แจงไปว่าขออนุญาตครับ ผมมีขีดจำกัดเท่านั้นนะครับ กิจหลักผมเป็นอย่างนี้ ขณะนี้กิจหลักผมมีความพร้อมอยู่แค่นี้ แล้วท่านจะว่าอย่างไรก็สุดแล้วแต่ แล้วคุณต้องการอะไร ผมต้องการงบประมาณไปฝึกทหาร ไปทำอะไรๆ ท่านก็ชี้แจงไป แต่ต้องอยู่ในกรอบของวินัยอย่างที่ว่านี้ ก็คือว่า เมื่อผู้บังคับบัญชาตกลงใจแล้ว ผมก็บอกว่าห้ามต่อล้อต่อเถียงห้ามเถียงกับนายเด็ดขาด ห้ามเถียงนาย นายสั่งต้องจบเลย แต่ต้องเปิดโอกาสให้เราชี้แจง ฉะนั้นถ้ามีความกล้าบนหลักการและเหตุผลโดยไม่ก้าวร้าวอยู่ในกรอบของวินัยทำไปเถอะแล้วถ้านายเขาไม่เห็น เขารับผิดชอบเอง ผมขอแค่นี้เป็นความเห็นส่วนตัวที่พูดไปทุกเวทีเลย แล้วก็ไม่ว่าที่จะพูดอย่างนี้ เพราะว่าประเพณีปฏิบัติอย่างนี้มาจนทุกวันนี้ อันนี้เป็นความเห็นส่วนตัวนะครับ ขอขอบคุณครับ

พลตรี ดร.พีระพงษ์ : คือพี่เขาจบเยอรมันนะครับ และผมก็จบมาเหมือนกันครับ เชิญพี่มนตรีครับ

พลตรี มนตรี : ขอเสริมนิดหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องที่ว่าต้องกล้าบนหลักการนะครับ มีอยู่ครั้งหนึ่งอย่างที่ผมเรียนให้ทราบแล้ว ผมอยู่กรมจเรมา ๑๔ ปี เมื่อ ๑๐ ปีที่แล้ว ผมได้ประเมินผลความร่วมมือของกองพลกองพลหนึ่งของประเทศไทยนั้นนะครับ ซึ่งเขาคุยนักหนาว่า

มีความพร้อมรบ แต่ผมได้เอาหลักการว่ากำลังพลแค่นี้ อาวุธใช้ได้เท่านี้ ผมประเมินออกมาแล้ว ผมนำเรียนกองทัพบกว่ากองพลนี้ไม่พร้อมรบ เท่านั้นเองครับ นี่ประเมินผลอย่างที่ว่า คือกล้านบนหลักการผู้บัญชาการ คนนั้นท่านเติบโตใหญ่มาเป็นตำแหน่งสูงสุดของกองทัพอยู่ท่านหนึ่งนะครับ ท่านจำกรรมนี้ไปจนท่านเกษียณ ไม่ทราบของท่านเกษียณไปแล้วท่าน เลิกจำหรือยังไม่ทราบ

พลตรี ดร.พีระพงษ์ : ก็ตามสัญญา นะครับ ผมบอกมาให้เหลือ อีกท่านหนึ่งอยากฟังไม่ทราบว่าผู้ร่วมกระทรวงอยู่บ้างไหมครับ มี หลายเรื่องนะครับ บอกว่าสภาพคล้ายกัน เพราะว่าเป็นปัญหาการ จัดการทรัพยากร ซึ่งวันนี้เราเป็นข้าราชการด้วยกัน ฝ่ายการเมืองเขา พยายามปรับระบบ อาจจะมีข้ออะไรต่างๆ ซึ่งอยู่ในเส้นทางอยากจะฟัง จากท่านมีไหมครับ

ผู้ร่วมสัมมนา : ขอแสดงความคิดเห็นนะคะ เมื่อสักครูบอก ว่ามีอาวุธเยอะ รถยังไม่ได้ใช้ยังไม่ได้รับ แต่ก็ไม่ต้องฝึกออกมาข้าง นอกที่มีบอกว่า มี แต่ว่ายังไม่ได้รับกับใคร และก็ไม่ได้ทดลองฝึกเลยก็ อาจจะใช้การไม่ได้ดี แต่ก็ไม่ต้องทดลองเอามาวิ่งเล่น คิดว่าสิ่งที่ทหาร ทำประชาชนทุกคนรู้ว่าอะไรเป็นอะไร ไม่ต้องทำอะไรมากมายคิดว่า คนไทยทุกคนรู้และก็ซาบซึ้งในสิ่งที่ทหารทำ แต่ส่วนที่ทำไม่ดีคิดว่า เหมือนกันทุกสังคมว่า อะไรที่ไม่ดีทุกๆ สังคมมีทั้งนั้นและก็แก้ไข เอาเองนะคะ คิดว่าที่เป็นอยู่แล้วอาจจะบอกว่าขาดประชาสัมพันธ์หรือ อะไร ไม่จริง ตัวดิฉันเองก็ตั้งแต่เล็กรู้แล้วว่าทหารทำอะไรบ้าง ทำอะไร ให้กับประเทศชาติบ้าง และก็ขอบพระคุณทหารที่ทำความดีๆ ไว้ต้องบอก ว่าซาบซึ้งในคุณค่าที่ทหารทำ ตัวดิฉันเองเป็นอาจารย์ทางด้านเศรษฐ ศาสตร์นะคะ และก็สนใจและชื่นชมทุกครั้งค่ะ

พลตรี ดร.พีระพงษ์ : พอดีเวลาช่วงเข้าหมดลง ผมสรุปนิดเดียว ก็คือว่าบรรยายภาคอย่างนี้เราอยากให้ เกิด เพราะมีความเข้าใจแล้วไม่

ต้องเป็นกังวลนะครับกรรมการการทหาร วุฒิสภา ภายใต้ ท่าน พลเอก อาทิตย์ กำลังเอก ท่านก็มีแนวนโยบายให้กับกรรมการอยู่ เสมอว่า เราต้องรู้ว่าสถานการณ์ภาพเราคืออะไร เราเป็นฝ่ายนิติบัญญัติ อย่างดีเราก็ได้จุดประกายความคิดของส่วนรวมแล้วความที่เป็นทหารเก่า แล้วก็สมาชิกที่นั่งอยู่ทั้งหมดส่วนมากจะเป็นรุ่นพี่ๆซึ่งผ่านร้อนผ่านหนาว มาทั้งหมดบอกว่า เรื่องความมั่นคงไม่ใช่เรื่องการโฆษณาประชาสัมพันธ์ การทำงานความมั่นคงบางครั้งต้องปิดทองหลังพระก็ต้องยอม แต่คน มีความเข้าใจผมถึงมั่นใจว่า อย่างที่ท่านอาจารย์จากรามคำแหงท่าน พุดก่องทัพบกก็ปฏิบัติภารกิจแล้วภาพส่วนรวมน่าจะมีภาพบวก ส่วนจะ กังวลว่าจะไม่เอาออกเอาอาวุธยุทธโปกรณ์ออกซ่อมวิ่งผมว่าทันสมัยแล้ว ถ้าท่านอาทิตย์ยังอยู่ ท่านคงการันตีได้นะครับ การพัฒนาประชาธิปไตย เป็นไปโดยลำดับขั้นนะครับ วันนี้เราจะได้รับการแลกที่มาจากการ เลือกลงแล้วครบเทอมแล้วนะครับ เพราะฉะนั้นผมพูดเลยไปทาง มุลนิธิก็หวังจะให้เกิดแบบนี้ว่า การพัฒนาประชาธิปไตยที่แท้จริงต้อง พัฒนาสถาบันที่เกี่ยวข้องและองค์กรที่เกี่ยวข้องในประเทศให้เดินไป สู่ทิศทางเดียวกัน ผมว่าวันนี้บรรลุวัตถุประสงค์กันทั้งหมดแล้วนะครับ ภาคเช้าก็ Happy กันแล้วขอเชิญไปรับประทานอาหารกลางวันและ กลับมาภาคบ่ายใหม่ะครับ

การสัมมนาภาคบ่าย

พลตรี ดร.พีระพงษ์ : คือภาคบ่ายจะมีคนที่เป็นล่ามช่วยแปลให้อยู่ข้างหลัง ท่านไม่ต้องกังวลจริงๆ ท่านเข้าใจอยู่แล้ว เพราะเขาพูดแปลได้เฉพาะภาษาอังกฤษนะครับ ภาษาเยอรมันก็ต้องเป็นผมแปลขอเริ่มโปรแกรมภาคบ่าย ซึ่งจะเป็นการเสนองานของดอกเตอร์ฟีเฟท แฮร์มัน ซึ่งเป็นมูลนิธิ FNS และที่ Mr.Kretsman ซึ่งจะเป็น Director ฝ่ายเยอรมันขององค์กรไทยเยอรมันนะครับ ทั้ง ๒ คนจะมาพูดให้เราฟังจริงๆ คือความร่วมมือระหว่าง ๒ องค์กรนี้มาร่วมกับสภาของเราทำให้กระทรวงกลาโหมเราคนที่จะมีโครงการเกษียณก่อนอายุราชการจะถูกเชิญไปฝึกงาน การฝึกงาน ๑ ปี จะได้ประกาศนียบัตรซึ่งประกาศนียบัตรนี้เป็นประกาศนียบัตร Inter มีคนถามว่าแล้วจะได้งานทำไหม ผมก็จะบอกว่า ถ้ามีใบจากสถาบันนี้ฝึกมา ๑ ปี ไม่ต้องไปหางานนะครับ มีคนจะมากว่าท่านตั้งแต่เดือนที่ ๖ - ๗ แล้วนะครับ เพราะฉะนั้นเชิญพบกับดอกเตอร์วิลเฟรด แฮร์มัน

ดอกเตอร์วิลเฟรด แฮร์มัน : (บรรยายเป็นภาษาอังกฤษ)

พลตรี ดร.พีระพงษ์ : ผมขออนุญาตนะครับ เพราะว่ามีควมเข้าใจผิดนี้กันว่าน้องเขาจะพูดแปลออกอากาศ แต่ปรากฏว่าเขาแปลจะไปเข้าหูฟังของคนที่มีหูฟังบางคน เพราะฉะนั้นผมรับหน้าที่สรุปความนะครับ ไม่สามารถแปลต่อเนื่องได้ สรุปความสำคัญ คือว่างานนี้เกิดเพราะว่าเรากรมการทหาร ได้รับความร่วมมือและไปดูงานกัน แล้วหนึ่งในที่ที่เราไปดูงานคือมีสถาบันที่เขาฝึกอบรมบุคลากรของเขาในระดับชาติ และเขาก็ให้กองทัพของเราไปเรียน ทางกรมการทหารก็คิดว่าสถาบันแบบนี้ น่าจะมีประโยชน์ กับกองทัพกับระบบกองหนุนเลยอยากจะได้บ้าง แฮร์มันก็มาคุยกับทาง TGI และก็คิดว่าจะทำที่เมืองไทยแล้วก็มีสถาบันอยู่แล้ว คือแค่ดึงความร่วมมือมาชนกัน ที่นี้เขาเล่าให้ฟังว่ากองทัพเยอรมันจะมีประโยชน์มากสำหรับกองหนุน ก็คือว่าที่เรา

คิดๆ เรื่องกองทุนเราคิดลึกมากนะครับ แต่ของเขานี้ครับ ง่าย ๆ กำลังคน ๔๙ เพอร์เซ็นต์ของเขาที่เป็นทหาร เป็นทหาร Time contact ผมแปลเป็นไทยอาจจะดูไม่สุภาพนะครับ เรียกว่าสัญญาจ้างทำงานแค่ ๒๐ ปี คือทุกคนจะอยู่ ๒ -๒๐ ปี ๔๙ เพอร์เซ็นต์ เป็นอย่างนั้นนะครับ ก็แปลว่าพวกนี้จะอยู่แค่ ร้อยเอกพันตรี แล้วจะหายไปเอง ๔๙ เพอร์เซ็นต์นะครับ หายไปอีก ๒๘ เพอร์เซ็นต์เป็นทหารเกณฑ์ ๒๒ เพอร์เซ็นต์เท่านั้นที่เป็นทหารประจำการทำงานจนเกษียณ ๑ เพอร์เซ็นต์เท่านั้นเองที่เป็นกองทุนที่เราพูดกันเมื่อเช้านี้ะครับ กองทุนของกองทัพนี้เขาใช้แค่ ๑ เพอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นสถาบันอื่นที่ว่า จะเป็นสถาบันที่จะมารองรับคน ๔๙ เพอร์เซ็นต์ที่ว่าทำไป ๒๐ ปีแล้ว จะออกไปนี่จะไปไหน แต่จริงๆ แล้วรายละเอียดมีเยอะกว่านี้มากนะครับ นอกจากเขาฝึกงานให้แล้วคนที่เป็กองทุนของเขาที่จะเป็นอย่างนี้จริงๆ จะรับเงินเบี้ยหวัด เรียกว่ารวยเลยนะครับ คือ ไปผ่านชีวิตมา ๒๐ ปี เป็นทหารถึงพันตรีแล้วออกไปทำนสามารถไปเริ่มต้นชีวิตใหม่ได้เลยครับ

ดอกเตอร์วิลฟรีด แฮร์มัน : (บรรยายเป็นภาษาอังกฤษ)

พลตรี ดร.พีระพงษ์ : เขาบอกว่าที่กองทัพเยอรมันก็ได้ทำ Project นี้ แล้วก็มีสภาอุตสาหกรรมของเขาร่วมกันแล้วก็ตั้งสถาบันของเรา โชคดีที่มี TGI ซึ่งคุณคัดมาเป็นประธานฝ่ายเยอรมันแล้ว TGI ก็เป็นความร่วมมือระดับกระทรวงอุตสาหกรรมไทยกับต่างประเทศตัวเขาเองเขาแนะนำว่าเขาเหมาะกับงานนี้มาก ก็คือเขาเป็นทหารกองทุน เพราะว่าเขา Early retire ของตัวเองตัดสินใจ Early retire ออกมาจากตำแหน่งผู้ช่วยทูตฝ่ายทหารของเยอรมัน ซึ่ง ๓ ปีที่แล้วก็เป็นผู้ช่วยทูตอยู่ แล้วก็มาทำความสัมพันธ์กับเราแล้วก็มาช่วยร่วมในกระบวนการก็เลยรักเมืองไทย อยากอยู่เมืองไทยต่อนะครับ

ดอกเตอร์วิลฟรีด แฮร์มัน : (บรรยายเป็นภาษาอังกฤษ)

พลตรี ดร.พีระพงษ์ : ก็ร่วมกัน ๓ สถาบันอย่างที่อยู่บนจออะ

ครับ แล้วก็ Out put ที่เขาต้องการฝึกงานออกมาแล้วเป็นแรงงานที่มีฝีมือและเป็นผู้ลงทุน SMEs คือหมายถึงผู้ลงทุนรายย่อยและอันดับกลางด้วยนะครับ แล้วก็ยังมีส่วนร่วมจากอุตสาหกรรมนะครับ

ดอกเตอร์วิลฟรีด แฮร์มัน : (บรรยายเป็นภาษาอังกฤษ)

พลตรี ดร.พีระพงษ์ : ระบบของเยอรมัน คือผู้ชำนาญการระบบของที่โน่นใช้การศึกษาเชิงทฤษฎีและเชิงการปฏิบัติเขาไม่รับแต่ใบน่ะครับ เวลาเราไปที่นั่นยังระดับปฏิบัติการถ้าใครเป็นไมเตอร์สตูกใหม่ครับ มาสเตอร์ฟรีส ก็คือหมายความว่าในระดับผู้เชี่ยวชาญ ผู้ชำนาญการเขาจะมี Certificate ของเขาแล้วคนพวกนี้จะผ่านการศึกษาเป็นระบบและศึกษาไม่ใช่เป็นการศึกษามิติเดียวนะครับ จะมีมิติอื่นๆ ด้วย ไม่ใช่ที่ท่านเป็นคนที่เป็น Engineer แล้วจะเชี่ยวชาญเฉพาะเรื่อง แต่เขามองมิติสังคมด้วย เดี่ยวจะอธิบายให้ละเอียดตอนนี้นะครับ

: (บรรยายเป็นภาษาอังกฤษ)

พลตรี ดร.พีระพงษ์ : ก่อนที่จะถึงคำถาม ผมคิดว่าการบรรยายเขามีภาษาอังกฤษอยู่แล้ว ท่านอยากจะถามอะไรก็ตามเขาได้นะครับ เช่น เรื่องของค่าลงทุน แต่เขาสรุปก็คือ ที่เขาเขียนมาสุดท้ายการประหยัดจากการลงทุนแค่ ๑๒ คน ประหยัดงบประมาณได้ ๕,๗๐๐,๐๐๐ บาท งบประมาณจากโครงการนำร่อง ๖๐ กว่าล้านบาท ค่าใช้จ่ายโดยประมาณโดยเฉพาะเงินเดือนถึง ๕ ล้านบาท แล้วก็ ๖๒ คน ถ้าคิดกันจริงๆ แล้วในระยะยาว คือเขา Retire ก่อนเกษียณประมาณ ๖๐ ล้านบาท แต่ว่าข้อสังเกต ก็คือเขานับที่อายุ ๔๐ ปี แล้วส่วนของความเป็นผู้ชำนาญการ ผมเรียนให้ท่านทราบแล้ว ก็คือว่าทั้งผู้บริหารและทั้งผู้เชี่ยวชาญเป็นอย่างเดียวไม่ได้น่ะครับ ของเราบางที่เก่งงานแต่ไม่เก่งคนตัวเองมีความสามารถสูงมากเลย แต่ว่าไม่เก่งคน คือถ่ายทอดก็ไม่ได้บริหารก็ไม่มี เป็น คืออยู่ในโลกคนเดียวและเก่งมากเลย อันนี้ไม่ได้ Master ของเยอรมัน คือคุณต้อง Expert คุณสามารถเก่งคน

คือคุณต้องเป็น trainer ให้ชาวบ้านเขาได้เป็นครูสอนเขาเป็น Coach ก็คือหมายความว่า คุณต้องเป็นผู้บริหารระดับหนึ่งในหน่วยงานอุตสาหกรรม ของคุณนั้นได้ถึงจะเรียกว่า Master เพราะฉะนั้นเขาจะสร้างทักษะตรงนี้ให้เรานะครับ แล้วเขาก็เลือกกลุ่มทหาร เพราะว่ามีวินัยมีเรื่องของเทคโนโลยีจากงานที่ทำอยู่แล้วก็สามารถหลีกเลี่ยงคนได้ แล้วอย่างน้อยก็เคยสอนคนมาคนเป็นทหารก็ต้องเคยฝึกอบรมพลทหารหรือสร้างความรู้ ให้แม้แต่ในหน่วยของตัวเองหรือไปอยู่กับชาวบ้านนะครับ ที่นี้การฝึกไม่ต้องการฝึกและขึ้นสต็อกขึ้นหิ้งยืนยันว่าการครั้งนี้ การฝึกงานให้ ฝึกตาม Demand คือทางนี้ TDI บอกว่าได้ไปคุยกับอุตสาหกรรมแล้ว อุตสาหกรรมต้องการอะไร จึงออกมา Design ว่าเราควรจะมีอะไร จะไม่เหมือนการสอนของเรา คือระบบเยอรมันเป็นอย่างนั้นจริงครับ แม้แต่ในมหาวิทยาลัยจะไปทำปริญญาเอก เขาก็ต้องมีเป้าหมายของเขาก่อนว่าเขาต้องการอะไร จึงจะมาเปิดว่าจะเรียนได้กี่คนไม่เหมือนอย่างบ้านเราทุกคนเสนออยากจะสอนอะไร ก็สอนฯ แล้วล้มตลาด ที่นั่นใช้ตลาดเป็นหลักก่อนใช้ Demand เป็นหลัก แล้วก็ขึ้นต่ำจะเป็น ปวส. หรือเทียบเท่าปริญญาตรี อันนี้จากที่เขาพูด ซึ่งในการตกลงกันขึ้นต้นแล้วก็ต้องเคยทำงานด้านเทคนิคมาแล้ว ๒ ปี เคยนำหน่วยระดับต่างๆ คำว่า “นำ” ไม่ใช่ว่าเป็นหน่วยระดับ คือมีทั้งนายทหารประทวนและนายทหารสัญญาบัตรได้นะครับ และต้องสมัครใจแล้วการฝึกท่านจะเห็นว่า ๑๒ เดือน เป็นการเตรียมตัวเสียเดือนหนึ่ง ๑๑ เดือนจะเป็นเรื่องของ On the job training ซึ่งจะไปฝึกที่โรงงานอุตสาหกรรมจริง ซึ่งอันนี้สไลด์ที่ ๑๖ ผมคิดว่าเป็นเรื่องเน้นที่ดี ก็คือว่าจะไปอยู่กับอุตสาหกรรมจริง อุตสาหกรรมเขาจะได้อะไรบ้าง นี้มีการทำงานเป็นอย่างไร เพื่อจะรับเข้าไป แล้วก็เป็นการเตรียมคนที่ไม่ทำด้วย On the job training ๓ วัน ทดสอบ รับรองและฝึกอบรมต่อไปด้วยนะครับ ที่นี้อีกเรื่องหนึ่งที่เขาพูดถึง ก็คือว่าการอบรมมีองค์

ประกอบอยู่ ๔ องค์ประกอบ อันที่ ๑๗ นั้นะครับ คือภาคปฏิบัติท่านจะสังเกตเห็นว่าพวกนี้จะเอาปฏิบัติขึ้นก่อนเลยแล้วทฤษฎีเป็นส่วนที่ ๒ เวลาเขียนยังสะท้อนเลย เพราะว่าเขาไม่ได้เรียนทฤษฎีแล้วรอรอยนะครับ เขาเอาปฏิบัติมาเพราะว่าองค์ความรู้มี ๒ ด้าน ด้านหนึ่งเกิดจากการปฏิบัติ ด้านหนึ่งเกิดจากทฤษฎีเขาเอาเรียนปฏิบัติก่อนแล้วเรียนทฤษฎี แล้วก็พื้นฐานเกี่ยวกับงบประมาณ พื้นฐานเกี่ยวกับการบริหารความต้องการเบื้องต้นอะไรต่างๆ เหล่านี้นะครับ แล้วก็เนื้อหาหลักสูตรอยู่ที่ ๑๘ ก็คือว่าเรียนเทคนิคแค่ ๔๐ เปอร์เซนต์ อีก ๖๐ เปอร์เซนต์ ก็จะเป็นเรื่องที่ไม่ใช่เก่งแต่งงานนะครับ ต้องเก่งคน ต้องเรียนการบริหาร เรียนเรื่อง Finance เรียนเรื่องธุรการ ศิลปะการสอน การทำ Book Reeping เจ้าของกิจการ การตลาด การบริหารทรัพยากรบุคคล การซ่อมบำรุง และก็เรื่อง เรื่องสุขภาพ เรื่องความปลอดภัยในการทำงาน เขาจะเน้นครบทุกด้านของเราลองคิดดูนะครับ ฟังหลักสูตรแล้วน่าสนใจและข้างนอกอาจจะใช้ประโยชน์จากพวกนี้ได้ เขามองไปถึงความ เชื่อมโยงก่อนจะทำโครงการ เพราะฉะนั้นก็จะเชื่อมโยงกันนะครับ แล้วเลือกการซ่อมบำรุงก่อนด้วย เนื่องจากตรงกับ BOI แล้วก็ค่อนข้างจะทำได้เลย แล้วก็โอกาสของผู้ประกอบการบรรมก็จะมีภาระงาน ตกลงการฝึกอบรมนี้มีค่าใช้จ่ายต่อหัว ๗๖๕,๐๐๐ บาท ในแรกๆ ทางมูลนิธิจะ Support ไปก่อน ๑๒ คนต่อรุ่น แต่หวังว่าเป็นข้อจำกัดที่ Note ไว้หน้า ๒๑ เขาก็มองไปไกล คือเขาทำโครงการเขาอยากให้เกิดความเชื่อมโยงไปด้วยแล้วไม่ใช่ทำโครงการ Pilot Project แล้วหายไปอยากให้มันต่อไปได้ก็คือว่าต้องมาคุยกันถึงว่า Payment Sharing คือคนไทยแปลสุขภาพ มากการแบ่งแยกความรับผิดชอบ แต่เป็นภาษาอังกฤษเขียนไว้ชัด Payment Sharing ก็คือค่าใช้จ่ายที่คุณจะแชร์ระหว่างกระทรวงกลาโหม และภาคอุตสาหกรรมจริงๆ แล้วมันคืออันนั้นใช่ไหมครับ เพราะเขาพูดว่าถ้ากระทรวงกลาโหมวิเคราะห์แล้วเห็นว่า โครงการมันให้ความประหยัด

เหลือเกินแค่ ๑๒ คน ยังตั้ง ๖๐ ล้านบาท ก็ควรจะร่วมลงทุนในบางระดับ ก็คือ อาจจะจ่ายค่าฝึกอบรมร่วมกับพวกอุตสาหกรรมที่ต้องการแรงงานเหล่านี้ไป ซึ่งอันนั้นเป็นเรื่องระยะยาวนะครับ แล้วก็สุดท้ายเป็นผลดี ผลเสียทั้งด้านการเมือง เศรษฐกิจและสังคมจะก่อให้เกิดแรงจูงใจอะไรต่างๆ ซึ่งชัดเจนอยู่แล้วนะครับเป็นภาษาอังกฤษ ผมคิดว่าการสรุปของผมสมบูรณ์แล้วคือมีภาษาไทยอยู่แล้วที่นี้อยากจะเปิด Floor ให้ท่านที่อยู่ข้างล่างถาม ผมเรียนไว้ก่อนว่าอันนี้เป็น Pilot Project ที่เขามาเสนอเราก่อนในที่ประชุม เผอิญว่าในที่ประชุมท่านก็เป็นนายทหารมาจากที่ต่างๆ แล้วมีบางส่วนต้องร่วมกับเราทุกส่วนต้องร่วมกับเราอยู่แล้ว แต่ว่าคุยกันจริงๆ ต้องคุยตั้งแต่ระดับกระทรวงผมเห็นท่านในสำนักงานโยบายและแผนอยู่แล้ว แล้วก็ส่วนของ บก. สูงสุด มีหลายหน่วยนะครับทั้ง ยก. ทั้งหน่วยฝึกแล้วก็ทางสรรพกำลังไซ้ใหม่ครับ ส่วนกองทัพบก กองทัพเรือก็จะมีครบทั้ง ก.ร. เมื่อเวลาทำโครงการเราไปก็ต้องคุยกันไปทุกหน่วยนะครับ ทางสภาคองรับเป็นเจ้าภาพกรรมาธิการทหารเป็นเจ้าภาพในการประสานต่อไป แล้วเรื่องนี้จะต้องทำให้เป็นจริง แต่ทางนี้ก็อยากให้เริ่มตั้งแต่มกราคมเป็นต้นไป ซึ่งผมเห็นว่าถ้าแบบนี้ต้องทำงานหนัก อาจจะต้องเรียนเชิญท่านมาใหม่เชิญทาง Floor เลยครับ มีคำถามอะไรเชิญถามครับ

คำถาม : เรื่องการพิจารณาคคุณสมบัติของคนที่เข้ารับการฝึกตามโครงการที่วางไว้ควรจะเป็นลักษณะเช่นไร

ตอบ (พลตรี ดร.พีระพงษ์) : ต้อง ๒๐ ปีขึ้นไปควรจะอายุ ๔๐ ปี และรับราชการ ๒๐ ปีขึ้นไป คือมีอายุราชการควรจะเป็น ๒๐ ปี ขึ้น รับราชการมา ๒๐ ปีขึ้นไป และอายุจริงควรจะเกิน ๔๐ ปี ก็พอดีทั้งนายทหารทั้งนายสิบ เขาก็บอกเขาต้องทำอย่างนี้ เพราะต้องนำมิติของการนำด้วยต้อง Leadership Experience ไม่อย่างนั้นแล้วก็จะเด็กเกินไป ไม่เคยนำแม้กระทั่งหมู่ไม่เคยนำ สมมุติในกรณี NCO จะเด็กเกินไปก็ได้ มีข้อพิจารณาว่ามี Coffee break แต่ผมเกรงว่า Break

แล้วทุกคนจะหายไป เราว่ากันต่อเลยไหมครับ แล้วค่อย Break กันทีหลัง
เชิญพินตรีครับ

พลตรี มนตรี : มีงานหนึ่งที่หน่วยบัญชาการงานสารองรับผิดชอบ
ซึ่งเป็นปัญหาหนึ่งอยู่ในขณะนี้ แล้วก็เป็นปัญหามานานแล้วคือ
สายงานสัสดีนะครับ สิ่งหนึ่งที่เราพยายามแก้ยู่ขณะนี้คือ พยายาม
เลือกคนที่มีคุณธรรมและจริยธรรมที่ตามประโยคนี้ด้วยเหตุผลที่ว่าใน
คุณสมบัติข้อหนึ่งของผู้ที่จะอบรมเป็นไมสเตอร์ ใน ๓ ข้อแรกไม่ว่าจะ
เป็นจบ ปวส. มีประสบการณ์การทำงาน ๒ ปี เป็นผู้นำหน่วย ๒ ปี อัน
นี้วัดผลได้ถูกไหมครับ มันเป็นรูปธรรม แต่สิ่งหนึ่งที่เป็นนามธรรมคือ
ต้องเป็นผู้มีคุณธรรม ผมอยากจะเรียนถามว่า Individual Equity ข้อ
หลังเขาวัดอย่างไร

พลตรี ดร.พีระพงษ์ มานะกิจ : ผมคิดว่าก่อนแฮร์มันจะตอบ
มีปัญหาเรื่องการตีความคำว่า Equity เราแปลเป็นไทย เราแปลว่าคุณ
ธรรม แต่ Equity มันอาจจะแปลว่ามีประวัติอันดีงามหรือมีอะไรสักอย่าง

มิสเตอร์แฮร์มัน : (พูดภาษาอังกฤษ)

มิสเตอร์เครวิส : (พูดภาษาอังกฤษ)

พลตรี ดร.พีระพงษ์ มานะกิจ : เมื่อสักครู่จริงๆ เราต้องเก็บไป
แล้วไปตั้งเกณฑ์ แต่ในทางวิชาการผมจะเรียนว่าสิ่งที่ป็นนามธรรมใน
เชิงการวิจัยหรือทางวิชาการมันวัดได้ เรื่องความรักสมมุติว่าผมเห็น
หญิงสาวนั่งอยู่โต๊ะแรก ผมจะวัดว่ารักหรือไม่รัก มันตีค่าสิ่งที่ป็นธรรม
ออกเป็นรูปธรรม เช่น การมอง สายตา ความเอื้ออาทร ไทรศัพทใหม่
เป็นห่วงใหม่มันตีมาเป็นรูปธรรมแล้วเราวัดได้ แต่อันหนึ่งก็คือ อันนี้
ผู้บังคับบัญชาต้องช่วยให้ค่าด้วย และเราต้องตั้งเกณฑ์ขึ้นไปยกตัวอย่าง
เฉยๆ นะครับ เชิญคำถามต่อท่านนายทหารจาก สนผ. กลาโหม

ผู้เข้าร่วมฟังการอภิปรายจาก (สนผ. กลาโหม) : โครงการนี้
เป็นโครงการที่ดีที่จะทำให้มีการเกี่ยยนก่อนกำหนด เป้าหมายซึ่งอาจ

จะลดยอดทหารประจำการลงได้ ผมมีคำถามว่าเมื่อได้รับการฝึกฝนไปแล้ว คืออาจจะฝึก ๑๒ เดือน หรือ ๑๑ เดือนตามที่บอก ความมั่นคงในการออกไปประกอบอาชีพ ประเด็นว่าบริษัทหรือโรงงานเขาจะรับหรือเปล่า เพราะว่าอายุ ๔๐ ปีแล้ว ต้องไปเป็นผู้บริหารเท่านั้นจะรับไม่ได้ไปเป็น Skill Labor เป็นผู้บริหารอายุ ๔๐ ปี มันก็เทียบเท่าระดับ ๗ ระดับ ๘ ระดับ ๙ คือในเยอรมันอาจจะทำได้ แต่ในประเทศไทย ผมขอความมั่นใจน้อยกว่า ถ้าได้ลาออกไปแล้วมีการฝึกแล้ว มีการฝึกแล้วการฝึกเพียงปีเดียวกับผู้ที่เขาอยู่ในอาชีพทำงานด้านนี้มาโดยตลอดทางโรงงานเขาจะรับเราหรือไม่

มิสเตอร์แฮร์มัน : โดยประสบการณ์แล้วหลังจากผ่านการฝึกอบรมกรณีฯ ประเทศเยอรมันนี้ไม่มีปัญหาเรื่องการหาตลาดแรงงาน แต่สำหรับประเทศไทยโครงการนี้เราได้ติดต่อกับทางภาคอุตสาหกรรมไว้ในขั้นต้นแล้ว คิดว่าปัญหาไม่ได้อยู่ที่ตลาดแรงงานเพราะจำนวนผู้รับการฝึกไม่มาก

พลตรี ดร.พีระพงษ์ มานะกิจ : ก็ชัดเจนนะครับ คำถามต่อไปครับ

พันเอก ณรงค์ รวดเร็ว (กรมการสรรพกำลังทหาร) : ขอเรียนถามเพื่อประโยชน์ของตนเองเสียก่อน ผมมีความสนใจในโครงการนี้อยู่แล้ว อยากจะเรียนถามว่าที่กำหนดอายุบุคคลที่จะเข้ารับการอบรมคือไม่น้อยกว่า ๔๐ ปี แต่ไม่ทราบได้ถึงขีดเท่าไร กระผมอายุ ๕๔ ปีครับขอเรียนถามตรงนี้ก่อน ก่อนที่จะถามต่อไป

มิสเตอร์เครชมาร์ : การกำหนดอายุและคุณสมบัติคงเป็นสิทธิของทางกระทรวงกลาโหมไทย ทางเราไม่มีเงื่อนไขใดๆ เพราะโดยปกติก็ทางการฝึกอบรมได้ทุกระดับความรู้และอายุอยู่แล้ว

พลตรี ดร.พีระพงษ์ มานะกิจ : ฟังฝรั่งก็จะเห็นว่ามีวิธีคิดดีมาก คือมองอย่างนี้ก็เข้าใจผู้บริหารเรา ท่านนายกรัฐมนตรียังจากฝรั่งเศสเห็น

เลยว่าท่านพยายามจะไปในทางที่ถูกต้อง คือทำให้คน Motivation แล้วก็พัฒนาตน มนุษย์ต้องอยู่กับความเสี่ยงคือต้องเดินไปข้างหน้า ชีวิตที่มั่นคงที่อยู่เรื่อยๆ เกิดเพราะว่ามีความมั่นคงในชีวิตในอาชีพมาก เกินไปเลยไม่ยอมเสี่ยง เพราะฉะนั้นใครที่คิดว่าอย่างนั้นกรุณารับ ราชการต่อไป

พลตรี ดร.พระพงษ์ มานะกิจ : ได้เวลาแล้ว อีกสัก ๒ คำถาม นะครับ มีไหมครับ

ผู้เข้าร่วมประชุม : คือโครงการเท่าที่ฟังดูมีคนสนใจค่อนข้าง มาก ที่นี้ว่าด้วยโครงการนำร่องเพียงแค่ ๑๒ คน ผมเข้าใจว่าน่าจะเกิด ปัญหาในการแย่งกันสมัคร ตรงนี้ไม่ทราบว่าจะ ถ้าเกิดมีคนสมัครเกิน แล้วทางองค์กรจะพิจารณาคัดเลือกคนอย่างไร

มิตเตอร์แอร์มัน : คงต้องให้ทางฝ่ายไทยตั้งเกณฑ์แต่สำหรับ เขาคงเป็นเรื่องความสมัครใจ ความสามารถ ประสบการณ์ที่ตรงกับ เรื่องที่จะสอน เช่นสายงานช่าง หรือสื่อสาร เป็นต้น

พลตรี ดร.พระพงษ์ มานะกิจ : คืออย่างนี้นะครับ มันเป็น Pilot Project ตอบแทนให้ได้ก็คือว่า เราดีใจมากที่ได้ยินคำถามแบบนี้ ที่นี้ขั้นตอนการคัดเลือกยังไม่เกินแน่ เพราะว่าเราต้องไปคุยหลักก่อน แล้วท่านที่อยู่ในนี้จะมีส่วนร่วมและให้ข้อเสนอ สิ่งที่ท่านเสนอเรา จะบันทึกไว้ แม้แต่คำถามว่าจะแปลงนามธรรมเป็นรูปธรรมอย่างไร เราต้องคิดและเราต้องเลือก อย่างไรก็ตามโควตาแรกมันต้อง ๑๒ คน เพราะว่าเราเป็น Finance และเป็นการเริ่มต้น เพราะผมไม่ทราบว่าถ้า เราเปิดบอกว่าเป็น ๒๔ กระทรวงออกอีกครั้งหนึ่งอาจจะไม่ได้ก็ได้ เพราะ ยังไม่เห็นผลสำเร็จ แต่มันเป็นสิ่งจำเป็นจริงๆ ถ้าต้องเลือก ๑๒ แล้ว มันน่าจะสำเร็จจริงๆ แล้วเขาก็ฉลาดเลือกเอาหน่อยๆ ไว่ก่อน เอาหน่อย และทำให้สำเร็จเพื่อว่าปีหน้ากระทรวงกลาโหมคิดว่าดีจะได้เริ่มต้นตัว เองได้บ้างในบางระดับ ที่นี้กระบวนการคัดเลือกก็ให้ไว้ระบบของเรา

The Alternative Future Program

Defense Budget Efficiency through

Quality Based Soldiers and Reservists

Wilfried A. Herrmann (FNF) & Walter Kretschmar (TGI)

Executive Summary

The “Alternative Future” program aims to implement and establish an occupational promotion service (Berufsförderungsdienst) for voluntarily retiring soldiers, analog to the German example, and is introducing the “Meister” vocational training to Thailand.

Objectives are to attract soldiers for early retirement after 20 years of service in the armed forces, to sustainably improve the financial efficiency of the national defense budget, to reintegrate these soldiers into the civil society smoothly, but keep them as reservists and to strengthen the Thai industrial sector by introducing a new management position, the “Meister”. This is creating a win-win situation for armed forces. The soldiers and the civil society: With the funds economized from reduction of staff, a potential to modernize equipment is created, which again will lead to a higher motivation of the troops. Further more, the early retirement program with its vocational training offers voluntarily outgoing soldiers a promising career outside the armed forces. It will not only help to ensure a smooth, socially acceptable reintegration into civil society of these soldiers; in fact, it will strengthen the industrial sector with new supply of highly skilled workforce and entrepreneurs, securing social stability and fostering national and personal prosperity.

The strategy of the program is to attract a significant part of the active soldiers to become reservists after 20 years in service. If soldiers opt for early retirement, they are trained to fill management, supervision or

entrepreneurial positions in the industrial sector. Thus they are integrated into the active industrial process and are still available to the armed forces as reservists.

Background

Countries of the Association of South East Asian Nations (ASEAN) entered the new millennium with national security and defense strategies of the 20th century. Outdated concepts, structures, material and especially over sized personnel burden their respective national defense budgets. This bears two major problems: First, high defense budgets obstruct valuable resources needed in other sectors such as education, health, and infrastructure. Second, the short comings of financial resources result in dependence on outdated material and within the armed forces to unmotivated or frustrated personnel. As armed forces in ASEAN countries today still remain an intrastate authority, they could become a potential threat to civil society in some of these (young) democracies.

Besides the monetary aspects, oversized armed forces tie up a huge number of manpower in their common soldiers, NCOs and officers. Especially the two last-mentioned groups are an untapped reservoir of potential specialists and executive staff that could advance their capabilities and use them profitable in other sectors of the society, outside the armed forces.

In order to develop a sustainable concept of security sector reform and a gradual cutback in armed forces personnel, one faces several problems:

Restructuring the national budget towards civil sectors has to lead to a decrease of material as well as manning level of the armed forces. However, at any rate social compatibility has to be a main concern to offer all people relevant a prospect and the chance to successful vocational integration. For this, soldiers should be offered the

opportunity of a civil education and training. Those newly created capabilities of specialists and executive staff could be integrated fruitfully into the developing economic sector and hence contribute to economic and social stabilization of the respective country and the region in a whole.

The Concept of the “Alternative Future Program”

In 2004, members of the Thai Senate Standing Committee on Military Affairs (SSCMA) participated in a study trip to Germany, organized by the Friedrich Naumann Foundation (FNF)¹, dealing with Security Sector Reform. As a result, the concept of the “Alternative Future” program was jointly developed: Inspired by the German example, it is a scheme to implement an occupational promotion service (Berufsförderungsdienst) for early retiring soldiers of the Royal Thai Armed Forces. Involved partners are the Thai Senate Standing Committee on Military Affairs, FNF and the Thai-German Institute (TGI)².

The program strives to give an incentive to active soldiers to resign with the prospect of a well-paid and secure civil employment. Therefore this program should facilitate retiring soldiers of middle and upper ranks to participate in a professional qualification that leads to a vocational

¹ The Friedrich Naumann Foundation is a non-profit organization founded in 1958 by the first president of the Federal Republic of Germany. The foundation is entirely funded by the German government and is committed to political dialogue and international cooperation. The main focus of the foundation is development of liberal and democratic thinking, promotion of human rights and ideas regarding free market economy but also with a strong commitment to activities in the area of security sector reform. The foundation maintains activities in 65 countries world wide and works with partners who include parliaments, senates, political parties, think tanks, research institutes, the media, business associations and civil society groups. FNF started its activities in Thailand in 1975.

² The Thai-German Institute (TGI) in Chonburi is a government owned but autonomous operating non-profit organization. Its mission is to improve the international competitiveness of Thai industry through the transfer of advanced manufacturing and process-control technology, supported by high-tech training, consultancy and other industrial services.

degree. According to the German example, the program aims to introduce the accredited vocational qualification of what is called a “Meister” in Germany, and which is probably best translated as master craftsman or technician. It is an advanced vocational degree, allowing the training of apprentices and is required to run a SME in the regarding field. This approach has the advantage that the, until now, unknown “Meister” qualification will be introduced to Thailand’s economic sector and expand the pool of qualified staff available to the middle and upper management.

By dint of the “Alternative Future” program, the personnel of the armed forces can be reduced and contemporaneously the relevant retired soldiers are offered with a socially accepted transition into civil society. By obtaining a leading position as “Meister”, the retired soldier can keep his social status, which is a very important facet of occupational change, not only but especially in Asian societies. A smooth transition from a military to a civil career further contributes to democratization of the armed forces and the further development of good governance in the security sector.

The implementation of the “Alternative Future” program is eased by the highly appreciated invitation of the Thai Senate Standing Committee on Military Affairs to FNF to conceptualize and implement a “Center for Security Sector Reform”. In close cooperation with our Thai partners, such a center can lay the conceptual and personal foundations to develop the idea of an occupational promotion service as a regional concept. After a successful pilot scheme, the program will be expanded nationwide with three to four vocational training centers. In the future, the consequent next step will be to advance this security sector reform project with additional centers throughout the Southeast Asian region.

The “Meister” – the German Master Craftsman Diploma

Even only little known outside of Germany, the “Meister” is an international accredited trademark. Successful graduation from a “Meister”-school enables to self-dependent management of a business, factory, or department in such, and permits to train apprentices. Precondition in Germany is a completed vocational training program followed by at least three years of work experience in the respective field.

Start-up businesses managed by “Meisters” have shown a significantly higher rate of survival than start-ups in all other industrial sectors in Germany. Small and medium enterprises form the backbone of the German economy and mostly employ or are run by “Meisters”. They are producing a major part of the countries’ GDP, are highly inventive and supply key exporters such as engineering- and automobile industries.

The training to become a “Meister” requires a high degree of discipline, which is a soldier’s main attribute, as it is time- and work intensive. Qualified persons are eager to learn, show willingness to perform and determination. In thorough training, one not only becomes an expert in his special field, but also acquires in-depth knowledge of operation- and human resources management, business administration, occupational pedagogic and learns to act in a self-conscientious and customer-oriented manner. Students become skilled at relevant business procedures, how to acquire orders and accept bids, how to calculate and efficiently convert an order.

Hence, a “Meister” is not only a master of his trade, but also entrepreneur, (factory) manager and training supervisor in one person.

	Trainers for apprentices	Expert in a Technical field.	Runs an own Company (entrepreneur)	Supervisor	Leader
SME	X	X	X	X	X
Big international Company	X	X	X	X	X
	Meister	Expert	Meister SME XYZ Co.,Ltd.	Meister	Meisters
	Apprentices				

fig. 1: A “Meister” is a manager and an expert

The “Meister” certificate rewards all efforts: It offers a chance for professional advancement and to take on managerial responsibility – as valuable associate in an established company or in one’s own company. It opens doors to new careers not only in craft, but also in industry, trade and public service.

“Meister”-Training within the “Alternative Future” Program

The “Alternative Future” program aims to train groups of qualified candidates of the Royal Thai Armed Forces according to the dual vocational education system.

A candidate has to meet certain prerequisites to take part in the “Meister” training. Minimum level of education is “Por Wor Sor” or comparable. Additional, an applicant should have two years of practical

experience in a technical field and a minimum of two years leadership practice. Further more, the candidates' individual integrity is mandatory.

Each group should consist of about 12 people, who are trained in a certain technical field of specialty, e.g.: maintenance, automotive, mechanics (of agro cultural machines), occupational health, safety and environment, different fields of automation and mechatronics. The technical training demands approximately 40% of the students' curriculum.

The remaining 60% of the curricula impart managerial knowledge, such as management, finances, administration, pedagogy, accounting, general business administration, marketing, human resources management, maintenance and energy management, as well as occupational health, safety and environment.

The training is sectional in four modules:

- Part I: Practical technology training
- Part II: Theoretical technology training
- Part III: Finance, administration and basic needs
- Part IV: Didactics, pedagogic, "train the trainer"

All for parts have to be successfully completed in order to become a qualified "Meister".

The course is designed to take one year of full time training. Due to the above-mentioned prerequisites of the candidates, it can be kept this slim and efficient. During the first month of their training, participants go through a preparation course, followed by eleven months for the training modules. The training is based on the dual vocational education system, so three days per month are reserved for on the job training in participating partner industries. During the last weeks of the training year the final examination and certification takes place.

The training will be hold in facilities of the Thai-German Institute in Chonburi and at participating partners of the industry sector.

Financial Benefits of the Program

The structure of the “Alternative Future” program is creating a win - win situation for all participating bodies, politically as well as socio-economically. Let's have a look at the latter. The simplified graph below illustrates a characteristic military career of a male officer from a financial point of view:

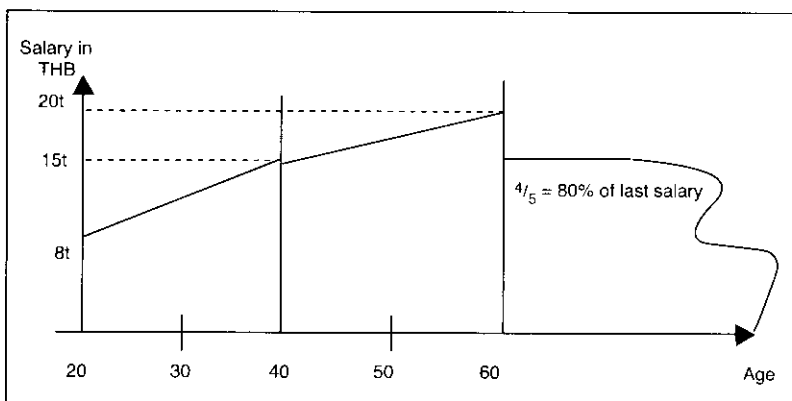

fig. 2: Typical military career financial development for a male officer

When starting his military career with age 20, we suppose a soldiers' monthly salary is 8,000 Baht. This is progressing steadily and has almost doubled by the age of 40. Until his retirement another 20 years later, earnings are still rising, but with less momentum, reaching 20,000 Baht. In our example, his pension claim of 80% of his last salary would then be 16,000 Baht, payable by the Royal Thai Armed Forces pension fund.

The next illustration shows the financial development of a male soldier who is eligible to participate in the “Alternative Future” program. So, after 20 years of service, he opts for early retirement. At this stage, his salary is 15,000 Baht a month. Early retirement regulation sets his pension claim to 40% of the last pay, which then would be 6,000 Baht. During the next year, he takes part in the “Meister”-training, where he

is receiving a monthly financial assistance (“Early Retirement Bonus”), paid by the armed forces, in the amount of his last salary (17,500 Baht). After successful completion of the program, he can find a job in the industry market.

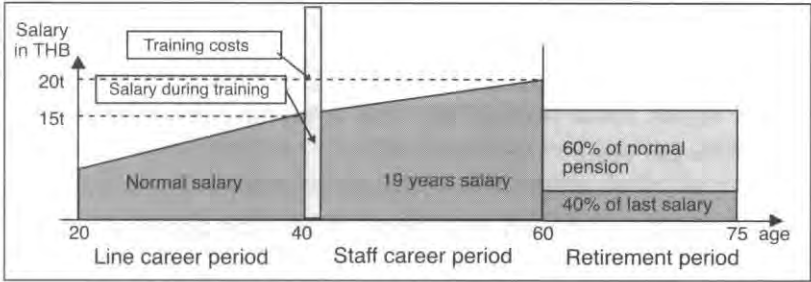

fig. 3: “Alternative Future” financial development for a male officer. Orange stands for expenditures by the Royal Thai Armed Forces, green for the cost savings per soldier and yellow marks the “Alternative Future” program education period.

The individual, as the example shows, will in all likelihood not be financially disadvantaged from early retirement. The Royal Thai Armed Forces however can save dramatically, as demonstrated here: To simplify matters we assume that our soldier from the example above will decease at the age of 75. To further simplify, we define the average income during the last 20 years of his military service at 17,500 Baht.

Costs for normal soldier career:

20 years of service with a monthly pay of 17,500 Baht result in costs of 4.20 million Baht.

15 years of pension payments 16,000 Baht monthly result in costs of 2.88 million Baht.

Accumulated costs: 7.08 million Baht.

Costs of "Alternative Future Program":

Continued pay during the "Meister"-training (meant as an "Early-Retirement Bonus") 17,500 Baht monthly for one year = 210,000 Baht.
15 years of pension payments 6,000 Baht monthly result in costs of 1.08 million Baht

Accumulated costs: 1.29 million Baht.

Actual savings for one participating soldier: 5.79 Mil. Baht in 35 years (which equals about 147,000 US\$ total or rounded about 4,200 US\$ per soldier per year).

This allowedly simplified calculation shows the potential of the program. One class of 12 people can already help to reduce the cost for human resources at 69.84 million Baht (in 25 years)

Potential for Development and Conceptual Outlook

The question of democratization of armed forces and the sociopolitical compatible reduction of their personnel, as the "Alternative Future" program intends to answer, are relevant to almost all of Thailand's neighboring countries. Thus this project should be considered as a pilot scheme within the Kingdom of Thailand, which is able to serve as a leading concept to a regional approach (maybe a solution) in the field of Security Sector Reform. On the basis of FNF's position in various ASEAN countries the concept in a whole can be communicated and placed multilaterally. Besides the primary goal of Security Sector Reform this also could trigger further synergies in regional cooperation. Examples are cross-national educating- and training measures, both between training centers and participating partners of the private economic sector. Consequently, actions in Security Sector Reform could be incorporated into the general concept of regional dialogue and integration and foster the cooperation of governments, armed forces and the economy.

Political, Economical and Social Impacts

The “Alternative Future” Program will contribute to the reduction of the personnel of armed forces but on the other hand improve their efficiency remarkably. This is mainly achieved by a decrease of personnel costs of the Royal Thai Armed Forces of about 65 – 70% for each eligible soldier. These impacts on the national defense budget, on the other hand, are very positive as well. The ratio between active personnel and equipment can be improved; lower costs for personnel provide a basis for selective defense spending, and e.g. investments in technical modernization or further education and training. While the industry benefits from an educated and highly skilled workforce, reservists are still at the disposal of the armed forces in times of need. Those soldiers who choose early retirement are smoothly reintegrated into society, holding attractive positions. Even a labor export to well-paying countries like Saudi Arabia, Kuwait, Abu Dhabi etc. is imaginable. Additionally, the early retiring soldier trained as a “Meister” can serve as the backbone of a highly skilled and efficient reservist system. The reservists - as shown in many countries- are a necessary part of the actual troop design especially for international military operations other than war (MOOTW). Overall, this improved situation will lead to a higher motivation for active, reservist and retiring soldiers.

ความมั่นคงของชาติ : ปัญหาที่ท้าทายในอนาคต

พลเอก ดร.ศิริ ทิวะพันธุ์

สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดพิษณุโลก

รองประธานคณะกรรมการธิการการทหาร วุฒิสภา

ก่อนที่จะสงครามเย็นจะยุติลง ความมั่นคงของชาติทุกด้านได้
ฝากไว้กับความมั่นคงทางการทหาร ดูเหมือนว่าความมั่นคงทางการ
ทหารจะมีผลเบ็ดเสร็จที่สามารถบันดาลให้เกิดความมั่นคง ทั้งด้าน
การเมือง เศรษฐกิจ สังคม วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม
เพราะจะตัดสินด้วยผลแห่งการสู้รบว่า “แพ้” หรือ “ชนะ” หากชนะ
ทางการทหาร ทุกอย่างก็มั่นคงด้วยโดยอัตโนมัติ เมื่อสงครามเย็นยุติลง
ปัญหาความมั่นคงที่มีผลกระทบต่อชาติกำลังมีความหลากหลาย และ
ทวีความยากลำบากในการแก้ปัญหามากขึ้น เพราะแต่ละปัญหาต่างก็
มีปัจจัยแห่งปัญหาที่แตกต่างกัน ปัญหาความมั่นคงด้านการเมือง
เศรษฐกิจ สังคม การทหาร วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม
ได้ปรับระดับความสำคัญขึ้นทดเทียมกัน และต่างสามารถกำหนดเป็น
ปัจจัยความมั่นคงได้ หากสถานการณ์ต่าง ๆ เปลี่ยนแปลงตามกระแส
โลกาภิวัตน์ และการเปลี่ยนแปลงนั้นมีผลกระทบต่อความมั่นคงของ
ชาติโดยภาพรวม นักการเมืองผู้บริหารประเทศ และพี่น้องประชาชน
คนไทยจะต้องทำความเข้าใจเรื่องนี้อย่างจริงจัง แก้ปัญหาต่าง ๆ ให้
ตรงจุด อย่าแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ต้องแก้ปัญหาด้วยวิสัยทัศน์ที่ยาวไกล
ใช้ยุทธศาสตร์กระบวนการที่เหมาะสม และให้เกิดความมั่นคงแบบยัง
ยืน กำหนดผลประโยชน์ไว้โดยแน่ชัด จะเปลี่ยนรัฐบาลก็รัฐบาล ก็

ต้องดำรงความมุ่งหมายเพื่อรักษาผลประโยชน์ของชาติไว้ด้วยความเสียสละ ความสามัคคี มีอุดมการณ์และเจตนารมณ์ที่แน่วแน่ไม่เปลี่ยนแปลงรัฐบาลก็ต้องเปลี่ยนผลประโยชน์และยุทธศาสตร์ความมั่นคงของชาติ ภายหลังจากสงครามเย็นยุติลงประเทศไทยเองก็ประสบปัญหาความมั่นคงในหลาย ๆ ด้าน เช่น

การเมือง

ความขัดแย้งทางการเมืองระหว่างประเทศมีจุดนำวิกฤตหลายจุด อาทิความสัมพันธ์ระหว่างประเทศไทย-พม่าและไทย-มาเลเซีย กรณีความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านอื่น ๆ ดูจะดีขึ้น แต่ความขัดแย้งระหว่างไทย-พม่า ไทย-มาเลเซีย ยังคงส่งผลต่อความมั่นคงด้านต่าง ๆ ของประเทศไทย

การรวมตัวของประเทศต่าง ๆ ในประชาคมอาเซียน หรือในเอเชีย ไม่แน่นอนเพียงพอให้เกิดปัญหาด้านความมั่นคง รวมทั้งการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และการทหาร

การเมืองในประเทศ ผ่านยุคสมัยที่รัฐบาลขาดเสถียรภาพ ทำให้ไม่สามารถบริหารประเทศให้เกิดความมั่นคงได้ แม้รัฐบาลนี้จะมีเสียงสนับสนุนมาก แต่กระแสคัดค้านจากฝ่ายค้าน บางครั้งก็สร้างผลกระทบต่อความมั่นคงได้เช่นกัน

การเลือกตั้งเข้าสู่ระบบการเมืองระดับชาติ ระดับท้องถิ่น ยังมีการทุจริตมากทำให้เกิดวิกฤตศรัทธาในหมู่ประชาชน นักการเมืองมักใช้เล่ห์เพทุบายเพื่อเอาชนะการเลือกตั้งโดยไม่คำนึงถึงศักดิ์ศรี และสิทธิมนุษยชนของประชาชน จนได้รับการขนานนามวงจรการเมืองว่าเป็นวงจรอุบาทว์

เศรษฐกิจ

ปัญหาเรื่องความยากจนของประชาชนเป็นปัญหาที่สำคัญที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพราะปัญหาความยากจนได้ตกลึกจากปัญหาต่าง ๆ ด้านเศรษฐกิจ เช่นปัญหานี้สินสาธารณะ ซึ่งรัฐบาลต้องแบกภาระจนไม่สามารถมีงบประมาณพัฒนาประเทศไทย นีสินของประเทศที่ไทยต้องชำระจำนวนนับแสนล้านต่อปี เป็นภาระที่แสนหนักของรัฐบาลและประชาชน ปัญหาการส่งออกที่ลดต่ำลงทำให้รายได้ของรัฐบาลลดน้อยลง ปัญหาการพัฒนาด้านอุตสาหกรรมที่พึ่งพาเงินทุนและวัตถุดิบจากต่างประเทศไม่ก่อให้เกิดรายได้แก่ประชาชน

ปัญหาการชะงักงัน ในการดำเนินการตามโครงการใหญ่ ๆ ของรัฐบาล มักมีปัญหาคัดค้านจากนักวิชาการ นักการเมืองฝ่ายค้าน ประชาชน เกิดขึ้นเสมอ บางครั้งก็มีขบวนการต่อต้านจนไม่สามารถดำเนินการอย่างราบรื่นได้ทำให้โครงการพัฒนาไม่ได้ดำเนินการขั้นตอนเมื่อเราเข้าไปสู่เวทีการแข่งขันกับต่างประเทศ เราก็ไม่สามารถแข่งขันอย่างมีประสิทธิภาพได้

ในช่วงเริ่มต้นของรัฐบาลทักษิณ-๒ ปรากฏว่าต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจของชาติ ที่สำคัญได้แก่ ราคาน้ำมันสูงขึ้น เหตุการณ์รุนแรงในภาคใต้ สถานการณ์รุนแรงจากการวางระเบิดในต่างชาติดีมีผลกระทบต่อทั่วโลก สถานการณ์โรคหวัดนก สถานการณ์สีนามิ ฯลฯ นอกเหนือจากจะมีผลกระทบต่อการลงทุนจากต่างประเทศ ยังมีผลต่ออุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของประเทศซึ่งนำรายได้หลักมาสู่ประเทศอย่างมหาศาล

การพยากรณ์อนาคตเศรษฐกิจโลกในค่ายสหรัฐ, ยุโรป, จีน, ญี่ปุ่น, เกาหลี ฯลฯ เป็นไปในลักษณะไม่มั่นคง มีผลกระทบต่อภาวะเศรษฐกิจของประเทศโดยภาพรวม

สังคม

ปัญหาทางด้านสังคมทวีความรุนแรงมากขึ้นในหลายรูปแบบ เช่น

๑. ด้านการศึกษา แม้จะใช้งบประมาณจำนวนมากเป็นอันดับหนึ่งของกระทรวงต่าง ๆ แต่การศึกษาของไทยคงมีระดับเพียง ๔๔ จาก ๔๗ ประเทศ การที่เราจัดการศึกษาแบบครูเป็นศูนย์กลาง ก่อให้เกิดความอ่อนแอแก่นักเรียนในการคิดสร้างสรรค์ ความล้มเหลวในการศึกษาก่อให้เกิดความอ่อนแอแก่คนไทยในภาพรวม ความขัดแย้งเรื่องการถ่ายทอดเพื่อกระจายการศึกษา ทวีความรุนแรงมากขึ้น

๒. ความขัดแย้งในระดับรุนแรง ที่เกิดขึ้นระหว่างนักการเมืองด้วยกันระหว่างประชาชนด้วยกัน และระหว่างนักการเมือง ประชาชน นักวิชาการ จนถึงระดับที่ทำให้โครงการสำคัญในการพัฒนาประเทศหยุดชะงัก ต้องใช้เวลานานในการแก้ปัญหา บางโครงการก็ล้มสมัยจนไม่สามารถก้าวทันประเทศเพื่อนบ้านได้

๓. ปัญหาแรงงานผิดกฎหมาย จากประเทศต่าง ๆ เช่น พม่า จีน อินเดีย ปากีสถาน เขมร ลาว มีจำนวนถึง ๒ ล้านคน โดยเฉพาะพม่าคาดว่ามีถึง ๑ ล้านคน กระจายทั่วทุกจังหวัดของประเทศ แม้รัฐบาลจะประกาศให้ลงทะเบียนแต่ก็มีจำนวนไม่ถึงครึ่งที่ลงทะเบียน ที่เลวร้ายกว่านั้นก็คือ ผู้เป็นเจ้าของโรงงานเองก็ปิดบังจำนวนที่แท้จริง

๔. ปัญหาผู้อพยพหลบหนีภัยสงคราม ตามแนวชายแดนซึ่งจัดควบคุมไว้ตามศูนย์ต่าง ๆ ตั้งแต่จังหวัดแม่ฮ่องสอน ตาก กาญจนบุรี ราชบุรี มีจำนวนถึงเกือบแสนคนซึ่งมีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม สาธารณสุข การดูแลควบคุมการก่อปัญหาทางสังคม ซึ่งส่งผลต่อการขัดแย้งกับพม่า หากดำเนินการส่งกลับไม่ได้ จะเป็นกลุ่มชนที่สร้างความยุ่งยากด้านความมั่นคง

๕. ปัญหายาเสพติด ขณะนี้รุนแรงมากขึ้น คาดว่ามีผู้ที่เกี่ยวข้องกับขบวนการถึง ๓ ล้านคนเศษ และมีผู้ติดยาถึง ๑ ล้านคนเศษ แม้ว่ารัฐบาลจะใช้มาตรการรุนแรงและจริงจัง การดำเนินการด้านนี้ก็ยังไม่ยุติ แต่กลับแพร่ขยายมากขึ้น เด็กนักเรียนมหาวิทยาลัยมี ยอดติดยาเสพติดถึง ๖ แสนคน ซึ่งเป็นตัวเลขที่น่ากลัวมาก

๖. โรคเอดส์ ซึ่งสืบเนื่องมาจากความสำส่อนทางเพศ วัฒนธรรมทางเพศ ของไทยได้เปลี่ยนแปลงไป จนไม่สามารถหยุดยั้ง ได้เป็นภัยที่น่ากลัวที่ทำให้คนไทยขาดศักยภาพและคุณธรรมอ่อนแอ ส่งผลต่อคุณภาพของคนในการแข่งขันกับต่างประเทศ ซึ่งขณะนี้ มีผู้ติดเชื้อเอดส์อยู่ราว ๒ ล้านคน

๗. ปัญหาความปลอดภัย ความปลอดภัยในทรัพย์สินและตัวบุคคลมีแนวโน้มสูงขึ้นแม้แต่คดีอุกฉกรรจ์ที่กระทำต่อคนต่างชาติ ที่มาทำงานในประเทศ หรือเป็นนักท่องเที่ยว ทำให้ชื่อเสียงด้านนี้ของชาติเสียหาย มีผลต่อการจัดอันดับประเทศน่าลงทุน ปัญหาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินในประเทศ ก็ก่อให้เกิดความไม่เชื่อมั่น และไม่ไว้วางใจ ทำให้สังคมไทยไม่น่าอยู่

๘. ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ อาชญากรรมข้ามชาติ สามารถเกิดขึ้นในรูปแบบต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการนำเครื่องบินชนตึก ขับริบรบทุกระเบิดชน ก่อวินาศกรรมในรูปแบบต่าง ๆ แม้แต่สงครามเชื้อโรค ปัจจุบันมีแนวโน้มสูงขึ้นและจะมีผลกระทบต่อความมั่นคงระหว่างประเทศมากขึ้น

๙. ปัญหาการครอบครองอาวุธขนาดเล็ก ความล้มเหลว ในการตรวจสอบการค้ำครองอาวุธขนาดเล็ก ซึ่งอาจจะแสวงหาจากการซื้อขายหรือการสนับสนุนจากองค์กรร้ายต่าง ๆ ทำให้ผู้ก่อการร้ายสามารถคุกคามความมั่นคงของประเทศไทยได้ เช่น เหตุการณ์ที่ จังหวัดราชบุรี เหตุการณ์ที่ภาคใต้ เหตุการณ์ในภาคเหนือ เป็นต้น

๑๐. ปัญหาความมั่นคงของมนุษย์ การที่คนไทยขาดความรู้ คู่คุณธรรม ทำให้เรามีคนที่มีความสามารถจริง ๆ น้อย และยิ่งคนเหล่านี้ ขาดความสำนึก ความสามัคคี ความเสียสละ ความรักชาติ ค่าของความเป็นมนุษย์ก็ยิ่งน้อยลงไม่สามารถแข่งขันกับชาติอื่น ๆ ที่ได้รับการปลูกฝังอย่างดีได้ ปัญหาเรื่องความมั่นคงของคนไทยเป็นปัญหาที่สำคัญยิ่ง เพราะทุกอย่างอยู่ที่คน ถ้าคนดีมีความสามารถรักชาติบ้านเมือง ความมั่นคงของชาติก็ยั่งยืน

๑๑. ปัญหาคอร์รัปชัน นอกจากจะเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศแล้วก่อผลกระทบด้านความมั่นคง ด้านศรัทธาและความเชื่อมั่นจากต่างประเทศ ปัจจุบันรัฐบาลยังไม่สามารถแก้ปัญหาเรื่องคอร์รัปชันได้อย่างมีประสิทธิภาพ แม้จะมีองค์กรอิสระ เช่น ปปช., สตง., ปปง. ก็ยังไม่สามารถบรรลุเป้าหมายได้ ตราบใดประชาชนยังขาดจิตสำนึกและจิตวิญญาณในเรื่องนี้

๑๒. ปัญหาความมั่นคงด้านข่าวสาร

จะเห็นได้ชัดว่าในยุคหลังสงครามเย็น เทคโนโลยีด้านการสื่อสาร เข้ามามีส่วนสำคัญต่อความมั่นคงมากขึ้น ตัวอย่างเช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ มีผลต่อการสร้างและการพัฒนา รวมถึงอำนาจในการทำสงครามของรัฐด้วย

ผลของเทคโนโลยีในปัจจุบัน ทำให้รัฐแทบจะไม่สามารถควบคุมการไหลของข่าวสารได้เลยสภาพเช่นนี้ส่งผลให้พรมแดนตามกฎหมายระหว่างประเทศ ซึ่งถือเป็นเส้นแบ่งอำนาจอธิปไตย แห่งรัฐนั้น ไม่มีความหมายในทางข่าวสาร

สงครามข่าวสาร เป็นสงครามที่ยิ่งใหญ่ระหว่างสองฝ่าย ฝ่ายใดครองอำนาจด้วยข่าวสาร ฝ่ายนั้นย่อมได้เปรียบ ได้มีการนำเทคโนโลยีด้านการสื่อสาร มาใช้ ในสงครามก่อการร้ายมากขึ้น

อาทิเช่น การจุดระเบิดโดยใช้โทรศัพท์มือถือ เป็นต้น

การควบคุมด้านข่าวสารทุกระบบ จึงมีบทบาทสำคัญในการธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงของชาติ

๑๓. ปัญหาด้านความคิดเรื่องเอกราช ชาตินิยม และการต่อต้านตะวันตก

ความรู้สึกรักจากเรื่อง “ชาตินิยมทางเศรษฐกิจ” ย่อมมีผลนำไปสู่การเกิดของความรู้สึกในแบบ “ชาตินิยมทางการเมือง” ในอนาคตได้ง่าย หากเกิดความคิดเช่นนี้สะสมมากขึ้น ในการศึกษาที่จะเกิดความขัดแย้งและความรุนแรงของสังคม เป็นสิ่งที่อาจเกิดขึ้นได้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง จะเกิดเป็นความขัดแย้งระหว่างรัฐบาลกับกลุ่มชนที่มีความรู้สึกเช่นนั้น ดังนั้นปัญหาความมั่นคงและความขัดแย้งในสังคมไทยในอนาคตจึงต้องพิจารณาถึงความคิด และความรู้สึกเรื่องชาตินิยม และการต่อต้านตะวันตกด้วย

ด้านการทหาร

นับตั้งแต่สงครามเย็นยุติลง ความมั่นคงทางการทหารได้ลดน้อยลงด้วย เพราะสาเหตุดังต่อไปนี้

๑. นักการเมืองและประชาชนไม่เห็นความสำคัญของทหารต่างคิดว่าเมื่อเสร็จสิ้นสงครามก็ไม่จำเป็นต้องใช้กำลังทหารอีกต่อไป โดยลืมนึกไปว่าทหารนั้นได้รับมอบภาระหน้าที่เกินกว่าการสงครามสามารถดำเนินการด้านต่าง ๆ ที่มีใช้สงคราม เช่น การรักษาสันติภาพของโลก การดำเนินการทูตทางทหารการช่วยเหลือประชาชนในรูปแบบต่าง ๆ การพัฒนาประเทศ เป็นต้น เพราะงานเหล่านี้ล้วนแต่เป็นงานเสริมความมั่นคงทั้งสิ้น เมื่อทหารเสนองบประมาณพัฒนากองทัพ หรือ สวัสดิการกองทัพ มักจะไม่ได้รับความเป็นธรรมเท่าที่ควร

โดยหลักการแล้วทุกชาติทุกภาษาจะต้องทะนุบำรุงการทหารไว้ให้เข้มแข็ง เพื่อศักดิ์ศรีของประเทศและถือเป็นอำนาจต่อรองที่สำคัญ

๒. ศักยภาพของทหารอ่อนแอลงเพราะขาดงบประมาณและการสนับสนุนจากนักการเมืองและประชาชนขาดความเข้าใจซึ่งกันและกัน ทหารซึ่งต้องอุทิศชีวิตเพื่อชาติบ้านเมือง มีขวัญและกำลังใจลดลง ส่งผลต่อประสิทธิภาพทางการทหารที่ลดลงด้วย เมื่อต้องเผชิญกับสถานการณ์ที่รุนแรงหรือภัยคุกคามความมั่นคงของชาติก็อาจทำให้ขาดศักยภาพได้

๓. การอ่อนด้อยในการสนับสนุน ทำให้ทหารขาดความรู้ในด้านการพัฒนาเทคโนโลยีของกองทัพ เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศรอบบ้านของเราเขาจะใช้งบประมาณ ๔-๖ % ของจีดีพี เป็นงบประมาณสนับสนุน และเพื่อพัฒนากองทัพ แต่กองทัพไทยใช้งบประมาณเพียง ๑.๒ % ของจีดีพี ที่เลวร้ายกว่านั้นก็คือในระยะ ๔ ปีที่ผ่านมา กองทัพขาดงบประมาณที่ควรจะได้รับถึง ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท

วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อม การขาดการสนับสนุนอย่างจริงจังด้านนี้ทั้ง ๆ ที่คนไทยเป็นคนฉลาด ทำให้เราครองอันดับที่ ๔๙ จาก ๔๙ ประเทศ ซึ่งเป็นเรื่องที่ตกใจอย่างยิ่ง เหตุแห่งความล้มเหลวในเรื่องนี้ของประเทศไทย พอสรุปได้ดังนี้

๑. กระบวนการศึกษาของเรา เน้นท่องจำไม่เอื้ออำนวยให้นักเรียน นักศึกษาริเริ่มและคิดสร้างสรรค์จนเกิดความเคยชินและคิดไม่เป็น

๒. ขาดการวิจัยและพัฒนา การพัฒนาประเทศและการบริหารประเทศ ดำเนินการด้วยความรู้สึกมากกว่าด้วยการวิจัย ซึ่งก่อให้เกิดข้อมูลที่ผิดพลาดเสมอรัฐบาลหรือบริษัทเอกชนจัดงบประมาณ

สำหรับวิจัยได้น้อยมาก มหาวิทยาลัยต่าง ๆ ก็มีงบประมาณวิจัยน้อยจนทำอะไรไม่ได้ ทั้งยังขาดการวิจัยต่อเนื่อง และไม่มีการนำผลการวิจัยมาใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง

๓. ขาดความสนใจในการศึกษาวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เพราะมีทัศนคติว่าศึกษายาก นักเรียน นักศึกษา จึงหลีกเลี่ยงไปศึกษาด้านศิลป์ กระทรวงศึกษาธิการและทบวง มหาวิทยาลัย ก็ไม่สามารถกำหนดวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ด้านการศึกษาไว้ให้ชัดเจน

๔. ขาดบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ทั้งอาจารย์สอนและผู้บริหารงานขาดการสร้างจิตวิญญาณแก่บุคคลเหล่านั้น มีผลกระทบต่อความเข้มแข็งในด้านวิทยาศาสตร์ของประเทศโดยภาพรวม

๕. การทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น ป่าไม้ หนองบึง คูคลอง ทรัพยากรแร่ธาตุ ตลอดจนการสร้างมลภาวะ ด้านขยะ น้ำเสีย อากาศเสีย แม้ระยะปัจจุบันจะมองไม่เห็นอันตรายแต่อนาคตจะมีผลกระทบต่อสภาพความน่าอยู่ การรู้จัก การลงทุน และการท่องเที่ยว

ปัญหาความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมในกรณีของไทยนั้น เห็นได้ชัดเจนมากขึ้นนับแต่การสิ้นสุดของสงครามเย็นแล้ว ปัญหาเช่นนี้ได้นำเอาประเด็นใหม่ ๆ มาให้นักความมั่นคงไทยต้องคิดมากขึ้น เพราะรูปแบบของภัยคุกคามทางทหารในแบบเดิมได้เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง และที่สำคัญก็คือ ประเด็นด้านสิ่งแวดล้อมได้กลายเป็นแหล่งกำเนิดของความขัดแย้งภายในของสังคมไทยอย่างเห็นได้ชัด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการสร้างเขื่อน การจัดสรรที่ทำกินในเรื่องที่ดิน การจัดสรรทรัพยากรน้ำ การจัดการเรื่องป่า เป็นต้นและทั้งจะเห็นได้จากตัวอย่างของประเทศในเอเชียตะวันออก ที่ร้อยละ ๖๐ ของชุมชนในชนบทยังคงต้องพึ่งพาน้ำฝนในการประกอบกิจกรรม แต่ผลจากการล่มสลาย

ทางธรรมชาติ ได้ทำให้ความสมานฉันท์ระหว่างคนกับสิ่งแวดล้อมในเรื่องของที่ดินได้แปรเปลี่ยนมาจากความกลมกลืนไปสู่ความขัดแย้งมากขึ้น

นอกจากนี้ยังมีประเด็นทางเศรษฐกิจที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม เช่น กรณีของท่อก๊าซไทย-พม่า ท่อก๊าซไทย-มาเลเซีย กรณีโรงไฟฟ้าถ่านหินที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ก็เป็นอีกส่วนหนึ่งของสิ่งที่น่าสนใจในความขัดแย้งในลักษณะใหม่มาสู่สังคมไทย และก็อาจกล่าวได้ว่าเรื่องเหล่านี้ล้วนมีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาเรื่องสิ่งแวดล้อม

ปรากฏการณ์เช่นนี้ทำให้เกิดข้อพิจารณาถึงบรรดานักความมั่นคงของไทยว่า ถึงเวลาแล้วที่พวกเขาจะต้องหันมาสนใจกับประเด็นและปัญหาของสิ่งแวดล้อมที่นำไปสู่เรื่องของความมั่นคง เพราะเราคงจะให้ความสำคัญแต่กับเพียงเรื่องของความมั่นคงทางทหารเท่านั้นไม่ได้

แต่ประเด็นที่สำคัญกว่านั้นก็คือ พวกเขาจะเปลี่ยน “กระบวนทัศน์” ไปสู่การมองปัญหาความมั่นคงใหม่ได้อย่างไร แต่ถ้ากระบวนทัศน์ของนักความมั่นคงไทยยังคงเป็นแบบยุคสงครามเย็นแล้วก็ย่อมจะส่งผลให้รัฐบาลซึ่งเป็นผู้ใช้ผลผลิตของการวิเคราะห์ด้านความมั่นคงในจุดสุดท้าย มีทัศนะเก่าแบบยุคสงครามเย็นตามไปด้วย ซึ่งหากเป็นเช่นนี้ก็อาจทำนายได้ว่า แนวโน้มของการเผชิญหน้าระหว่างรัฐบาลกับคนที่ถูกกระทบจากปัญหาสิ่งแวดล้อมในชนบท จะขยายวงกว้างและจะทวีความรุนแรงมากขึ้น จนในที่สุดแล้วไทยก็อาจจะเดินตามรอยประเทศในอเมริกากลางที่การกบฏและสงครามกองโจรในชนบทล้วนมีความเกี่ยวข้องกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมทั้งสิ้น

ในกรณีเช่นนี้ปากลูลจึงเป็นเพียงบททดสอบสำหรับสังคมไทยกับการจัดการปัญหาความมั่นคงด้านสิ่งแวดล้อมที่กำลังเกิดขึ้นเท่านั้นเอง

ยุทธศาสตร์และกระบวนการทัศน์ในการแก้ปัญหา ความมั่นคงของชาติ

การเมือง

๑. ให้การศึกษาเรื่องการเมือง แบบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข แก่ประชาชนอย่างทั่วถึง โดยจัดกิจกรรมให้ประชาชนทุกหมู่เหล่า ได้มีความเข้าใจอย่างจริงจัง เน้นย้ำ การเมืองระดับชาติ, ระดับท้องถิ่นทุกรูปแบบ, สนับสนุนการดำเนินการของพรรคการเมือง

๒. จัดทำการวิจัย และประเมินผลเรื่องกระบวนการสร้างประชาธิปไตย โดยเฉพาะการเลือกตั้งในระดับชาติ ระดับท้องถิ่น เพ่งเล็งกระบวนการตามกฎหมาย การใช้สิทธิพล การทุจริตคอร์รัปชันในการเลือกตั้ง

๓. จัดทำการวิจัย และประเมินผลด้านการใช้งบประมาณในระดับท้องถิ่น ตั้ง องค์การบริหารส่วนตำบล เทศบาล องค์การบริหารส่วนจังหวัด แก่ไขระเบียนการใช้งบประมาณอย่างถูกต้อง เช่น งบประมาณในองค์การบริหารส่วนจังหวัด ซึ่งยังมีข้อบกพร่องมาก

๔. ลดระดับความขัดแย้งในทางการเมือง การปกครอง โดยเฉพาะความขัดแย้งระหว่างพรรคการเมืองรัฐบาล - พรรคฝ่ายค้าน ความขัดแย้งระหว่างกลุ่มเอกชนกับรัฐบาลให้ทุกฝ่ายสำนึกถึงข้อเท็จจริงข้อมูล อย่าขัดแย้งด้านผลประโยชน์และความรู้สึกส่วนตัว

๕. มีการลงโทษนักการเมืองและข้าราชการที่ประพฤติมิชอบ จักรวรรพ์บังหลวง ประชาชนร่วมมือในการตรวจสอบการทุจริตคอร์รัปชันมากขึ้น

๖. ส่งเสริมการบริหารราชการแบบโปร่งใส และการเข้า

ถึงข้อมูลข่าวสารทางราชการ เพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมในการบริหาร ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วม และการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น ตาม รัฐธรรมนูญ

๗. จัดทำการวิจัยและพัฒนาด้านการใช้สื่อด้านการเมือง
อย่าให้การใช้สื่อมีบทบาทในการ
เบี่ยงเบน ข้อเท็จจริงในการบริหาร จนมีผลกระทบต่อความมั่นคง

เศรษฐกิจ

๑. กำหนดมาตรฐานทางการเงินและการคลังของ
ประเทศให้ชัดเจน มีความมั่นคง ธนาคารแห่งประเทศไทย รับภาระใน
การควบคุมกิจการการเงินของชาติ และธนาคารเอกชนอย่างมี
ประสิทธิภาพและสอดคล้องกับนโยบายเงินของกระทรวงการคลัง
ลดความขัดแย้งในการดำเนินนโยบายระหว่าง กระทรวงการคลังและ
ธนาคารชาติ

๒. ส่งเสริมการส่งออกและปฏิบัติการเชิงรุกในด้านการ
ค้าระหว่างประเทศ ดำเนินการทำข้อตกลงระหว่างประเทศ FTA อย่าง
รอบคอบ อย่าให้เกิดช่องว่างเสียเปรียบระหว่างประเทศได้ ความร่วม
มือระหว่างกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงพาณิชย์ กระทรวง
อุตสาหกรรม ต้องดำเนินไปอย่างราบรื่น มีประสิทธิภาพ สามารถ
สร้างดุลการค้าที่ฝ่ายเราได้เปรียบมากขึ้น

๓. ส่งเสริมอุตสาหกรรมส่งออก เช่น รถยนต์ ไมโครซอฟท์
เครื่องไฟฟ้า ผลิตผลทางเกษตรแปรรูป ออกสู่ตลาดสหรัฐ ยุโรป เอเชีย
มากขึ้น และพยายามรักษาดุลการค้าดังกล่าวไว้ให้ได้

๔. ส่งเสริมอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวให้บรรลุเป้าหมาย
ที่กำหนดไว้ หลังจากประสบภัยพิบัติสึนามิ รัฐบาลจะต้องระดมความ

พยายามพัฒนาการท่องเที่ยวให้คืนสภาพโดยเร็วที่สุด การส่งเสริมการท่องเที่ยวนั้น อย่าเน้นแต่เพียงนักท่องเที่ยวจากภายนอก แต่ควรเน้นนักท่องเที่ยวไทยด้วย

๕. พัฒนามาตรฐานสินค้าส่งออกทุกประเภทให้สามารถแข่งขันกับต่างประเทศต่าง ๆ ได้ในอดีตค่าแรงงานจากประเทศไทยต่ำ เราก็สามารถขายสินค้าราคาต่ำได้ แต่ปัจจุบันค่าแรงงานสูง เราจะผลิตสินค้ามาตรฐานต่ำ ก็คงไม่สามารถแข่งขันกับประเทศอื่น ๆ ได้ และการรักษามาตรฐานสินค้าส่งออกต้องให้ถาวร และเชื่อถือได้ การปลอมปนและการดำเนินการที่ไม่บริสุทธิ์ มีผลกระทบต่อการส่งออกโดยรวมมาโดยตลอด

๖. ส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศด้วยการให้สิทธิพิเศษ และออกกฎหมายที่เอื้ออำนวยให้ชาวต่างประเทศมีความสนใจมาลงทุนในประเทศไทย เช่น อัตราส่วนการลงทุน ๔๙:๕๑ ชาวต่างประเทศ ๔๙, ชาวไทย ๕๑ เปอร์เซ็นต์ เป็นต้น

๗. ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน แบบเศรษฐกิจพอเพียง รู้จักออม และการพัฒนาตนเอง จนเป็นชุมชนเข้มแข็งได้ การลดหนี้สินนอกแบบให้ประชาชน ในขณะเดียวกันก็ประเมินการใช้จ่ายของประชาชนที่มีหนี้สินด้วย รัฐบาลให้โอกาสแก่ประชาชน แต่ประชาชนจะต้องใช้โอกาสอย่างมีค่า

สังคม

๑. ปัญหายาเสพติด รัฐบาลดำเนินการปราบปรามประสบความสำเร็จมาในระดับหนึ่ง ขณะนี้ปรากฏว่าการเคลื่อนไหวด้านการค้ายาเสพติด มีความถี่มากขึ้น การเปลี่ยนชนิดยาเป็นยาประเภทอื่นมีมากขึ้น เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่ายต้องดำเนินการเชิงรุก และเร่งสร้างชุมชนเข้มแข็ง ทุกภูมิภาคของประเทศ

๒. ปัญหาแรงงานผิดกฎหมาย แรงจัดการจัดทำทะเบียน และติดตามผู้ปฏิบัติผิดกฎหมายมาลงโทษ โรงงานอุตสาหกรรม และประชาชนผู้ใช้แรงงานต้องให้ความร่วมมือมากขึ้น

๓. ปัญหาเรื่องการศึกษา แรงจัดการกระจายการศึกษาสู่ท้องถิ่น และพัฒนาหลักสูตร และกระบวนการสอนให้เกิดการพัฒนาอย่างแท้จริง ความขัดแย้งด้านการกระจายการศึกษาสู่ท้องถิ่นระหว่างเจ้าหน้าที่ส่วนกลาง และเจ้าหน้าที่ท้องถิ่น จะส่งผลเสียหายอย่างใหญ่หลวงสู่การศึกษาของชาติโดยรวมการพัฒนาบุคลากรทางการศึกษาต้องได้รับการแก้ไขโดยรีบด่วน

๔. ปัญหาผู้อพยพหลบหนีภัยสงคราม ตามแนวชายแดน ต้องประสานกับสหประชาชาติ และประเทศพม่าให้รับผู้อพยพกลับประเทศโดยเร็ว จำนวนนับแสนคน ได้ขยายครอบครัวอย่างรวดเร็ว จนเพิ่มเป็นหนึ่งแสนเศษ และได้สร้างความเสียหายแก่ท้องถิ่นในด้านต่าง ๆ มากมาย

๕. ปัญหาความยากจน แม้รัฐบาลจะได้พยายามสร้างโอกาสต่าง ๆ มากมาย เช่น กองทุนหมู่บ้านละ ๑ ล้านบาท โครงการ SML โครงการ ๓๐ บาท รักษาทุกโรค การประกันราคาพืชผล ฯลฯ แต่คนที่ต้องยืนหยัดแก้ไขปัญหายังแท้จริง ก็คือประชาชนนั่นเอง สิ่งที่รัฐบาลต้องแก้ไข คือ การออม การสร้างจิตสำนึกของประชาชนในการสร้างความมั่นคงทางการเงิน

๖. ปัญหาคอร์รัปชัน : การปรากฏกรณีการคอร์รัปชันทุกระดับ บ่อยครั้งทำให้ลดความศรัทธาซึ่งกันและกันระหว่างข้าราชการกับประชาชน ประชาชนต่อประชาชน และประชาชนต่อรัฐบาลโดยส่วนรวม : การปราบปรามคอร์รัปชัน ปัจจุบันไม่มีหน่วยใดแก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ปปช., สตง., ปปง. หน่วยงานอิสระทั้งหมดที่

กล่าวมา ทำงานอย่างล่าช้า และขาดประสิทธิภาพ ยกเว้น ปปง. หน่วยเดียวที่ปฏิบัติการเชิงรุกได้ผล ประชาชนทั่วไปยังไม่แข็งแรง ไม่สามารถปกป้องสิทธิของประชาชน แม้จะเห็นข้าราชการระดับต่าง ๆ โกงกิน การสร้างความรู้ความเข้าใจ การสร้างความโปร่งใสในการบริหาร การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในหน่วยราชการ ต้องรีบดำเนินการโดยรีบด่วน ในขณะเดียวกันการลงโทษเรื่องคอร์รัปชันต้องชัดเจน และรุนแรงจน ทำให้คนเกรงกลัว

๗. ปัญหาความมั่นคงของมนุษย์ มนุษย์จะมีความมั่นคง ต้องมีความสามารถในการประกอบอาชีพ มีคุณงามความดี และเป็นส่วนหนึ่งทางสังคมที่ดี : ปัญหาที่สำคัญได้แก่ การเป็นโรคเอดส์, การคดโกง, ตัดยาเสพติด, เป็นอาชญากร, ความมั่นคงของมนุษย์ เป็นกลส่วนรวมงานหลาย ๆ กระทรวงหน่วยรับผิดชอบต้องร่วมกันรับผิดชอบอย่างจริงจัง

๘. ปัญหาความเปี่ยงเบนทางเพศ ปัจจุบันปัญหาด้านการมีเพศสัมพันธ์เปี่ยงเบนมีผลกระทบต่อศีลธรรมอันดี และวัฒนธรรมที่ดีงาม โดยเฉพาะในระหว่างนักศึกษา นักเรียน ตั้งแต่ระดับประถมปลายถึงมัธยมศึกษา มีสถิติน่ากลัวมาก กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงวัฒนธรรม สำนักพระพุทธศาสนา กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข ต้องสนใจเรื่องนี้ และร่วมมือกันแก้ไขอย่างจริงจัง

๙. ปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ ปัจจุบันมีปริมาณมากขึ้น กระทรวงกลาโหม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงต่างประเทศ สภาความมั่นคงแห่งชาติ สำนักงานข่าวกรองแห่งชาติ ต้องทำการศึกษาและเชื่อมสัมพันธ์กับต่างประเทศ เพื่อข้อมูลร่วมกัน จัดองค์กรดูแลเรื่องนี้อย่างมีประสิทธิภาพ

๑๐. ปัญหาความขัดแย้ง ซึ่งเกิดขึ้นทุกระดับ เพราะต่าง
ปัญหาต่างขาดข้อมูลข่าวสารที่แท้จริงเรื่องความขัดแย้งสำหรับ
ประเทศประชาธิปไตย เช่นเรื่องธรรมดา และมักเลยเถิดเป็นความ
ขัดแย้งที่ปราศจากเหตุผล ดังเช่น สถานการณ์การขัดแย้งในปัจจุบัน
ทุกฝ่ายจะต้องศึกษาข้อมูลข่าวสารมากขึ้นใช้เหตุใช้ผลมากขึ้น
นักการเมืองก็ใช้เหตุผลมากกว่าเพียงเพื่อสนับสนุนพรรคหรือกลุ่มของตน
น้ำผึ้งหยดเดียว ทำให้เกิดสงครามได้ฉับไฉ ความขัดแย้งระหว่างคน
ไทยด้วยกัน ก็เคยทำให้ประเทศเราสูญเสียเอกราชถึง ๒ ครั้ง และมี
สถานการณ์รุนแรงอีกหลายครั้ง เช่น รัฐบาลจะต้องใช้สื่อสนับสนุน
อย่างรอบคอบ ฝ่ายค้านและนักวิชาการ ก็ต้องคอยระมัดระวังเช่นกัน

๑๑. ปัญหาข้อมูลข่าวสาร : ปัจจุบันข้อมูลข่าวสารมี
ผลกระทบต่อความมั่นคงด้านเศรษฐกิจสังคม ทหาร การเมือง อย่างมาก
เพราะเป็นการยากที่จะควบคุมข่าวสารทุกระดับ การแก้ไขปัญหาคือต้อง
มีความรอบคอบ และโปร่งใส มิฉะนั้นจะมีผลสะท้อนกลับอย่างรุนแรง
เช่นเดียวกัน การใช้ข้อมูลข่าวสารแบบเบี่ยงเบน สามารถลบล้างรัฐบาลมา
หลายรัฐบาลแล้ว รัฐบาลและเจ้าหน้าที่เกี่ยวข้องต้องศึกษาวิจัย
อิทธิพลของสื่อตลอดเวลา และขณะเดียวกันประชาชนก็ต้องพยายาม
ศึกษา และให้ความเป็นธรรมในเรื่องต่าง ๆ ด้วย

การทหาร

๑. จะต้องมีการปฏิรูปกองทัพให้กะทัดรัดทันสมัย โดยรีบ
ด่วน ตามรัฐธรรมนูญที่กำหนดไว้

๒. ต้องแก้ไขปัญหายาเสพติดด้านพม่า ด้านมาเลเซีย
ให้สงบโดยรวดเร็ว โดยเฉพาะปัญหายาเสพติดภาคใต้ ๓ จังหวัด ขณะ
นี้การดำเนินการได้ผลคืบหน้าโดยลำดับ ขอให้ดำเนินการเชิงรุกมากขึ้น
และมีประสิทธิภาพมากขึ้น

๓. ดำเนินทางการทูตโดยทหารในประเทศกลุ่มอาเซียน และประเทศรอบบ้าน เชิงรุก และมีผลต่อการรักษาความมั่นคงของประเทศโดยรวม

๔. ดำเนินการควบคุมชายแดน โดยร่วมมือกับกระทรวง ทบวง กรม ต่าง ๆ ให้มีผลแบบยั่งยืน

๕. ดำเนินการพัฒนาร่วมกับประเทศรอบบ้าน เพื่อความเข้าใจที่ดี และมีผลทางเศรษฐกิจ การค้าต่อไป

๖. จัดกำลังกองทัพให้มีความสามารถพอเพียง ในการรักษาความมั่นคงของชาติ ราชบัลลังก์เอกราชอธิปไตยของประเทศชาติ

๗. พัฒนากองทัพให้ทันสมัย และพร้อมรบ รัฐบาลต้องสนับสนุนงบประมาณที่พอเพียง เพื่อเพิ่มเชี่ยวชาญแก่กองทัพทั้ง ๓ ของประเทศ

๘. การพัฒนาด้านอุตสาหกรรมด้านความมั่นคง เพื่อลดภาระทางการคลังทหาร และสนับสนุนให้พลเรือนมาร่วมงานมากขึ้น หน่วยดังกล่าว เช่น หน่วยพลังงานทหาร อุตสาหกรรมทหาร และหน่วยที่ทำงานได้ผลเช่น บริษัท อุตสาหกรรมการบิน จำกัด ของกองทัพอากาศ การทำหน่วยที่สามารถทำงานร่วมพลเรือนได้ ออกจากกองทัพเป็นการลดงบประมาณ และลดภาระในการบริหาร นอกจากนั้นเป็นการเพิ่มสมรรถภาพของคนกองทัพไปสู่อาชีพทางพลเรือนด้วย

๙. การปฏิบัติการที่มีใช้การรบ ต้องกำหนดหน้าที่ไว้ให้ชัดเจน และสนับสนุนงบประมาณไว้ชัดเจน เช่น

๙.๑ การบรรเทาสาธารณภัย

๙.๒ การคุ้มครองประชาชน

๙.๓ การพัฒนาประเทศ

๙.๔ การรักษาสันติภาพ

๙.๕ การปราบปรามยาเสพติด

๙.๖ การต่อต้านการก่อการร้าย อาชญากรรม

ข้ามชาติ

๙.๗ การสนับสนุนการป้องกันและการต่อต้าน

โรคเอดส์

วิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และสิ่งแวดล้อม

๑. พัฒนาระบบการศึกษาให้มีการเรียนการสอนด้านวิทยาศาสตร์ ให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น โดยพัฒนาระบบการศึกษา ลักษณะเด็กเป็นศูนย์กลาง ใช้ความริเริ่มของเด็กมากขึ้น และส่งเสริมเด็กให้มีกิจกรรมทางด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ มากขึ้น

๒. กำหนดตัวชี้วัดที่ชัดเจนด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ สำหรับครู และนักเรียน นักศึกษา ความคาดหวังที่เราจะได้รับคืออะไร

๓. มีการส่งเสริมสนับสนุนบุคลากรด้านคณิตศาสตร์ ด้วยการให้การศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ยอมลงทุนงบประมาณ เป็นกรณีพิเศษ

๔. ส่งเสริมทักษะด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์ โดยส่งเด็กนักเรียนและนักศึกษา เข้าแข่งขันระดับประเทศ และระดับนานาชาติ

๕. ส่งเสริม อุตสาหกรรม และธุรกิจ ที่ใช้บุคลากรสำเร็จด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์มากขึ้น

๖. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา และติดตามการให้ระดับด้านคณิตศาสตร์ และวิทยาศาสตร์จากองค์กรต่างประเทศ ศึกษาแนวคิด และข้อบกพร่อง แล้วแก้ไข

ประวัติผู้เขียน

พลเอก ดร.ศิริ ทิวะพันธุ์

การศึกษา

โรงเรียนนายร้อยพระจุลจอมเกล้า (วทบ.ทบ.)
ปริญญาตรี ภูมิบัณฑิตกิตติมศักดิ์ มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ

โรงเรียนเสนาธิการทหารบก รุ่นที่ 47

หลักสูตรหลักประจำ

วิทยาลัยการทัพบก รุ่นที่ 26

วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร รุ่นที่ 30

ตำแหน่งสำคัญในอดีต

ผู้บัญชาการกองพลทหารราบที่ ๔

แม่ทัพภาคที่ ๓

สมาชิกวุฒิสภาแต่งตั้ง (๒ สมัย)

สมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ (๑ สมัย)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (๑ สมัย)

ประธานสถาบันพัฒนาสี่แยกอินโดจีน

ปัจจุบัน

สมาชิกวุฒิสภา จังหวัดพิษณุโลก

เอกสารอ้างอิง

พลเอก ดร.ศิริ ทิวะพันธุ์ และ

พลตรี ดร.พีระพงษ์ มานะกิจ

แนวคิดเชิงยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
(เล่มที่ 1-8), สำนักพิมพ์ตระกูลไทย, 2542-48

๒. เสียงจากสำนัก : Voice of spirit

นักวิชาการสำนักวิชาการกลุ่ม

กุหลาบแดง

๓. สงครามสมัยใหม่ : กระบวนทัศน์ความมั่นคง
ไทยในโลกที่เปลี่ยนแปลง

รศ.ดร.สุรชาติ บำรุงสุข

๔. กองทัพในยามสันติ : การปฏิรูปนอกเหนือ
จากการสงคราม และการปฏิบัติการรักษาสันติภาพ

รศ.ดร.สุรชาติ บำรุงสุข

การก่อการร้ายใหม่ : ความรุนแรงร่วมสมัยที่ต้องศึกษา

สุรชาติ บำรุงสุข

“ความหวังของผู้ก่อการร้ายและความกลัวของฝ่ายตรงข้ามคือ
การที่เดวิดสามารถโค่นโกโลแอทลงอย่างง่ายดายก็เพราะพวก
เขาสามารถจับจุดอ่อนที่แท้จริงของยักษ์โกโลแอทได้”

Leonard Weinberg and Paul Davis

Introduction to Political Terrorism (1989)

คงไม่ผิดอะไรนักที่จะกล่าวว่า โลกหลังวันที่ 11 กันยายน 2001 เป็นโลกของความรุนแรงซึ่งปรากฏให้เห็นใน ๒ ลักษณะ คือ สงครามก่อการร้าย และสงครามต่อต้านการก่อการร้าย และความรุนแรงจากสงครามใน ๒ ลักษณะนี้เกิดขึ้นในพื้นที่ส่วนต่าง ๆ ของโลก ไม่ใช่ในแบบของยุคสงครามเย็น ที่สงครามเกิดขึ้นในพื้นที่ของประเทศกำลังพัฒนาเป็นส่วนใหญ่ หากแต่ตัวแบบของความรุนแรงใหม่ที่เห็นจากการก่อการร้ายโดยอากรณีเวสต์เทรดในวันที่ ๑๑ กันยายน เป็นเส้นแบ่งเวลานั้น จะเห็นได้ถึงความรุนแรงจากกรณีสำคัญ ๆ ไม่ว่าจะเป็นบาห์ลี จาการ์ตา มอสโคว์ มาดริด ลอนดอน อียิปต์

เหตุการณ์ความรุนแรงเหล่านี้ถือได้ว่าเป็นสัญญาณสำคัญที่บ่งบอกถึงระยะเปลี่ยนผ่านของปัญหายุทธศาสตร์และความมั่นคงที่สำคัญว่า โลกได้ก้าวเข้าสู่ยุคของสงครามก่อการร้ายเต็มรูปแบบแล้ว

ดังนั้น การทำความเข้าใจในเรื่องการก่อการร้าย จึงเป็นประเด็นหนึ่งที่มีความสำคัญทางยุทธศาสตร์และความมั่นคงของทุกประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการก่อการร้ายร่วมสมัยนั้น มีความแตกต่าง

จากปรากฏการณ์เดียวกันของยุคสงครามเย็นอย่างมาก ซึ่งเป็นผลมาจากปัจจัยหลาย ๆ ประการ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการจัดตั้งการแสวงหาสมาชิก องค์ประกอบของตัวบุคคล อุดมการณ์ที่เป็นเครื่องยึดเหนี่ยวสมาชิกในองค์กร และรวมถึงเป้าหมายและแบบแผนการปฏิบัติการในการโจมตี*)

หากมองปัญหาของการก่อการร้ายที่เกิดขึ้นหลังจากยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ จะเห็นได้ว่าในช่วงต้นของยุคหลังสงคราม การก่อการร้ายไม่ได้มีบทบาทในเวทีระหว่างประเทศมากนัก*) จนเมื่อสงครามเย็นดำเนินมาจนปรากฏเป็นรูปการที่ชัดเจนมากขึ้น การก่อตัวของบรรดาผู้ต่อต้านทุนนิยมและจักรวรรดินิยมจึงมีมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งในหมู่ปัญญาชนที่มีแนวคิดไปทางสังคมนิยม จนกระทั่งในช่วงปลายทศวรรษของปี ๑๙๖๐ และต้นทศวรรษของปี ๑๙๗๐ ผู้ก่อการร้ายที่มีแนวคิดทางอุดมการณ์แบบสังคมนิยมหรือพวกฝ่ายซ้ายหัวรุนแรงจึงเริ่มปรากฏตัวขึ้น ดังจะเห็นได้ชัดเจนในยุโรป ในตะวันออกกลาง และในอเมริกาใต้ เป็นต้น*)

การกำเนิดของผู้ก่อการร้ายฝ่ายซ้ายในช่วงดังกล่าว จึงมีผลโดยตรงต่อวงวิชาการ ที่ทำให้เกิดความสนใจในการศึกษาเรื่องการก่อการร้ายมากขึ้น พร้อม ๆ กับการที่สื่อสารมวลชนเองก็ให้ความสนใจกับประเด็นนี้อย่างมากด้วย แต่ความสนใจของสื่อที่เกิดขึ้นเช่นนี้ ก็มักจะมุ่งไปสู่เหตุการณ์ปัจจุบันหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า ซึ่งมักจะทำให้พวกเขาเห็นการก่อการร้ายเป็นเรื่องใหม่ หรือเป็นปรากฏที่ไม่เกี่ยวกับเรื่องอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของปัญหาความยุติธรรม ไม่ว่าจะเป็นในระดับสังคมภายในประเทศหรือในระดับระหว่างประเทศก็ตาม

แต่ในความเป็นจริง ปัญหาการก่อการร้ายเป็นประเด็นที่ไม่อาจแยกเป็นเอกเทศจากปัญหาอื่นที่แวดล้อมอยู่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมในสภาวะการณ์นั้น ๆ อันทำให้เกิดแนวคิดว่าการจะต่อสู้กับการก่อการร้ายให้สำเร็จ จะต้องต่อสู้กับ “รากเหง้า” (root causes) ของปัญหาให้ได้ อันนำไปสู่สมมติฐานประการหนึ่งว่า หากสามารถทำให้เกิดความเป็นธรรมในทางเศรษฐกิจ การเมือง และสังคมแล้ว โอกาสของการเกิดการก่อการร้ายก็น่าจะลดลงด้วย*)

แต่ในอีกมุมหนึ่งของปัญหา ผู้ก่อการร้ายก็คือ ผู้ที่มีความเชื่ออย่างบ้าคลั่ง (fanatical believers) ในเรื่องของการใช้ความรุนแรงในการแก้ปัญห และความเชื่อเช่นนี้ก็ถูกผลักดันด้วยความสิ้นหวังจากเงื่อนไขที่ไม่อาจยอมรับได้ ฉะนั้นสำหรับพวกเขา ความรุนแรงจึงเป็นความจำเป็น เพราะเป็นสิ่งที่จะทำให้เงื่อนไขที่ไม่อาจยอมรับได้ถูกทำลายลง ดังเช่นกรณีของความยากจน และการถูกกดขี่ ซึ่งผู้ก่อการร้ายอาจจะเป็นผู้ที่ตกอยู่ภายใต้เงื่อนไขเช่นนั้น หรือในขณะเดียวกันก็อาจจะเป็นผู้ที่ได้รับแรงกระตุ้นจากเงื่อนไขดังกล่าวก็ได้ ซึ่งในกรณีหลังนี้อาจจะใช่ผู้ได้รับผลจากความไม่เป็นธรรมนั้น ๆ โดยตรง แต่ก็มีความรู้สึกต่อปัญหาดังกล่าวอย่างมาก

นอกจากนี้ในบางกรณีผู้ก่อการร้ายฝ่ายซ้าย (left-wing terrorism) ซึ่งอุดมการณ์ได้ถูกผนวกเข้ากับเรื่องของการแบ่งแยกดินแดนพร้อม ๆ กับแนวคิดในเรื่องชาตินิยม เช่น กลุ่มแบ่งแยกดินแดนของชาวบาสค์ในสเปน กองทัพแห่งชาติของชาวไอริช (IRA) แนวร่วมประชาชนเพื่อการปลดปล่อยของชาวปาเลสไตน์ (PFLP) หรือกลุ่มกบฏเซชเนียในรัสเซีย ก็เป็นตัวอย่างในกรณีนี้*)

การผสมผสานระหว่างลัทธิชาตินิยมและลัทธิก่อการร้ายนิยม จึงเป็นการเชื่อมโยงทางอุดมการณ์ที่ตอบสนองทั้งต่อความรู้สึกของ คนในขบวนการ และต่อข้อเรียกร้องทางการเมืองของกลุ่ม โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของความต้อการที่จะแยกตนเองออกจากปกครอง ของรัฐบาลกลาง เพื่อดำเนินการจัดตั้งประเทศใหม่ โดยมีพื้นฐานจาก เรื่องของกลุ่มชาติพันธุ์และวัฒนธรรมของตน⁶⁾

แต่เมื่อขบวนการของผู้ก่อการร้ายฝ่ายซ้ายค่อย ๆ หดบทบาท และอิทธิพลลง ซึ่งก็เป็นผลโดยตรงจากการยุติของสงครามเย็น เพราะอุดมการณ์สังคมนิยมที่เป็นพื้นฐานหลักของขบวนการได้หมด ศักยภาพลงในฐานะของการเป็นแนวคิดทางการเมืองหลักของโลก โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับโลกของยุคหลังสงครามเย็นเป็นดังเช่นที่ นักวิชาการอย่าง Francis Fukuyama ได้เรียกสภาพเช่นนี้ว่าโลกในยุคของ “การสิ้นสุดของประวัติศาสตร์” (The End of History)⁷⁾

ขบวนการของผู้ก่อการร้ายฝ่ายซ้ายจึงค่อย ๆ ถูกแทนที่ด้วย ขบวนการของพวกเขาฝ่ายขวา (right-wing terrorism) และกลุ่มพวกนี้มัก จะเป็นพวกขวาสุดขั้ว (extreme right) และมีความเชื่อว่าความรุนแรง เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาไม่แตกต่างกัน⁸⁾ ซึ่งตัวอย่างของขบวนการ เช่นนี้เห็นได้จากในยุโรปและในสหรัฐอเมริกา เช่น กลุ่มนาซีใหม่ (Neo-Nazi) ที่คอยทำร้ายบรรดาผู้ลี้ภัยชาวต่างชาติในยุโรป หรือกลุ่มที่ ยึดมั่นในศาสนาคริสต์ และใช้ความรุนแรงจัดการกับคลินิกที่ทำแท้งใน โลกตะวันตก เป็นต้น

กรณีการวางระเบิดตึกที่ทำการของรัฐบาลที่เมืองโอ๊กลาโฮมา สหรัฐอเมริกาในปี ๑๙๙๕ ก็เป็นอีกตัวอย่างของความรุนแรงจากกลุ่ม ผู้ก่อการร้ายฝ่ายขวา ซึ่งผู้วางระเบิดก็คือ Timothy McVeigh นั้น ไม่ได้ มีแนวคิดที่ต่อต้านรัฐบาลอเมริกันแบบพวกฝ่ายซ้าย แต่เขาก็มองว่า

รัฐบาลคือผู้กระทำความผิดหรือเป็นตัวแทนของความชั่วร้าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งความผิดในเรื่องทางศีลธรรม

ในกรณีเช่นนี้ จะเห็นได้ว่าเป้าหมายของพวกเขาแตกต่างจากพวกผู้ก่อการร้ายฝ่ายซ้ายเพราะในขณะที่เป้าหมายของพวกเขาฝ่ายซ้ายมักจะเป็นเรื่องของการต่อต้านลัทธิทุนนิยมและจักรวรรดินิยม ซึ่งประเด็นดังกล่าวเป็นเรื่องระหว่างประเทศ แต่เป้าหมายของบรรดาผู้ก่อการร้ายฝ่ายขวา มักจะเป็นเรื่องภายในประเทศมากกว่า เช่น การต่อต้านรัฐบาลของตนเอง หรือการต่อต้านเรื่องทางสังคมเรื่องหนึ่งเรื่องใด เป็นต้น แต่พวกเขาทั้งสองกลุ่มก็มีลักษณะคล้ายกันที่ยึดเอาความรุนแรงเป็นวิถีของการจัดการกับปัญหา

การขยายตัวของบรรดาผู้ก่อการร้ายฝ่ายขวา ซึ่งเห็นได้ชัดเจนมากขึ้นในช่วงกลางทศวรรษของปี ๑๙๙๐ นั้น ทำให้นักความมั่นคงมองว่า แนวโน้มของการก่อการร้ายในช่วงแรกของศตวรรษที่ ๒๑ จะเป็นเรื่องของการก่อการร้ายภายใน (domestic terrorism) มากกว่าจะเป็นในมิติระหว่างประเทศ (International terrorism) ดังจะเห็นได้จากรูปธรรมของความรุนแรงที่เกิดขึ้นในหลาย ๆ ประเทศโดยเฉพาะจากกรณีของยุโรปและสหรัฐอเมริกา

แต่เมื่อเหตุการณ์ ๑๑ กันยายนขึ้น เรื่องของการก่อการร้ายระหว่างประเทศก็หวนกลับมาเป็นประเด็นหลักทั้งในทางการศึกษาและในการกำหนดนโยบายความมั่นคงของประเทศ อีกทั้งยังเกิดความซับซ้อนขึ้น เมื่อกลุ่มผู้ก่อการร้ายมีทั้งการเมืองและศาสนาเป็นแรงจูงใจในการกระทำ ดังจะเห็นได้จากคำประกาศต่าง ๆ ของอุสมะห์ บิน ลาดิน ที่มีการอ้างอิงอยู่กับหลักการทางศาสนา จนอาจทำให้เกิดการตีความต่อกรณีเช่นนี้ว่า ศาสนาเป็นบ่อเกิดของความรุนแรง หรืออีกนัยหนึ่งก็คือศาสนามีความรุนแรงเป็นด้านมืดที่แฝงตัวเป็นองค์

ประกอบอยู่ ทั้งที่ในความเป็นจริงทุกศาสนาสอนให้คนรู้จักอดทนมากกว่าจะเป็นผู้ใช้ความรุนแรง”)

นอกจากนี้ปรากฏการณ์ที่เกิดจากปัญหาทางศาสนาหรือประเด็นที่มีการอ้างถึงศาสนายังนำไปสู่การตีความว่า โลกของศตวรรษที่ ๒๑ กำลังก้าวเข้าสู่ยุคของ “สงครามอารยธรรม” (The Clash of Civilization) อันเป็นผลผลิตจากการเสนอแนวคิดของนักวิชาการรัฐศาสตร์ชาวสหรัฐคือ Samuel Huntington ในปี 1993 ที่มองว่าโลกในอนาคตจะเป็นเวทีการต่อสู้ระหว่างสองอารยธรรมใหญ่ คือ ระหว่างคริสต์กับมุสลิม และสงครามก็จะเป็นผลจากการต่อสู้ของสองอารยธรรมดังกล่าว ซึ่งก็ดูจะไม่แตกต่างจากแนวคิดในเรื่องของสงครามครูเสดในอดีตเท่าใดนัก^{๑๑)}

ว่าที่จริงแล้วแนวคิดเรื่องของสงครามครูเสดก็คือเรื่องของสงครามศักดิ์สิทธิ์ (holy war) และถ้ากล่าวถึงคำว่า “สงครามศักดิ์สิทธิ์” ก็อาจจะทำให้เกิดถึงคำว่า “จีฮัด” (Jihad) ซึ่งก็อาจจะทำให้เกิดว่ามีแต่ศาสนาอิสลามเท่านั้นที่มีเรื่องของสงครามศักดิ์สิทธิ์ ทั้งที่ในความเป็นจริงอารยธรรมตะวันตกก็มีแนวคิดในเรื่องเช่นนี้ไม่แตกต่างกัน หากแต่แนวคิดดังกล่าวได้หายไปจากอารยธรรมตะวันตกนานแล้ว เช่น แนวคิดของพวกเขาฟาสซิสต์ในโรมานีและในสเปนในช่วงก่อนสงครามโลกครั้งที่ ๒ ซึ่งส่วนหนึ่งวางอยู่บนรากฐานของศาสนาคริสต์ และก็มีความแตกต่างจากลัทธิฟาสซิสต์ในอิตาลีและเยอรมนีในช่วงสงคราม^{๑๒)}

การจะมองว่าสงครามก่อการร้ายเป็นสงครามอารยธรรมก็อาจจะไม่ถูกทั้งหมด เพราะในแต่ละอารยธรรมมิได้มีความเป็นเอกภาพที่จะรวมกันเพื่อต่อสู้กับเป้าหมายที่ถือเอาอีกอารยธรรมหนึ่งเป็นศัตรู หากแต่ในแต่ละอารยธรรมก็มีปัญหาขัดแย้งกันเองภายใน และรวมถึงการใช้ความรุนแรงกับประชาชนในอารยธรรมเดียวกันด้วย ดังตัวอย่าง

ของปัญหาสงครามระหว่างอิรักกับอิหร่าน หรือการบุกคูเวตของอิรัก หรือการก่อการร้ายในโลกอาหรับ เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม กรณีที่เกิดขึ้นมีการอ้างถึงหรือเชื่อมโยงไปยังความเชื่อของศาสนาอิสลามมากกว่าในกรณีของศาสนาอื่น ๆ แต่ก็มีได้หมายความว่า ในศาสนาอื่น ๆ จะไม่มีบุคคลซึ่งอ้างตัวเป็นเจ้าของลัทธิที่ใช้ความรุนแรงแฝงตัวอยู่ ไม่ว่าจะเป็นศาสนาอิสลาม คริสต์ พุทธ ซิกข์ หรือศาสนาของชาวยิว ล้วนแต่มีส่วนหรืออณูกายที่เชื่อในการใช้ความรุนแรงเป็นวิธีการแก้ปัญหาทั้งสิ้น และปรากฏการณ์ของความรุนแรงจากอิทธิพลจากความเชื่อทางศาสนาเช่นนี้ก็เห็นได้ตั้งแต่กลางทศวรรษของปี ๑๙๙๐ มาแล้ว^{๑๒)}

ดังนั้น หากมองถึงพัฒนาการของการก่อการร้ายจากยุคสงครามเย็นจนถึงการเริ่มต้นของศตวรรษที่ ๒๑ จะเห็นได้ว่า พลังขับเคลื่อนได้เปลี่ยนจากรากฐานทางอุดมการณ์แบบฝ่ายซ้าย มาเป็นแนวคิดที่เอียงไปทางขวามากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผลอันเกิดจากการ “สิ้นสุดของประวัติศาสตร์” ที่เป็นการยุติของระเบียบโลกเชิงอุดมการณ์ ทำให้เกิดช่องว่างของพลังทางความคิด ผลจากสภาพเช่นนี้จึงทำให้ศาสนาได้กลายมาเป็นพลังผลักดันที่สำคัญต่อพฤติกรรมทางการเมือง ดังจะเห็นได้จากนักคิดและปัญญาชนในโลกอาหรับ ซึ่งแต่เดิมพวกเขามีลักษณะเป็นนักสังคมนิยมหรือเป็นชาวลัทธิมาร์ก แต่ปัจจุบันพวกเขามีความเป็นนักศาสนานิยม และโน้มเอียงไปทางจารัตนนิยมด้วย ซึ่งก็อาจกล่าวได้ว่า ศาสนาได้กลายเป็นพลังแห่งศรัทธาที่สำคัญ จนกลายเป็นพลังทางการเมืองในโลกร่วมสมัยไปแล้ว สภาพเช่นนี้ทำให้การก่อการร้ายได้อาศัยศาสนาเป็นปัจจัยของการยึดเหนี่ยวภายในกลุ่ม รวมทั้งเป็นพลังขับเคลื่อนในการมีกิจกรรมทางการเมืองที่ใช้ความรุนแรง ซึ่งก็ทำให้ปัญหาในปัจจุบันมีลักษณะเป็นการก่อการร้ายแบบ “ศาสนานิยม” (religious terrorism) ไปด้วย

นอกจากนี้ในหลาย ๆ กรณีแนวคิดเรื่องชาตินิยมก็ไม่ได้หายไป หากแต่มีลักษณะเป็นเรื่องของเรื่องของชาติพันธุ์-ชาตินิยม (ethno-nationalism)^{๓๓} ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้ชัดเจนจากกรณีการเรียกร้องการแบ่งแยกดินแดนเพื่อก่อตั้งประเทศใหม่จากกลุ่มคนที่มีลักษณะร่วมทางชาติพันธุ์และวัฒนธรรม และการต่อสู้กับรัฐบาลกลางในลักษณะเช่นนี้จึงมักจะลงเอยด้วยวิธีการของผู้ที่อ่อนแอว่าด้วยการใช้การก่อการร้ายเป็นเครื่องมือ อันทำให้ปัญหาการก่อการร้ายถูกผนวกกับเรื่องชาติพันธุ์มากขึ้น หรืออีกนัยหนึ่งก็คือพวกเขาเป็นผู้ก่อการร้ายแบบ “เชื้อชาตินิยม” (ethno terrorism)

เรื่องราวเช่นนี้ดูจะเป็นเรื่องใหม่สำหรับรัฐและสังคมไทย เพราะการถกเถียงเพื่อก่อให้เกิดการปรับตัวและเปลี่ยนแปลงกระบวนการทัศนความมั่นคงแบบเดิม แทบจะไม่ได้เกิดขึ้นแต่อย่างใด เจ้าหน้าที่และองค์กรความมั่นคงบางส่วนของรัฐไทย จึงกลายเป็น “วัสดุตกค้าง” ของยุคสงครามเย็นไปโดยปริยายอีกทั้งฝ่ายการเมืองที่ต้องเป็นผู้กำหนดนโยบายความมั่นคงไทย ก็ไม่ได้ถูกสร้างให้เกิดความรู้ความเข้าใจต่อประเด็นปัญหาความมั่นคงใหม่ที่รัฐและสังคมต้องเผชิญเช่นกัน อำนาจของฝ่ายการเมืองในงานด้านความมั่นคงจึงเป็นอำนาจที่ถูกสร้างขึ้นจากกระบวนการเลือกตั้ง โดยไม่มีรากฐานของการพัฒนาองค์ความรู้ด้านความมั่นคงรองรับไว้แต่อย่างใด^{๓๔})

สภาพเช่นนี้ทำให้กระบวนการกำหนดนโยบายความมั่นคงแห่งชาติของรัฐไทย กลายเป็นการดำเนินการที่ปราศจากกรอบทางทฤษฎีขององค์ความรู้ใหม่ด้านความมั่นคง ซึ่งเห็นได้ชัดเจนทั้งในส่วนของฝ่ายการเมืองและฝ่ายปฏิบัติในระดับสูงที่ดูจะไม่แตกต่างกัน ถึงความรู้และความเข้าใจต่อปรากฏการณ์ของการเปลี่ยนกระบวนการทัศนที่เกิดขึ้นในโลกความมั่นคง

แม้ว่าพวกเขาจะยอมรับถึงการเปลี่ยนแปลงของโลกหลังจากยุคสงครามเย็นสิ้นสุดลง แต่ก็เห็นได้ชัดแจ้งว่าการยอมรับเช่นนี้ ไม่ได้นำไปสู่กระบวนการสร้าง “องค์ความรู้ใหม่” ทางด้านความมั่นคงให้เกิดขึ้น ผลต่อองค์กรในภาคปฏิบัติก็คือ องค์กรความมั่นคงบางส่วนถูกปล่อยทิ้งค้างไว้ โดยปราศจากแผนและแนวทางในการพัฒนาทั้งบุคลากรและความรู้ในสาขาที่เกี่ยวข้อง และผลในระดับนโยบายก็คือ ยุทธศาสตร์และนโยบายความมั่นคงแห่งชาติของไทย กลายเป็นหัวข้อที่ปราศจากความสนใจจากฝ่ายการเมืองอย่างจริงจัง ประเด็นปัญหาทางด้านยุทธศาสตร์และความมั่นคง จึงเป็นเรื่องที่ถูกปล่อยให้อยู่ในอาการที่ ถ้าไม่ดำเนินไปอย่างไรทิศทาง ก็ตกอยู่ภายใต้การกำหนดฝ่ายข้าราชการประจำในระดับสูงบางส่วนที่อยู่ในโลกของความเคยชินแบบเก่า

สภาพเช่นนี้ยังมีผลในระดับสังคม กล่าวคือ สังคมไทยกลายเป็นสังคมที่ปราศจากการคิดและการถกแถลงถึงประเด็นปัญหาความมั่นคงของประเทศ ประเด็นปัญหาความมั่นคงจึงถูกปล่อยให้เป็นเรื่องของฝ่ายรัฐ มากกว่าจะเป็นเรื่องที่สังคมเข้าไปมีส่วนร่วม

รูปธรรมที่ชัดเจนจากปรากฏการณ์เช่นนี้ก็คือ การปราศจาก “โรงงานความคิดด้านความมั่นคง” (security think-tanks) ทั้งในส่วนของรัฐและสังคม^๔) ความมั่นคงของประเทศจึงกลายเป็นงานของฝ่ายข้าราชการประจำที่ดำเนินการไปตามปกติ จนแม้แรงผลักดันของรัฐบาลที่ต้องการให้เกิดการปฏิรูประบบงานด้านความมั่นคง ก็ไม่สามารถก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงได้ ดังจะเห็นได้ว่าจนปัจจุบันระบบงานความมั่นคงของไทยก็ยังไม่เกิดการปฏิรูปเพื่อรองรับกับสถานการณ์ความมั่นคงใหม่แต่อย่างใด ซึ่งดูจะต่างกับในต่างประเทศที่มีความเปลี่ยนแปลงอย่างมากหลังจากเหตุการณ์ ๑๑ กันยายน ทั้ง

บุคลากร องค์กร และระบบงานความมั่นคงถูกปรับรื้ออย่างมากเพื่อ
เผชิญกับสถานการณ์ความรุนแรงใหม่

ปรากฏการณ์เหล่านี้ล้วนแต่เป็นคำตอบในตัวเองว่า ถ้า
ปัญหาการก่อการร้ายในอนาคตมีความซับซ้อนและความรุนแรงมาก
ขึ้นแล้ว น่าจะก็มีน้อยกว่ารัฐและสังคมจะต้องศึกษาเรื่องเช่นนี้มากขึ้น
ด้วยเช่นกัน ดังนั้นจึงน่าจะเวลาแล้วที่จะต้องมีการจัดตั้งโครงการ
ศึกษาในเรื่อง “การก่อการร้ายศึกษา” ขึ้นในประเทศไทยอย่างเป็นจริง
เสียที โดยไม่จำเป็นต้องรอให้ความรุนแรงเดินทางมาเยือนก่อน แล้ว
เราจึงศึกษา !

อ้างอิง

- ๑) ดูรายละเอียดของการก่อการร้ายใหม่โดยเฉพาะในส่วนของ อัลกอริธึมะห์ในประเด็นของ องค์การและการจัดตั้งใน Simon Reeve, The New Jackals : Ranzi Yousef, Osama bin Laden and the Future of Terrorism (London : Andre Dentsch, 1999) และ Jane Corbin, The Base : Al - Qaeda and the Changing Face of Global Terror (London : Packet Books, 2003) และ Rohan Gunaratana, Inside Al-Qaeda : Global Network of Terror (New York : Berkeley Books, 2002) และ Jason Burke, Al - Qaeda : The True Story of Radical Islam (London : Penguin Books, 2003)
- ๒) ดูประวัติศาสตร์สังเขปของการก่อการร้ายในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้ใน John R. Thackran, Dictionary of Terrorism (London : Routledge, 2004), pp. 114-120. และ Walter Laqueur, "Left, Right, and Beyond," in How Did This Happen? Terrorism and the New War, James Hoge, Jr. and Gideou Rose, ed. (New York : Public Affairs Press, 2001), pp. 71-82.
- ๓) ดูการก่อตัวของผู้ก่อการร้ายฝ่ายซ้ายในยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ ๒ ได้ใน David J. WhiHaker, Terrorist and Terrorism in the Contemporary World (London : Routledge, 2004)
- ๔) ดูตัวอย่างเช่นใน Leonaard Weinberg and Paul Davis, Introduction to Political Terrorism
- ๕) ดูการเชื่อมโยงของแนวคิดเรื่องของชาตินิยม ชาตินิยม และการใช้ความรุนแรงเพื่อการ แบ่งแยกดินแดนใน Rajat Ganguly and Ian Macduff, Ethnic Conflict and Secessionism in South

- and Southeast Asia : Causes, Dynamics, Solutions (London : Sage, 2003) และ Barbara F. Walter and Jack Snyder, Civil Wars, Insecurity, and Intervention (New York : Columbia University Press, 1999)
- ๖) Yames G. Kellas, The Politics of Nationalism and Ethnicity (London : MacMillan, 1998) และ Daniele Conversi, ed., Ethnonationalism in the Contemporary World : Walker Connor and the Study of Nationalism (London : Routledge, 2004)
- ๗) Francis Fukuyama, The End of History and the Last Man (London : Pengnin, 1993)
- ๘) ดูตัวอย่างของกลุ่มฝ่ายขวาใหม่ในโลกตะวันตกได้ใน “Soldiers for Christ,” in Mark Juergensmeyer, Terror in the Mind of God : The Global Rise of Religious Violence (Berkeley : University of California Press, 2001), pp. 19-43.
- ๙) ดู “The Foundation of the New Terrorism” ใน The National Commission on Terrorism Attacks Upon the United States, The 9/11 Report (New York : St. Martin’s Press, 2004), pp. 71-103 และดู Jessica Stern, Terror in the Name of God : Why Religions Militants Kill (New York : Harper Collins, 2003)
- ๑๐) Samuel Huntington, “The Clash of Civilizations?” Foreign Affairs, No. 3, Vol 72, 1993 และแนวคิดเรื่องของความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับความมั่นคงดูใน Robert A. Seiple and Dennis F. Hoover, ed., Religion and Security : the New Nexus in International Relations (New York : Rowan and Littlefield, 2004)

- ๑๑) ดูรายละเอียดเปรียบเทียบในกรณีของแนวคิดสงครามศักดิ์สิทธิ์ในศาสนาคริสต์และ อิสลามใน Ynergansmeyer, Terror in the Mind of God และ ดูแนวคิดเรื่องของ Jihad และความสัมพันธ์ระหว่างศาสนากับการเมืองในโลกของอิสลามใน Graham E. Fuller, The Future of Political Islam New York : Palgrave, 2003)
- ๑๒) ดู Juergansmeyer, Terror in the Mind of God และ
- ๑๓) ดู Conversi, ed., Ethnonationalism in the Contemporary World
- ๑๔) ดูข้อวิจารณ์ของผู้เขียนในกรณีนี้ได้ใน สุรชาติ บำรุงสุข นวัตกรรมความมั่นคง (กรุงเทพฯ : Animate Group, 2546)
- ๑๕) ดูข้อเสนอของผู้เขียนเรื่องของการจัดตั้ง Security think-tanks ของไทย ใน สุรชาติ บำรุงสุข, สังคมต้องเรียนรู้เรื่องทหาร : ทำไมและอย่างไร (กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกริก,

ระบบการจัดการด้านการต่อต้านการก่อการร้าย ของประเทศออสเตรเลีย

พล.ต.ดร. พิระพงษ์ มานะกิจ

เลขานุการประจำคณะกรรมาธิการการทหาร วุฒิสภา

๒๔ พ.ย. ๕๘

กล่าวนำ

คณะกรรมาธิการการทหาร วุฒิสภา ได้จัดให้มีการศึกษา
ดูงานเรื่ององค์กรและการจัดการการต่อต้านการก่อการร้าย สากลที่
ประเทศออสเตรเลียระหว่างวันที่ ๑๙-๒๔ มิ.ย. ๕๘ นี้ สำคัญ ใน
การศึกษาดูงานเป็นการเยี่ยมชมองค์กรและการจัดการด้านการต่อต้าน
การก่อการร้ายของประเทศออสเตรเลียทั้ง ๓ ระดับ คือ ระดับนโยบาย
ระดับแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติและระดับปฏิบัติการ

ในภาพรวมแล้วจะเห็นได้ว่าเนื้อหาของยุทธศาสตร์ด้านการ
ต่อต้านการก่อการร้ายสากลของประเทศไทยในระดับชาติคือ

๑) ทำการติดตามการเปลี่ยนแปลงการปฏิบัติการและสิ่งที่
ถือเป็นภัยคุกคามใหม่ของประเทศ

๒) ทำให้นโยบายเกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลในการ
ปฏิบัติการมากที่สุด

๓) สำหรับนโยบายหรือยุทธศาสตร์ภายในประเทศที่จะ
ดำเนินการการต่อต้านการก่อการร้ายสากล ต้องมีลักษณะที่ประสาน
การปฏิบัติอย่างเต็มที่และสร้างพันธมิตรที่เกิดขึ้นระหว่างหน่วยงาน
ต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกประเทศได้ รวมทั้งยุทธศาสตร์ต้อง

ก่อให้เกิดลักษณะที่สามารถที่จะดำรงอยู่ได้ด้วยตนเองและจะต้องมีการสร้างความสัมพันธ์กับต่างประเทศ สร้างระบบการป้องกันการต่อต้านร่วมกัน

ดังนั้นโดยสรุปแล้วยุทธศาสตร์ที่สำคัญจึงออกมาเป็น ๓ ส่วนคือ

๑) การเตรียมพร้อม การเตรียมการด้านการป้องกันจะต้องมีขีดความสามารถในการติดตาม ตรวจจับและสามารถสกัดกั้นกิจกรรมการก่อการร้ายสากลได้ตั้งแต่เนิ่น ๆ

๒) การป้องกัน จะต้องป้องกันประเทศโดยใช้ศักยภาพที่มีทั้งหมดเพื่อป้องกันการโจมตีต่อทรัพยากรที่สำคัญของประเทศ รวมถึงทรัพยากรสิน และโครงสร้างพื้นฐานต่าง ๆ

๓) มาตรการการตอบโต้ หวังผลในเรื่องความรวดเร็ว ความมีประสิทธิภาพ การใช้การปฏิบัติการภายใต้ขอบเขตกฎหมายและลดผลกระทบที่จะเกิดจากการปฏิบัติการของผู้ก่อการร้ายให้ได้มากขึ้น

หน่วยงานสำคัญในการต่อต้านการก่อการร้ายของประเทศออสเตรเลีย

ระดับนโยบาย	ระดับชาติ	NSC	National Security Council of Cabinet
Policy Level			

ระดับประธานมন্ত্রী Council of Australian Government National Counter Terrorist Committee

PSCCC Protective Security
Coordination Center NSD National Security
Division 14 PM&C

ระดับแปลงนโยบาย
สู่การปฏิบัติ
Policy to Practice Level

	ด้านการข่าว	R&D	การปฏิบัติการ
ระดับปฏิบัติการ Implementation Level	- ASIO - DIO - NTAC (Threat Ass. Center)	- DSTO - ASPI (Strategic Policy Ins.) (AUS) - Crisis Mgt	- ป้องกันชายแดน - Infra - Biochem - Info Campaign - Raise Awareness - ONA - CSIRO

๑. องค์กรระดับนโยบาย (Policy Level)

องค์กรระดับนโยบายที่สำคัญมีดังนี้ (ตามผังการจัด)

๑.๑ คณะกรรมการความมั่นคงระดับรัฐ (National security Council of the Cabinet) ซึ่งคณะนี้จะมีลักษณะคล้ายสภาความมั่นคงของไทย แต่จะไม่เรียกว่าสภาความมั่นคง เป็นคณะกรรมการซึ่งมีหน้าที่พิจารณานโยบายความมั่นคงโดยรวมของทั้งประเทศ

๑.๒ ในระดับนโยบายที่สำคัญ ๆ สูงสุดของประเทศ เนื่องจาก ประเทศออสเตรเลียเป็นมลรัฐ จึงต้องมีองค์กรที่สำคัญในการประสานนโยบายทั่ว ๆ ไปทุกประเด็น (ไม่เฉพาะแต่ด้านความมั่นคง)ระหว่างรัฐต่าง ๆ กับมลรัฐ หรือกับประเทศองค์กร ได้แก่ COAG (Council of Australian Government) ซึ่งจะทำหน้าที่ประสานงานระหว่างรัฐต่าง ๆ ในทุกมิติ ดังนั้นเมื่อมาถึงเรื่องความมั่นคงและเป็นยุคการต่อต้านการก่อการร้ายสากล องค์กรที่สำคัญขององค์กรนี้จึงได้ทำหน้าที่ในการประสานเกี่ยวกับความมั่นคงทั่วไปข้อนำสังเกตก็คือองค์กร COAG เดิมทำหน้าที่การประสานในเรื่องของความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินภายใน ซึ่งจะมีลักษณะของภัยคุกคามในยุคก่อนสงครามเย็นหรือยุคสงครามเย็น มีภาระหน้าที่เหมือนกระทรวงมหาดไทย แต่ในปัจจุบันเมื่อมีปัญหาการก่อการร้ายสากลเกิดขึ้นจึงได้มีองค์กรอีกองค์กรหนึ่งจัดตั้งขึ้นมาเป็นองค์กรประสานเฉพาะเรื่องการต่อต้านการก่อการร้ายระดับชาติขึ้น

๑.๓ NCTC (National Counter Terrorism Committee) เป็นองค์กรดังกล่าวแล้วในข้อ ๑.๒ ทำหน้าที่ประสานงานระดับมลรัฐเฉพาะเรื่องการต่อต้านการก่อการร้ายสากล ซึ่งจะกล่าวในรายละเอียดต่อไปว่าแต่ละองค์กรมีลักษณะอย่างไร

๒. องค์กรระดับแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ (Policy to Practice Level)

ในระดับการแปลงนโยบายมาสู่การปฏิบัติเป็นองค์กรที่มีความสำคัญมากเนื่องจากนโยบายระดับชาติจะใช้ก่อร่างสร้างนโยบายตามบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารระดับสูงดังกล่าวไปแล้ว เพื่อมาแปลงสู่การปฏิบัติจะมีองค์กรสำคัญที่อยู่ในระดับการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ คือ

๒.๑ NSD (National Security Division, PM&C) ก็คือเป็นสำนักงานความมั่นคงแห่งชาติ ซึ่งสังกัดอยู่ในสำนักนายกรัฐมนตรี ซึ่งเป็นองค์กรสำคัญที่จะบูรณาการนโยบาย กำกับและติดตามการแปลงนโยบายลงสู่การปฏิบัติการขององค์กรระดับปฏิบัติการที่หลากหลายในกระทรวงต่าง ๆ

๒.๒ องค์กรที่สองด้านการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติก็คือ PSCC (Protective Security Coordination Center) ก็คล้ายกันคือทำหน้าที่คล้ายกระทรวงมหาดไทย แต่สังกัดอยู่ที่กระทรวงยุติธรรม และเดิมทำหน้าที่การป้องกันภัยหรือป้องกันความไม่สงบทั่วไปของชาติ ฉะนั้นองค์กรนี้ก็ยังทำหน้าที่สำคัญก็คือการแปลงนโยบายสู่การปฏิบัติ ประสานการปฏิบัติอยู่เช่นเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งประสานกับองค์กรที่สังกัดงานยุติธรรมในต้นทาง ก็คือองค์กรตำรวจตามรัฐต่าง ๆ

๓. องค์กรระดับปฏิบัติการ (Implementation Level)

๓.๑ องค์กรระดับปฏิบัติการด้านการข่าว

องค์กรระดับปฏิบัติการ ซึ่งงานหน้าที่ที่สำคัญ อาจกล่าวได้ว่า เป็นเรื่องด้านการข่าว ที่สำคัญคือมีการบูรณาการด้านการข่าวอย่างมากและหน่วยงานสำคัญ มีกระจัดกระจายอยู่หลายกระทรวง ดังนั้นหน่วยงานการข่าวจึงมีความหลากหลายกระจายอยู่หลายกระทรวง เช่น มีการจัดกระจาย

๓.๑.๑ ASIO (Australian Security Intelligence Organization) ซึ่งมีลักษณะเหมือนกับสำนักข่าวกรองแห่งชาติของไทย แต่ความรับผิดชอบหลักคือทำหน้าที่หาข่าวเฉพาะภายในประเทศ

แต่เป็นองค์กรสำคัญและมีระบบการบูรณาการที่จะเอาข่าวกรองทั้งของพลเรือนและทหารเข้ามาอยู่ในคณะกรรมการเดียวกัน

๓.๑.๒ หน่วยข่าวที่สองที่สำคัญก็คือ DIO (Defense Intelligence Organization ซึ่งเป็นองค์กรการข่าวของกระทรวงกลาโหม

๓.๑.๓ เป็นหน่วยงานที่ไม่ใช่ทหารแต่เป็นหน่วยงานที่ทำข่าวสารมาประเมินก็คือ NTAC (National Threat Assessment Center) และ

๓.๑.๔ หน่วยงานที่สี่คือ ONA (Office of National Assessment) ซึ่งจะได้กล่าวในรายละเอียดต่อไป

๓.๒ องค์การระดับปฏิบัติการด้านการวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์

นอกจากงานด้านการข่าวแล้ว งานที่สำคัญอีกกึ่งหนึ่งซึ่งจะใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี เพื่อป้องกัน ปรามปราม หรือป้องกันและเตรียมการป้องกัน ทำการวิเคราะห์ในเรื่องการก่อการร้าย หรือการใช้เครื่องมือการก่อการร้ายทางวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี สงครามชีวภาพและสงครามใหม่ต่าง ๆ ใช้เครื่องมือที่มีเทคโนโลยีระดับสูง เช่น เรื่องของไบโอเทคโนโลยี หรือนาโนเทคโนโลยี ก็คือหน่วยงานในสายงานของการวิจัยและพัฒนา ซึ่งมีทั้งของกระทรวงกลาโหม และ พลเรือนต่าง ๆ เช่น

๓.๒.๑ เป็นหน่วยงานของกระทรวงกลาโหม เรียกว่า DSTO คือ Defence Science technology Organization เปรียบได้กับสำนักงานวิจัยและพัฒนากระทรวงกลาโหมอำนาจหน้าที่คล้ายกัน แต่ขีดความสามารถสูงกว่าและมีกลไกในการทำงานมากกว่าและจะได้กล่าวในรายละเอียดต่อไป

๓.๒.๒ องค์การสุดท้ายที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยพัฒนาเพื่อสนับสนุนการต่อต้านการก่อการร้ายสากลคือองค์กร CSIRO คือ Commonwealth Science & Technology Research Organization ซึ่งเป็นองค์กรที่ออกนอกกรอบเช่นกัน ใช้งบประมาณของรัฐแต่มีลักษณะการจัดการที่เป็นอิสระและทำการวิจัยซึ่งไม่ได้สังกัดกระทรวงกลาโหม

แต่ทำการวิจัยครอบคลุมเกี่ยวกับเรื่องการก่อการร้ายสากลในทางเทคโนโลยีวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ นานโนเทคโนโลยี ไบโอเทคโนโลยีและก็มีห้องปฏิบัติการวิจัยตั้งอยู่ที่เมืองเมลเบิร์น

๓.๓ องค์กระระดับปฏิบัติการด้านการวิจัยนโยบาย

๓.๓.๑ ASPI Australian Strategic Policy Institute.

ก็คือองค์กรนโยบายยุทธศาสตร์ของออสเตรเลียเป็นผู้วิจัย

หลักและทำหน้าที่เสนอข้อวิจัยเชิงนโยบายที่เกี่ยวข้องนี้ให้รัฐบาลเท่ากับใช้ขีดความสามารถอย่างสูงมาช่วยในการจัดการการก่อการร้ายในเชิงวิชาการ ลักษณะเด่นขององค์กรดังกล่าว คือ เป็นองค์กรนอกกระบบราชการเพราะต้องการให้องค์กรนี้ใช้ความรู้ ความสามารถทำการวิจัยนโยบายรัฐด้านความมั่นคงอย่างตรงไปตรงมาและในบางครั้งจะมีการวิจารณ์นโยบายของรัฐการเป็นองค์กรอิสระนอกกระบบจะบรรลุวัตถุประสงค์ดังกล่าวได้

๓.๔ องค์กระระดับปฏิบัติการในด้านกิจการที่สำคัญอีกส่วนหนึ่งก็คือการป้องกัน แก่ไข หรือเตรียมการป้องกันต่อประเด็นต่าง ๆ ทั้งในเรื่องของการป้องกันชายแดน การป้องกันเกี่ยว

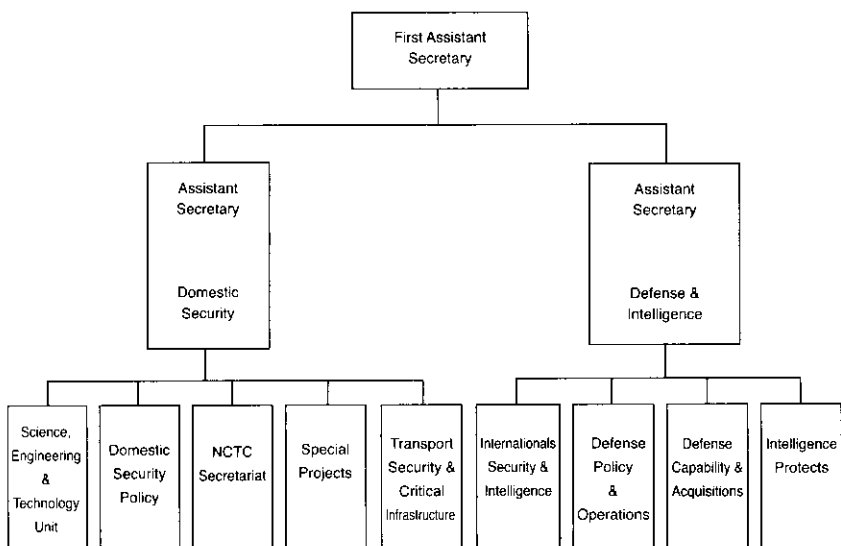
กับสาธารณูปโภคและสิ่งอำนวยความสะดวก เช่น ไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ สนามบิน ระบบขนส่ง การป้องกันสงครามชีวภาพ การจัดการความขัดแย้งในวิกฤตและกรณีของการจัดการข่าวสารข้อมูล การกระจายข่าวสารข้อมูลและเรื่องของการที่จะไปสร้างสำนักให้เกิดขึ้นกับประชาชนในการป้องกันซึ่งงานสำคัญทั้งหมดจะถูกบูรณาการอยู่ที่ NSD ซึ่งจะได้กล่าวต่อไป

๔. องค์การคณะกรรมการความมั่นคงแห่งชาติ NSC (National Security Council of the Cabinet)

มีหน้าที่ คล้ายสภาความมั่นคงแห่งชาติของไทย ก็คือ ทำหน้าที่ผลิตยุทธศาสตร์ในการต่อต้านการก่อการร้าย ที่จริงแล้ว ทำหน้าที่มากกว่า นั่นคือรับผิดชอบนโยบาย ด้านความมั่นคงทั่วไป แต่เฉพาะในเรื่องการก่อการร้ายก็จะรับผิดชอบดูแลในเรื่องการสร้างยุทธศาสตร์การบริหารจัดการการต่อต้านการก่อการร้ายในระดับปานกลางถึงระยะยาว และมีลักษณะ และมีองค์ประกอบก็คือลักษณะของกรรมการจะเป็นกรรมการที่ประกอบด้วยฝ่ายการเมืองและข้าราชการประจำที่สำคัญด้านความมั่นคง ประธานของคณะกรรมการคือ นายกรัฐมนตรี ฝ่ายการเมืองที่เหลือคือ รองนายกรัฐมนตรี และ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง กระทรวงคมนาคม กระทรวงกลาโหม กระทรวงการต่างประเทศ นอกจากนั้นจะเป็นข้าราชการที่เกี่ยวข้องสำคัญ เริ่มตั้งแต่อัยการสูงสุด (ซึ่งข้อสังเกตคืออัยการสูงสุดที่ออสเตรเลียทำหน้าที่คล้ายกระทรวงมหาดไทย) และปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงสาธารณสุข ผู้บัญชาการเหล่าทัพ ผู้บัญชาการหน่วยข่าวกรองภายใน (ASIO) และ หัวหน้าหน่วย ONA (Office of National Assessment) คือหน่วยที่ทำหน้าที่ในการเอาข่าวสารมาวิเคราะห์และประเมินข่าวสารที่นำเข้าสู่ระบบการประเมินจะเป็นข่าวสารจากองค์กร

การข่าวที่มีอยู่ทั้งหมด ข้อสังเกตคือ หน่วยงานการข่าวของออสเตรเลีย จะทำหน้าที่หาข่าวโดยเฉพาะเท่านั้น จะไม่สามารถทำการวิเคราะห์ เสนอแนะผู้บริหารระดับสูงได้โดยตรง โดยปกติแล้ว NSC จะประชุม เดือนละ ๑ ครั้ง นอกจากกรณีที่มีเหตุการณ์ด้านความมั่นคงก็อาจ จะมีการเรียกประชุมเพิ่มขึ้น

๕. องค์การสำนักงานรักษาความมั่นคงของรัฐ (National Security Division) NSD Organization chart

การเยี่ยมชมองค์กร NSD ได้สนทนากับผู้บริหารคือ Mr.Duncan Lewis และองค์กรนี้มีผู้บริหารสำคัญคือเป็นผู้ช่วยเลขาธิการ ด้าน กลาโหมด้านความมั่นคงและด้านการข่าว ก็คือ Mr.Macarthy และ Dr.Lins ซึ่งเป็นหัวหน้าของฝ่ายวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นฝ่ายที่สำคัญเพราะจะต้องควบคุมองค์กรและประสานการปฏิบัติที่สำคัญของ

ประเทศที่เกี่ยวข้องกับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการป้องกัน การต่อต้านการก่อการร้าย

องค์กร NSD สังกัดสำนักนายก จัดตั้งขึ้นเพื่อประสานงาน ด้านความมั่นคงระหว่างหน่วยงานต่าง ๆ ระดับรัฐ ในลักษณะทั่วไป แล้วองค์กร NSD จะมีลักษณะคล้ายองค์กรประสานเป็นระดับแปลง นโยบายมาสู่การปฏิบัติการคล้าย ๆ Homeland Security Office ของ สหรัฐฯ แต่เนื่องจากออสเตรเลียเป็นระบบมลรัฐและรัฐต่าง ๆ เป็นผู้ ปฏิบัติหลักและมีปัญหาในเรื่องของการต้องมองถึงศักยภาพผู้ปฏิบัติ และงบประมาณแต่ละรัฐที่ต้องมาช่วยกันสนับสนุนกิจกรรมการ ป้องกันและต่อต้านการก่อการร้าย เพราะฉะนั้นออสเตรเลีย จึงเลือกที่ จะไม่จัดองค์กรแบบ Homeland Security Office ของสหรัฐฯที่ให้อำนาจ องค์กรเดียวทำหน้าที่ครบวงจร แต่เลือกใช้วิธีการประสานการปฏิบัติ โดยมีองค์กรระดับชาติคือ NSD เป็นผู้ประสานและก็ยังจะต้องพึ่งพิง อยู่กับการปฏิบัติของมลรัฐ ต่าง ๆ

ดังนั้นองค์ประกอบหลักของ NSD จะมีที่มาของบุคลากรจาก หน่วยงานด้านความมั่นคงด้านการข่าวและการรักษาความมั่นคงภายใน หน้าที่หลักสำคัญๆได้แก่

๑. ก็คือทำหน้าที่บูรณาการในเชิงปฏิบัติการ โดยเฉพาะการ ทำงานประมาณด้านความมั่นคงในภาพรวม

๒. ทำหน้าที่การประสานระหว่างกรมหรือองค์กรที่เกี่ยวข้อง กับการต่อต้านการก่อการร้ายเพื่อลดความซ้ำซ้อน การสูญเสียลดช่อง ว่างต่าง ๆ ในเชิงปฏิบัติการ

๓. การจัดตั้งหน่วยงานวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อ ประสานงานภายนอกประเทศและประสานงานการปฏิบัติ หน่วยงานนี้ จะประสานงานนอกประเทศด้วยและประสานองค์กรภายในที่ เกี่ยวข้องกับด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้วย

เรื่องการประสานการปฏิบัติระดับชาติที่ NSD กล่าวถึงก็คือมี คณะกรรมการระดับประสาน มลรัฐที่เกี่ยวข้องกับการต่อต้านการก่อ การร้ายก็คือองค์กรที่อยู่ในผังการจัดคือองค์กร NCTC (National Counter Terrorism Committee) มีสมาชิกประกอบกันด้วย ๔๐ คน และมีองค์ ประกอบจากผู้ปฏิบัติของทั้งมลรัฐทั้ง ๗ รัฐ ภายในประเทศมาอยู่ ร่วมกันตั้งแต่กระทรวงที่เกี่ยวข้อง เช่น หน่วยงานส่วนกลางก็คือ กระทรวงกลาโหม และอัยการ ASIO และกระทรวงของระดับมลรัฐด้าน (Infrastructure) สำคัญต่าง ๆ รวมทั้งกระทรวงที่มีในมลรัฐ แต่ละ มลรัฐที่เกี่ยวข้องกับด้าน (Infrastructure) ก็เข้ามารวมอยู่ในนี้ด้วย รายละเอียดจะได้กล่าวต่อไป

กิจการสำคัญของ NSD ในด้านการข่าว จะเห็นว่ามีองค์กร สำคัญที่เป็นระดับฝ่ายหรือกองหรือแผนกก็คือ (Interantional Security & Intelligence) และ (Defence Capability & Acquisitions) สององค์กรนี้ ทำให้เห็นหน้าที่สำคัญในการพิจารณาที่เกี่ยวข้องกับเรื่องของการข่าว และจะเสนอแนะคณะรัฐมนตรีในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับภัยคุกคามต่าง ๆ นอกจากนั้นยังต้องมีหน้าที่ที่จะต้องศึกษาปัญหาด้านองค์กรและระบบ การจัดการของรัฐโดยรวมเพื่อขจัดปัญหาความซ้ำซ้อนของหน่วยงาน ต่าง ๆ ในการทำงานด้านต่อต้านการก่อการร้ายส่วนงานดังกล่าวจะ ทำหน้าที่ศึกษาเพื่อปฏิรูปโครงสร้างองค์กรหรือปฏิบัติการที่เกี่ยวข้อง กับ การต่อต้านการก่อการร้ายสากลให้เดินทางไปสู่ทิศทางเดียวกันลด ความซ้ำซ้อน สิ้นเปลืองและสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

หน่วยงานย่อยที่สองที่มีความสำคัญก็คือ (Science, Engineer ing & Technology Unit) ได้จัดตั้งขึ้นเมื่อปี ๒๐๐๓ แล้วเป็นการ ประสานการปฏิบัติด้านการวิจัยและพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สำหรับการต่อต้านการก่อการร้ายแต่ไม่เกี่ยวข้องกับการเสนอ

งบประมาณด้านการวิจัยและพัฒนาจะทำเฉพาะด้านการประสานงานเท่านั้น บุคลากรหลักมาจากหน่วยงานที่ทำหน้าที่ด้านการศึกษาวิจัยพัฒนาทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีสนับสนุนการต่อต้านการก่อการร้ายสากลที่สำคัญ ของออสเตรเลีย เช่น หน่วยงาน DSTO หน่วยงานตำรวจ หน่วยงานข่าว หน่วยงานกองทัพ และหน่วยงานอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบัน (Science, Engineering & Technology Unit) ได้มีภาระหน้าที่ในการวิจัยเพื่อสนับสนุนการต่อต้านการก่อการร้ายสากลใน ๔ ด้าน ดังนี้

๑. เคมี ชีวะ รังสี และนิวเคลียร์
๒. เรื่องที่เกี่ยวข้องกับการระเบิดและ Physical threat ต่าง ๆ
๓. การติดตั้งระบบการติดตามตรวจจับ เซนเซอร์ ซึ่งพยายามที่จะทำให้ทราบว่าข้าศึกอยู่ที่ใด ทำการป้องกันไว้แต่เนิ่น ๆ

สิ่งสำคัญคือการที่องค์กร NSD ต้องทำหน้าที่ให้ได้คือทำหน้าที่การประสานการปฏิบัติระดับองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันเช่น ด้านชายแดนในมิติต่างๆ เช่นการผ่านเข้าออกชายแดน เพราะฉะนั้นจึงต้องไปประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ตำรวจ ตรวจคนเข้าเมือง ศุลกากร Coast Guard คล้าย ๆ Homeland Security Office ของสหรัฐฯ นอกจากนั้นยังต้องไปดูแลปรับแผนประสานในเรื่องของการคมนาคมขนส่ง เส้นทางคมนาคม คมนาคมสำคัญ หน่วยงานปฏิบัติสำคัญ

วิธีการปฏิบัติงานสำคัญขององค์กร NSD ก็คือจะต้องใช้ลักษณะการมีส่วนร่วมและระดมความเห็นจากผู้ปฏิบัติงานร่วมกัน เพราะลักษณะองค์กรเป็นรูปคณะกรรมการจึงต้องสร้างส่วนร่วมสร้างความเข้าใจซึ่งกันและกันจึงมีทั้งการจัดสัมมนา ทำเวิร์คช็อปทำแบบสอบถาม โดยที่องค์กรก็มิ้งบวิจัยและพัฒนาในเรื่องต่างๆ แต่ไม่ทำตัวเป็นผู้ปฏิบัติการวิจัยหลักเพียงแต่วกอให้เกิดการวิจัยตามหัวข้อคำถามที่องค์กรต้องการและเป็นการผสมผสานโครงการวิจัยต่าง ๆ ให้

มาตอบสนองงานที่จะเกิดขึ้นข้างหน้า นอกจากนั้นยังมีการทำงานขยายไปสู่ต่างประเทศด้วยเพราะว่าองค์กรมองว่าการต่อต้านการก่อการร้ายที่สำคัญเป็นเรื่องที่จะต้องเข้าใจว่าการบูรณาการการปฏิบัติงานขององค์กรในประเทศสำคัญมากและยังต้องเลยไปถึงการที่มีนโยบายด้านการก่อการร้ายกับพันธมิตรต่าง ๆ ที่ต้องร่วมป้องกันแลกเปลี่ยนข่าวสารกันด้วย เพราะฉะนั้นในภาพรวม องค์กร NSD จะต้องทำการประสานในเชิงนโยบายทำให้ช่องว่างในการปฏิบัติการหรือการซ้ำซ้อนหายไป และสร้างความเข้าใจในหมู่ผู้ปฏิบัติงานให้เกิดขึ้นสูงสุด

ปัญหาอุปสรรคเชิงการปฏิบัติขององค์กรที่ได้จากการศึกษาก็คือ

๑) การประสานนโยบายระหว่างรัฐบาลกลางกับมลรัฐปกติแล้วในด้านอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวกับความมั่นคงจะมีคำถามอยู่เสมอเพราะเป็นการบริหารงานในเรื่องต่าง ๆ ซึ่งต้องไปเกี่ยวพันกับงบประมาณ เช่น ด้านการศึกษา สาธารณสุข รัฐบาลกลางและมลรัฐมักจะต้องทำการประนีประนอมประสานประโยชน์ซึ่งกันและกันอย่างมาก แต่สำหรับเรื่องภัยคุกคามตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ ๙๑๑ เป็นต้นมามักจะมีความร่วมมือร่วมใจ มีความสมานฉันท์และเห็นพ้องต้องกันมากขึ้นและมีการก่อตั้งคณะกรรมการระดับรัฐ และระดับชาติมากขึ้น โดยมีส่วนร่วมสูงขึ้นตามไปด้วย

๒) ปัญหาและอุปสรรคคือการคัดสรรบุคลากรเข้ามาปฏิบัติงานในองค์กรเนื่องจากว่าในประเทศออสเตรเลีย ได้สะท้อนว่าคนในรัฐออสเตรเลียไม่มีความรู้ด้านความมั่นคงมากพอ มหาวิทยาลัยในออสเตรเลียก็ไม่สอนเรื่องนี้มากนัก ที่จริงแล้วในออสเตรเลียจะสอนมากกว่าเมืองไทยเสียอีกทางก็คือว่าต้องเอาคนมาจากหน่วยงานด้านความมั่นคงที่มีอยู่แล้ว เช่น กระทรวงกลาโหม ในลักษณะที่เอามาช่วยราชการสองสามปีแล้วก็หมุนเวียนกลับกันไป

๓) ปัญหาความเป็นอิสระขององค์กรในการเสนอแนะนโยบายซึ่งไปเกี่ยวพันกับความสัมพันธ์เชิงอำนาจของผู้บริหารก็คือรัฐบาลต่างๆ ปรากฏว่าองค์กร NSD ค่อนข้างมีชื่อเสียง มีเครดิต ได้รับการยอมรับ ฉะนั้นในการเสนอแนะอะไรต่าง ๆ ให้รัฐบาลมักจะได้รับการตอบสนองและเป็นไปตามที่องค์กรเสนอ และองค์กร NSD มีลักษณะ Inter Departmental Committee คือจะมีต้องพึ่งพิงอยู่กับคณะกรรมการระดับชาติต่าง ๆ มากอยู่แล้วจึงไม่ค่อยมีปัญหาอะไร นอกจากนั้นจะมีการตั้งวิธีการประสานการปฏิบัติที่สำคัญอีกวิธีหนึ่งก็คือจะต้องตั้งหน่วยเฉพาะกิจ (Task force) ขึ้นมาควบคุมการปฏิบัติต่าง ๆ เมื่อมีปัญหา เช่น ตัวอย่างที่ยกขึ้นมาสองตัวอย่างก็คือ หน่วยเฉพาะกิจในการป้องกันปัญหาทางทะเลหรือหน่วยเฉพาะกิจอื่นๆตามประเด็นปัญหาและทำการการฝึกร่วมกัน ปัญหาเรื่องการประสานจะหมดไป นอกจากนั้นองค์กรที่สำคัญอีกอันหนึ่งคือ NTAC (National Threat Assessment Center) ก็เป็นตัวตัวอย่างของการประสานในด้านการข่าว ประสานงานสนับสนุนงานด้านการข่าวมากเพราะว่าเวลาหน่วยงานต่าง ๆ ในประเทศที่ทำหน้าที่ด้านการหาข่าวเหมือนกันจะทำให้ข่าวที่ความถูกต้องตรงกันได้ก็จะต้องมาประเมินและคนที่มาประเมินควรจะมาจากหลายหน่วยข่าวและมาทำงานร่วมกันจึงจัดเป็นคณะกรรมการขจัดปัญหาเรื่องการมองไม่ตรงกันไปได้มาก

๖. หน่วยงานวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของกระทรวงกลาโหม DSTO (Defence Science & Technology Organization)

DSTO เป็นหน่วยงานเดียวในรัฐบาลที่มีขีดความสามารถในการทำวิจัยหรือวิเคราะห์ในประเด็นไบโอเคมีได้ โดยที่หน่วยงานอื่น ๆ ในรัฐยังไม่มีขีดความสามารถเท่ากับ DSTO เนื้อหาของการทำวิจัยในเรื่องไบโอเคมีจะตอบสนองวัตถุประสงค์ของรัฐในการต่อต้านการ

ก่อการร้ายและทำงานวิจัยเฉย ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการด้านดังกล่าวขององค์กรสำคัญๆ เช่น หน่วยงานของ NSD เอง งบประมาณที่ทำวิจัยขององค์กรนี้จะมาจากการเสนอแผนงานที่จะต้องทำร่วมกับหน่วยงานต่าง ๆ ด้วยและจะเสนอออกไปเป็นงบประมาณ การวิจัยและพัฒนาในปัจจุบันจะเน้นเรื่องเคมีชีววะ เรื่องการสนับสนุนการข้าว เรื่องของการป้องกัน Infrastructure เรื่องไฟฟ้า ประปา โทรศัพท์ อะไรต่างๆ เพราะฉะนั้นงานวิจัยจะต้องตอบสนองสิ่งเหล่านี้

๗. ข้อวิเคราะห์

๗.๑ ระบบการจัดการด้านการต่อต้านการก่อการร้ายของออสเตรเลีย โดยเฉพาะระดับนโยบาย มีความซับซ้อนมากกว่าประเทศไทย เพราะต้องประสานและบูรณาการกับมลรัฐต่าง ๆ แต่สามารถออกแบบองค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗.๒ กรณีไทย ในปัจจุบัน สำนักงานสภาความมั่นคงแห่งชาติ ไม่ได้ถูกใช้งานตามคุณลักษณะและอำนาจหน้าที่ฯ ระบุไว้ กรณีการแก้ปัญหาภาคใต้ สะท้อนว่ารัฐบาลใช้องค์กรอื่น ๆ เป็นหลักในการแก้ปัญหามากกว่า และองค์กรดังกล่าวมีลักษณะเป็นการลองผิดลองถูกด้วยการจัดปรับรื้อระบบองค์กรเดิม เช่น ศอบต., พตท. ๔๓ ไปสู่การรองจัดกองอำนวยการเสริมสร้างสันติสุขภาคใต้ กอ.สสจ.จต. ซึ่งโครงสร้างองค์กรมีความเหมาะสมดีแต่ยังไม่สามารถมีโอกาสแก้ปัญหาเดิมที่หนัก (การประเมินผลองค์กรดูจากรายงานการวิจัยเรื่อง “ปัญหา ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้ : มิติการจัดเสนอต่อวุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๔๘”)

๗.๓ หน่วยงานสำคัญมากสำหรับการจะแปลงนโยบายระดับชาติไปสู่การปฏิบัติ คือ NSD ซึ่งเป็นหน่วยที่มีการจัดตั้งถาวรมีลักษณะการบูรณาการจริง มีผู้ปฏิบัติงานจากหลากหลายองค์กร

กรณีไทยเดิม กองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายใน ยุคสงครามเย็น เคยมีบทบาทหน้าที่ดังกล่าว แต่ปัจจุบัน ยุคหลังสงครามเย็น ไม่มีหน่วยเช่นนี้ ยกเว้นกรณีหน่วย กองอำนวยการเสริมสร้างสันติสุข จังหวัดชายแดนภาคใต้ ที่มีความรับผิดชอบเฉพาะงาน ๓ จังหวัดชายแดนภาคใต้

ส่วนกรณีการต่อต้านการก่อการร้าย กลับเป็นหน้าที่ของ คณะกรรมการต่อต้านการก่อการร้ายสากล และมีหน่วยปฏิบัติอยู่ที่ ศูนย์ต่อต้านการก่อการร้ายสากล ในกองบัญชาการทหารสูงสุด แต่อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ และการสนับสนุนงบประมาณ บุคลากร ยังต้องวิเคราะห์กันต่อไปว่า ครอบคลุมงานสำคัญเช่นที่ NSD มีบทบาทหรือไม่เพียงใดแต่กล่าวได้ว่า ศูนย์ฯ ทำหน้าที่เชิงปฏิบัติการมากกว่า นโยบาย

๗.๔ ในระดับปฏิบัติการ

๗.๔.๑ เฉพาะด้านการข่าวมี สำนักข่าวกรองแห่งชาติ เป็นองค์กรที่ดูเหมือนจะบูรณาการ เป็นเจ้าภาพ งานด้านการข่าว แต่พฤติกรรมจริงของระบบงานข่าวของไทย ที่มีหลายองค์กร ทำงานร่วมกัน มีลักษณะเชิงประสาน (Coordination) มากกว่าจะบูรณาการเป็นเนื้อเดียวกัน (Integration)

๗.๔.๒ สิ่งที่น่าประหลาดใจสำหรับกรณีออสเตรเลีย คือ องค์กรหาข่าวมีหน้าที่หาข่าวเท่านั้น แต่จะมีองค์กรอื่น ๆ เป็นผู้วิเคราะห์ ประเมินค่า ดีความข่าว เช่น NTAC และ ONA ซึ่งต้องใช้ขีดความสามารถสูง

เนื่องจากรัฐบาลไทยไม่ได้จัดระดับอำนาจหน้าที่ขององค์กร การข่าวไว้ดังเช่นในกรณีขององค์กรของประเทศออสเตรเลีย ดังนั้นในรัฐไทยทุกหน่วยข่าวจึงมีหน้าที่เหมือนกันหมด คือหาข่าว วิเคราะห์ข่าว

ทำข้อเสนอแนะส่งให้ผู้มีอำนาจ ดังนั้นโอกาสที่จะแข่งขันจึงมีมากกว่าร่วมมือและไม่สามารถวัดได้ว่าหน่วยใดจะมีขีดความสามารถด้านใดเหมาะสมกว่ากัน แต่ระบบของออสเตรเลียแยกงานหาข่าวออกจากการวิเคราะห์และเสนอแนะ งานหาข่าวมีหลายหน่วยงานได้แต่งานวิเคราะห์ต้องมีหน่วยงานเดียวแต่ดึงบุคลากรจากหน่วยหาข่าวมาร่วมให้ข้อคิดเห็นตอนวิเคราะห์ (เป็นรูปคณะกรรมการ) จึงตัดปัญหาพฤติกรรมกรรมการสร้างความสำเร็จ สร้างอาณาจักรให้กับองค์กรของตนเองทิ้งไปได้ รัฐไทยปล่อยให้ผู้หาข่าวเป็นผู้วิเคราะห์เสียเอง ประเมินและเสนอแนะเองต่อผู้บริหารระดับสูง ทำให้แต่ละหน่วยข่าวมีการแข่งขันแย่งชิงทั้งด้านความเร็วและเนื้อหาการวิเคราะห์ทิศทางข้อเสนอที่จะรีบไปเสนอต่อผู้บริหารระดับสูงก่อนหลังกัน ดังนั้นผู้บริหารจึงไม่สามารถแน่ใจได้ว่าข้อเสนอองค์กรให้ถูกต้อง แม่นยำ กว่ากัน บางครั้งการเสนอก่อนไม่ได้แปลว่าถูกต้อง ท้ายที่สุดในเมื่อไม่จัดระบบการจัดการให้ดี ผู้บริหารอาจจะเปลี่ยนวิธีมาเป็นการไต่สวนใจที่ตัวบุคคลแทนที่จะไว้ใจระบบ ทำให้เกิดช่องว่างหรือปัญหาต่อระบบการข่าวได้เช่นกัน

๗.๔.๓ รัฐบาลไทย หลังยุคสงครามเย็น ขาดองค์ความรู้ด้านความมั่นคง คิดว่าสงครามสงบ จึงตัดงบประมาณด้านความมั่นคง โดยเฉพาะกระทรวงกลาโหม ซึ่งความจริงสงครามสมัยใหม่รูปแบบภัยคุกคามใหม่ มีหลากหลายมิติ ยังต้องให้ความสำคัญกับงานข่าว งานวิจัย และการพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี เพื่อการป้องกันประเทศ แต่รัฐไทยหลังยุคสงครามเย็น ฝ่ายการเมืองไม่ได้ให้ความสำคัญกับการพัฒนาในมิติดังกล่าวเท่าใดนัก เมื่อเผชิญกับปัญหาหลังสงครามเย็น เช่น ปัญหาภาคใต้ รัฐไทยจึงไม่สามารถจัดการปัญหาได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๗.๔.๔ หน่วยงานด้านการ R&D ของออสเตรเลีย กลับมีการบูรณาการมาก รายจ่ายกระทรวงกลาโหม (DSTO) และ พลเรือน (CSIRO) โดยใช้บุคลากรระดมทำงานวิจัยเชิงป้องกันประเทศ ในภาวะภัยคุกคามใหม่ เช่น สงครามชีวภาพ เป็นต้น

๗.๔.๕ องค์กร ASPI สำคัญมาก รัฐบาล ออสเตรเลียออกแบบให้องค์กรนี้เป็นองค์กรอิสระ นอกกระบบรัฐ เพื่อ ความเป็นอิสระทางคิด เมื่อต้องประเมินนโยบายที่รัฐจัดทำขึ้นมา จะ ได้มีความอิสระเชิงวิชาการ ตรงไปตรงมา ซึ่งในประเทศไทยยังไม่มี องค์กรวิจัยทางยุทธศาสตร์ระดับชาติในลักษณะดังกล่าวเกิดขึ้น ที่มี อยู่เดิม เช่น ใน วิทยาลัยป้องกันราชอาณาจักร (สวศ), และ สวพท. หรือในกระทรวงกลาโหม ก็อยู่ในรูปราชการ ไม่สามารถสร้างสรรค์งาน วิจัยระดับมาตรฐานได้มากนัก

๗.๔.๖ องค์การด้านการปฏิบัติอื่น ๆ ต้องการ
การบูรณาการสูง เช่น การป้องกันชายแดน (ตำรวจ, ตำรวจตระเวน
ชายแดน ตำรวจตรวจคนเข้าเมือง, ศุลกากร, ตำรวจน้ำ, ทหาร ฯลฯ
ซึ่งระบบของไทยยังอยู่ห่างไกลความเป็นจริง

๘. ข้อเสนอแนะ

๘.๑ กรมการทหารอาหาร ควรเสนอแนะ กระทรวง
กลาโหม / รัฐบาล ให้ดำเนินการทำความร่วมมือ ระดับรัฐในการ
ต่อต้านการก่อการร้าย ในรายละเอียดถึงระดับปฏิบัติ มากกว่าเพียง
แลกเปลี่ยนข่าวสาร

๘.๒ กระทรวงกลาโหม ควรมีความร่วมมือในการ
วิจัยและพัฒนา โดยเฉพาะหาองค์ความรู้ด้านสาเหตุแห่งปัญหาการ
ก่อการร้าย มิติต่างๆ โดยทำโครงการร่วมด้านการวิจัย กับ DSTO /
กระทรวงกลาโหมออสเตรเลีย ซึ่งปกติมีความร่วมมืออยู่ แต่ต้องเจาะจง
ลงไปเฉพาะงานวิจัยพัฒนาดังกล่าว โดยฝ่ายไทยต้องเลือกสรร

บุคลากร ดูตัวบุคคลให้เหมาะสมอย่าเลือกบนสมมติฐานดั้งเดิม ที่คิดว่า
บุคลากรทางทหารถูกฝึกมาให้ทำงานแทนกันได้ ซึ่งงานวิจัยใช้หลักคิด
นี้ไม่ได้

๘.๓ ควรจัดตั้งหน่วยงานวิเคราะห์นโยบายทาง
ยุทธศาสตร์ขึ้นเช่นเดียวกับ ASPI โดยน่าจะให้อยู่ใน กระทรวงกลาโหม
ไปก่อน หรือยกระดับองค์กรในข้อ ๘.๔.๕ เลือกสรรบุคลากร ปรับรื้อ
โครงสร้างองค์กรเสียใหม่ ไม่สามารถทำหน้าที่เช่น ASPI ทำได้ในขั้นต้น
รัฐอาจต้องสนับสนุนงบประมาณไปก่อน แต่กำหนดระยะเวลาให้องค์กร
นี้สามารถผลิตงานวิจัย และงานวิชาการ เพื่อเลี้ยงตนเองต่อไป

๘.๔ ควรพิจารณาจัดตั้ง หน่วยงานวิเคราะห์ข่าวคล้าย
NTAC & ONA หรืออาจให้รวมอยู่กับหน่วยในข้อ ๘.๓

๘.๕ กระทรวงกลาโหม ควรให้กองบัญชาการทหาร
สูงสุด และกองทัพบก พัฒนาศักยภาพด้านการข่าวร่วมกับ
องค์กรข่าวของออสเตรเลีย ทั้งของกระทรวงกลาโหม และ ASIO เพื่อ
เพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

๘.๖ สำหรับกรมการทหารเอง ควรมีการแลกเปลี่ยน
ข่าวสาร องค์ความรู้ งานวิจัย และเครือข่าย งานวิชาการ ด้าน
การก่อการร้าย / การต่อต้านการก่อการร้าย กับฝ่ายออสเตรเลีย เช่น
กับ Counter Terrorism Ambassador หรือ สถานทูตออสเตรเลียต่อไป
ด้วย

การศึกษาดูงาน “โครงสร้างกองทัพออสเตรเลีย” ปี ๒๕๔๗

กระทรวงกลาโหมออสเตรเลีย สำนักงานปลัดกระทรวงฯ
ดูแลด้านการบริหารทรัพยากรแบบรวมการ

เยี่ยมชมหน่วยงาน Defence Science and Technology Organization

เยี่ยมคารวะ ออท. สุจิตรา หิรัญพุกภรณ์

หน่วยงาน สังกัดและซ่อมบำรุงร่วม

การศึกษาดูงาน ประเทศเยอรมันนี ปี ๒๕๔๗

กระทรวงกลาโหมเยอรมันนี

บริษัท อุตสาหกรรมเหล็ก

บริษัท อุตสาหกรรมเหล็ก

หอการค้าเยอรมัน กับโครงการฝึกอบรมวิชาชีพให้กองหนุน
และบุคคลพลเรือน

เยี่ยมชมและฟังบรรยายสรุป
“หน่วยปฏิบัติการร่วมผสม Multi National Corp” ประเทศโปแลนด์

สัมมนาเรื่อง “การปฏิรูปกองทัพไทย” ปี ๒๕๔๗

ได้รับการสนับสนุนจาก
Friedrich Naumann Foundation